

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Sol·licitat
control O.J.D.

Membre de
l'U.C.L.P.

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar
Impressió:
Barcelonesa de
Publicacions S.A.
Dipòsit legal: 14387

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Com més hom
prega, més vol
pregar. Li passa
com a un peix
que neda a la
superfície de
l'aigua, però, tot
seguit, s'endinsa
novament al
si de la mar.
Rector d'Ars

Any III N.º 111

Setmana del 8 al 14 de novembre del 1981

40 Ptes.

Monsenyor Camprodon, en l'homilia de Sant Narcís:

Només si som germans, serem iguals; només si som germans, serem lliures

Girona.— El bisbe de Girona, monsenyor Jaume Camprodon, va presidir la solemne missa concelebrada de la diada de Sant Narcís, patró de la ciutat. A l'hora de l'homilia, començà amb aquestes paraules: "Pau en aquesta casa!"

A continuació el senyor Bisbe recordà que "la pau veritable, la que es manté fins i tot quan bufen vents dolents, no s'aconsegueix ni amb el temor ni amb la victòria, sigui de les armes, sigui d'uns vots". I digué que "si no es compta amb res més, algú queda trepitjat".

Tot seguit el Bisbe de Girona afegí que "un pas endavant en el camí de la pau ens fa trobar amb la fraternitat, que crea comunió, cosa que no fa el simple respecte". I afirmà rodonament: "Els tres principis: llibertat, igualtat i fraternitat són netament evan-

"Llibertat, igualtat, fraternitat", els tres principis inspiradors de la Revolució Francesa se'ls fa seus l'Església del segle XX. Sens dubte pel seu valor intrínsec però també perquè moltes vegades i a tants llocs són fites lluny d'ésser assolides..."

gèlics, com ho proclamava Pau VI amb sorpresa de no pocs, als inicis del seu pontificat". Monsenyor Camprodon advertí que "aquests principis han estat proclamats sovint en front d'una Església històrica que, si en un moment els repudià fou pel pec-

cat dels cristians i els egoismes col·lectius de molta gent d'Església". I afegí que "L'Església reconeix les seves faltes, en demana perdó i vol avançar per aquest camí, seguint Jesucrist, el veritable constructor de la pau".

Canviaria l'ordre

Monsenyor Camprodon va continuar parlant d'aquests tres principis de la Revolució francesa, però advertí que ell en canviaria l'ordre: "en un ordre lògic i correcte —digué— caldria anun-

ciar-los així: fraternitat, igualtat i llibertat". Ho justificaria perquè "la fraternitat ha d'anar al davant, ja que només si som germans serem iguals; només si som germans serem lliures i ens respectarem i no ens condemnarem els uns als altres".

Baixant a exemples pràctics, afegí: "Només si som germans serem capaços de col·laborar en una mateixa tasca sense fer la traveta al qui es posi més medalles; només si som germans tindrem el coratge de renunciar a una segona col·locació a favor del qui està sense feina". I recordà que "el principi de la fraternitat reclama també el reconeixement d'una paternitat, perquè és llei de vida, que si no hi ha l'amor d'uns pares, no hi ha germans".

M. Caballé

Afinant

Adulterar

Per mor d'uns fets ben lamentables l'adjectiu "adulterada" està d'actualitat. Trista actualitat! No cal dir com reprovem aquestes manipulacions criminals d'aliments, i com voldríem fer arribar la nostra compassió solidària i el nostre condol a tots els que n'han estat víctimes.

Aclarit aquest punt, esperem que se'ns permetrà una reflexió arran d'aquest fet, repetim, reprovable. Es diria que mentre l'adjectiu provoca una reacció irritada, en un grau quasi proporcionalment decreixent la nostra societat es torna indiferent al substantiu: l'adulteri. L'art narratiu —novel·la, teatre, cinema— el suposa un fet corrent i fins i tot banal; minse tema, no ja de tragèdia ni tant sols de drama, desbancat per "l'amor lliure" que posa en ridícul l'adulteri —deixalla insignificant d'una època, ja superada, de tabús morals—. Ara bé, i si hi hagués una relació de causa a efecte? En una societat en què es troba normal, i fins i tot divertit, adulterar l'amor, no ens hauria d'estranyar tant que hi hagi gent que trobin lucratiu, malgrat un cert risc, l'adulterar l'oli.

Joan E. Jarque
i Jutglar

L'OPERACIÓ GERMANOR

Reordenació de
L'ECONOMIA DIOCESANA
a Barcelona

El proper diumenge

Diada anual de Germanor: Per una Església autofinançada

Amb la intenció de reflexionar sobre el procés actual de renovació de l'economia de l'Església i per a sol·licitar a tots els cristians una aportació econòmica, se celebrarà el proper diumenge, dia 15, la "Diada anual de Germanor".

A través d'aquesta operació, es pretén d'aconseguir una economia eclesial que sigui suficient, solidària, auto-finançada (que no depengui de l'Estat o dels poderosos) i alhora portada per tots.

Consell de Pastoral de Barcelona

"El poble de Déu en marxa"

Aquest dia 7 de novembre del 1981, el Consell Pastoral diocesà celebrarà la seva primera sessió plenària del curs al col·legi de Jesús i Maria (passeig de Sant Gervasi, 15, de Barcelona).

En aquest sentit la Comissió permanent sotmetrà a la plenària un projecte de programa de curs que pugui fer de fil conductor del treball del Consell, sense pretendre, però, que aquesta sigui, ni de bon tros, l'única tasca que el Consell ha de fer. Es tracta d'un programa a nivell estructural, que passa per

l'elaboració d'una normativa per a la constitució i funcionament dels Consells Pastorals de Zona i d'Arxiprestat, per trobar camins concrets per impulsar la participació de laics en la vida de l'Església, per impulsar una ordenació de l'estructura territorial de la diòcesi (reorganització de les zones pastorals en funció d'una futura divisió de la diòcesi, replantejament del paper de la parròquia i de l'arxiprestat, revisió dels arxiprestats actuals), i per preparar la normativa per a la constitució del nou Consell Pastoral diocesà.

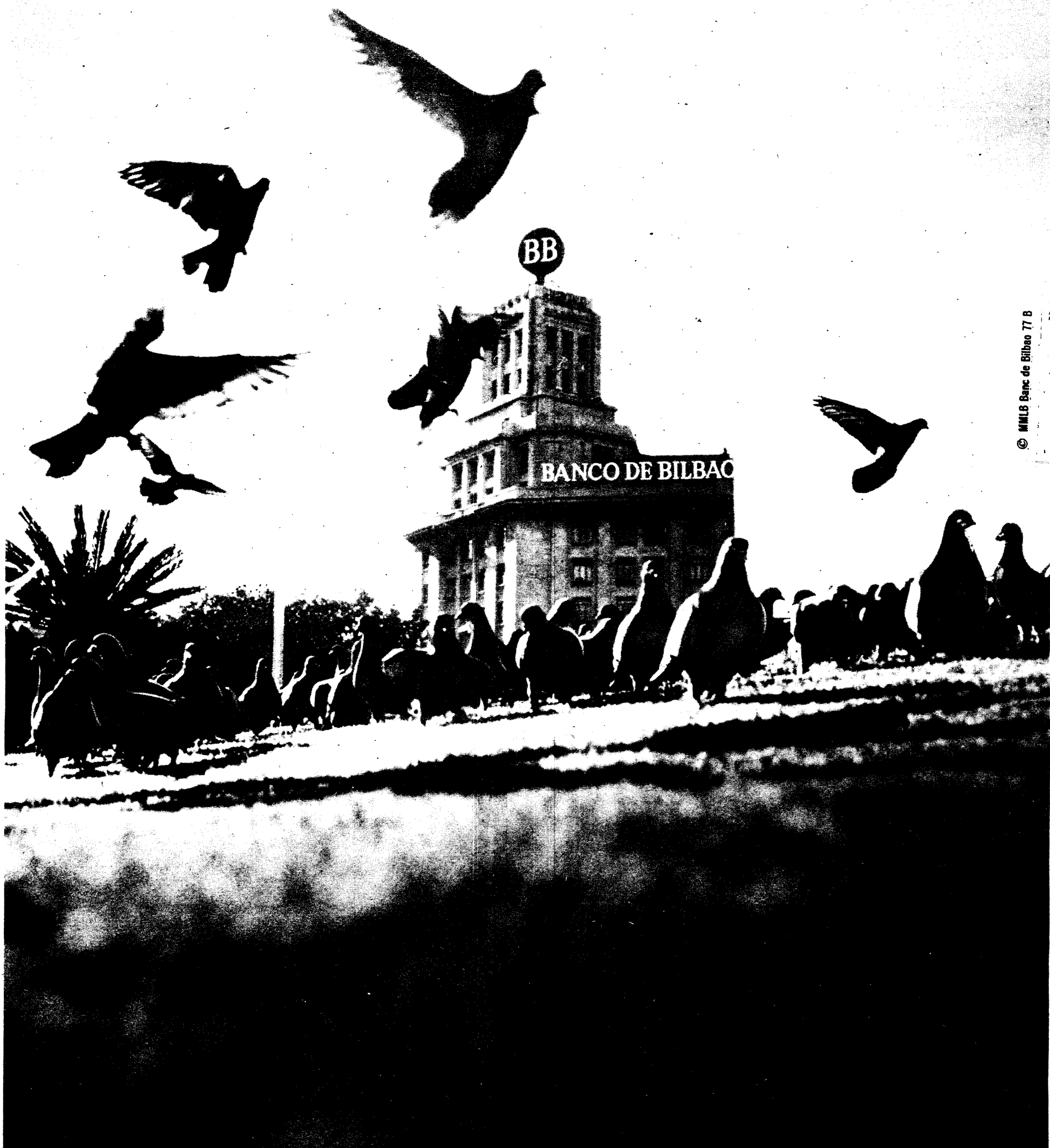
7 de novembre

Una diada dedicada als homes del mar

La infantesa de Jesús s'emmarca als voltants del llac de Genesareth on el món de la pesca és l'element de vida d'un petit poble on la família de Josep, espòs de Maria, ha decidit afincarse a la tornada d'Egipte.

Avui els pescadors, tots els

homes que segueixen lluitant en aquest món inestable del mar, semblen increpar-nos per la nostra ingratitud, per la nostra forma de vida, —cristiana, limitada—, amb un amor massa mesquí a Déu, massa a l'estil d'una farmàcia on adquirim medicaments gratuïts.

© MMLB Banc de Bilbao 77 B

El Banc de la Plaça de Catalunya

La Companyia

Els jesuïtes han estat notícia aquests últims dies. La decisió inesperada del Papa nomenant l'octogenari pare Deza com a delegat personal seu a la Companyia ha causat sorpresa i ha estat comentada pels mitjans d'informació amb tons variats.

Les notícies —els professionals ho saben prou i el públic ho va aprenent— s'han de decantar. Però els "mitjans" tenen pressa. A l'esverament del primer "flash" —"cop de timó", "cop de crossa"— han seguit els judicis més ponderats —"mesura transitòria", "apaivagament"—.

La Companyia de Jesús té com a característica, des de la seva fundació, l'estar a les ordres del Papa. En això ha estat la seva glòria... i la seva creu. Ningú no s'hauria d'estranyar doncs que el sant Pare la governi, i molt menys els mateixos jesuïtes que,

cas únic entre tots els ordes religiosos, fan un quart vot d'obediència al successor de Pere. Val a dir que les reaccions oficials de les diferents províncies de la Companyia i el silenci dels seus vint-i-set mil membres arreu del món, han estat fins ara exemplars.

Però més d'un es preguntarà, què li passa a la Companyia de Jesús que hagi calgut prendre mesures extraordinàries?

Si el pare Arrupe no hagués caigut malalt s'hauria anat preparant la Congregació general ja prevista per a la seva successió. Tanmateix, el Papa, d'una manera o altra, els hauria anat significant quina orientació creu ell que havia de prendre aquesta "companyia" que amb una obediència tan generosa es posa a les seves ordres. Cal no oblidar que, del Concili ençà, el papat sentia que aquesta vanguarda de l'Església no acabava

de respondre tal com tenia dret d'esperar d'ella. Ja Pau VI, el 15 de febrer del 1975, donà un toc d'atenció adreçant-se al pare Arrupe i als seus assistents, resumit amb la pregunta "què passa a la Companyia de Jesús?" I Joan Pau I, tot somrient, en el seu curt mes de pontificat preparà un discurs als jesuïtes en el qual els feia observacions molt serioses. No el pogué pronunciar i Joan Pau II se'l feu plenament seu sense tardança. Es diria que era una preocupació que es passaven de l'un a l'altre.

Tots devem molt als pares jesuïtes. D'ells n'hem rebut espiritualitat, ensenyances, exemplaritat... Ni ens alegrem de la prova per la que passen, ni ens escandalitzem pel fet que, qui hi té dret, els redreci el camí. Sols l'arbre valuós mereix d'ésser podat i, certament, continuarà donant bons fruits pel Regne de Déu.

El lector escriu

I Viatge cultural Gràcies, "Catalunya Cristiana"

L'interès històric i arquitectònic del conjunt dels edificis de la parròquia de Santa Maria de Sorba justificava que la primera excursió que ha programat Catalunya Cristiana inclogués la seva visita.

Deixant les carreteres asfaltades, l'autocar s'endinsà per la vall, per les terres que haurien de ser anegades si el projectat pantà de Sorba arriba mai a fer-se. El lloc respirava pau i tranquil·litat. A la vora del riu Aigua d'Ora, entràrem a veure, sobretot, el nucli dels edificis parroquials: el Martirium de Sant Eudald, singular construcció del segle VI que enguany celebra el seu 14è centenari. La visita que fou degudament comentada, tenia l'interès de veure un dels edificis cristians més antics conservats miraculosament sencers a través dels segles, de veure com s'hi han anat afegint tot d'altres edificacions cadascuna en el seu estil i de veure en quin estat es troba un monument abans d'emprendre's la seva restauració.

Ens donà temps per a visitar, el mateix matí, l'església d'Olius, romànica, amb una cripta anterior, conjunt restaurat que fa el seu goig. Olius, a més, té un singular cementiri modernista resolt a partir d'un amuntegament de roques.

Ens havíem mogut pels límits del Bergadà i del Solsonès. Ens arribàrem al Miracle, segona part de la visita.

Havent dinat en bona companyia ens acollí el pare prior

passa a la pàgina 4.

Equivocar-se en una cruïlla de camins fa perdre molt de temps i pot tenir conseqüències encara més greus. Si un hom triga molt de temps a adonar-se de l'error i no ho vol reconèixer, pot passar fins i tot que continuï endavant per tossuderia, com aquell amic meu que m'explicava que de petit no li agradava la llet i mai més no va voler afliuixar, i això que aleshores tenia més de cinquanta anys.

Hi ha dos conceptes que s'assemblen perillosament; si no en els aspectes purament gramaticals, sí que ho fan en el seu sentit aparentment homogeni, malgrat que són completament oposats: **llibertat i independència**. Quan hem redescobert en la vida i l'espiritualitat cristiana l'aspecte positiu i fins indispensable de la llibertat dels fills de Déu com a base i fonament de l'home i del creient mateix, moltes vegades s'ha entès aquesta actitud com a similar a actituds d'independència, de caprici, d'egoisme i d'insolidaritat. En aquells temps es va posar de moda l'slogan "haver de realitzar-se", que sovint era sinònim de fer una carrera i de fer carrera; evitar serveis i sacrificis i cercar llocs i tasques gratificadores, tant en la família com en la vida religiosa, entre els capellans o els militants cristians.

Com sempre, només mirant Jesús de Natzaret ja ens cauen les lleganyes dels ulls. Amb raó s'ha fet ressaltar la llibertat profunda i insubornable del Senyor davant tot i tothom: davant el Pare i davant els homes; davant la Sinagoga i davant els seus deixebles; respecte a la Llei i al temple tant com amb els romans

i els zelotes. Alhora no s'ha vist cap home tan pendent dels altres, tan solidari, tan subjecte al proïsme, com un esclau davant el seu amo. No pensa, ni fa, ni diu res més que el que vol el Pare; i per aquest voler es lliura totalment al bé dels homes pel camí que sigui, sense pensar en el que

humanament fóra més avantatjós per a Ell, més còmode, més gratificador o, com diríem nosaltres, més "realitzador".

Vistes així les coses, Jesús "no es va realitzar". I fou a causa d'haver estat l'home per als altres que va arribar precisament a ser el Crist, el Senyor de la glòria, de

l'univers i de la història. S'hauria de dir que Jesús de Natzaret fou l'home lliure en la solidaritat; solidari lliurement; lliure per a la solidaritat, en l'amor i per l'amor.

En canvi, la insolidaritat no solament és anticristiana, sinó inhumana i tot; perquè l'home que no es posa al servei dels homes s'esclavitzava davant de si mateix, davant el seu egoisme mateix, que és el tirà pitjor que ens tanca a la pitjor de les presons, la que ens tanca dintre nostre a nosaltres mateixos i ens fa els nostres escarcellers permanents.

Amb l'exemple del Mestre durant la seva vida, amb la seva doctrina en els evangelis i els altres escrits del Nou Testament i amb la infusió permanent de l'Esperit Sant —Esperit que procedeix alhora del Pare i del Fill com a ferment d'amor, de llibertat i de solidaritat amb Déu i amb els homes—, l'Església podria ser, i no hauria de ser, en la societat contemporània com un oasi de solidaritat en el desert d'egoismes individuals i comunitaris, que és la causa principal dels mals del món, aquesta bogeria misteriosa i permanent de la història de la humanitat que l'empeny a convertir en infern el que podria ser un paradís.

Tota l'Església com a conjunt ha de continuar en la història l'actitud del seu Mestre i Senyor el bon samarità que s'acosta als qui han caigut arran de mí.

Alberto Iniesta,
bisbe de Vallecás (Madrid)

Ve de la pàg. 3

del santuari que ens féu una síntesi de la història i de les vicissituds del lloc, dintre mateix de la gran nau i davant la magnificència de l'altar barroc conservat, ens explicà que l'any 1936, a canvi d'un sac de mongetes que els pagesos de la rodalia donaren a l'escamot que intentava incendiar-lo, pogué ser conservat.

Un dia complet i complert, nous coneixements, noves amistats. És ben cert que com millor coneixem la nostra Catalunya més l'estimarem; i que fer-ho en bona companyia omple de satisfacció./B.M.

Govern menys catòlics?

Aquest mes l'Església ens invita a col·laborar en l'Obra Missionera. Es per manament del mateix Crist que hem d'escampar l'Evangeli arreu del món. La finalitat és ben palesa: aconseguir que la humanitat sigui cristiana.

Si aquest és l'ideal de l'Església jo em pregunto com és possible que el Cardenal ENRIQUE i TARANCON digui que "L'Església viu millor amb un govern menys catòlic". És que el Sr. Cardenal pretén que són inútils tots els sacrificis dels missioners, que sobren les nos-

tres aportacions, que hem de votar polítics que no siguin catòlics? Si "és preferible que els governs siguin menys catòlics", val la pena treballar tant per cristianitzar la Humanitat? És doncs preferible que les lleis no siguin cristianes i tornem al paganisme? Voldria que algú m'aclarís aquest embolic./J. Janer Oliver

Al Sr. José Luis Larrabe

En el n.º 102 de CC i en el full 3 hi ha un article signat per José Luis Larrabe, catedràtic de Matrimoni i Família. El motiu d'aquestes ratlles no és l'article en si mateix, sinó el fet que jo desconegués que existia una càtedra de Matrimoni i FAMÍLIA a Catalunya, i com que de fa anys estem interessats en aquest tema, ens agradaria tenir unes dades al respecte i de quina manera podríem adreçar-nos al senyor Larrabe, adreça i telèfon.

/Josep A. Pich-Aguilera i Margarida Botey.

Excursions amb CATALUNYA CRISTIANA

Amb aquestes dues ratlles, voldria felicitar-vos per l'orga-

El lector escriu

nització tan acurada en la sortida de visita al Monestir del Miracle.

Molt bona l'actuació del Sr. Mestre com a cap d'expedició, així com la del Sr. Albert Bastardes, encarregat de donar-nos les dades històriques de les Esglésies de SORBA i OLIUS.

En fi, una bona sortida que esperem repetir./ Albert Doderó i Nogués.

Recepció de la penitència

Contestant al lector que es signa ASH i que parla del sagrament de la confessió, haig de dir-li que estic d'acord en tot el que diu, i que l'oblit no acaba en la confessió sinó també en altres sagraments.

Com mot bé diu en la seva missiva, el Sant Pare demana als sacerdots que sacrificuin part del seu temps per dedicar-lo a l'administració del sagrament de la confessió. I predicant amb l'exemple, ell mateix en alguna avinentesa ha passat hores dins del confessional de Sant Pere de Roma.

Que el Senyor il·lumini a totes

aquelles persones que desaconsellen la recepció de la penitència perquè s'adona del mal que estan fent./Carme Pujol.

Judaïtzants i romanitzants

És sobradament conegut que els primers jueus convertits al cristianisme, a Jerusalem, desitjaven que els nous prosèlits de Jesús, primerament es fessin jueus, es a dir, es circumdessin i complissin la llei de Moisès com a previ requisit per a poder rebre el baptisme de l'Església.

Molts apòstols (entre ells Pau) de bon començament també estaven en aquesta línia. Santiago, primer bisbe de Jerusalem i parent del Senyor, i tants d'altres, també pensaven i obraven així. Eren el que s'ha anomenat els "judaïtzants".

En un viatge a Jerusalem, Pau, va haver d'acarar-se amb ells. Això provocà el primer concili i, si més no, convencé Pere. D'aquesta reunió en sorgí la determinació que els gentils que desitgessin abraçar la nova fe, podien fer-ho amb el bateig sense cap altra obligació.

Els judaïtzants reberen un cop dur amb l'ensorrada i destrucció de Jerusalem, l'any 70, pels exèrcits de Títus. Això no vol dir que el seu esperit, tradi-

cional i legalista, no hagi seguit influenciant l'Església, fins avui.

Però l'objectiu d'aquesta carta no és parlar dels judaïtzants. És fer notar que molts gentils batejats s'han fet, a la vegada, "romanitzants". Als pagans d'altres nacions, per batejar-se i viure el seu cristianisme, se'ls hi exigia occidentalitzar-se; o sigui, romanitzar-se: se'ls imposava el llatí com a llengua d'estudi teològic i pràctica litúrgica (la llengua de l'Imperi), acceptar els principis del dret romà florejats en el dret canònic. Se'ls imposava combregar amb una filosofia perenne d'encuny greco-llatí.

No n'hi hagué prou amb la caiguda de l'Imperi Romà per deixar marginats els romanitzants a l'Església, perquè els papes, en tant que reis temporals dels Estats Pontificis, foren com els hereus de tot el classicisme de l'Imperi.

Per les mateixes raons que els teòlegs aporten per ensenyament que no s'ha de ser judaïtzant, es veu sobradament que no es pot ser tampoc "romanitzant" pel que pertoca als gentils (tantes gents d'avui dia) de l'ample món que només desitjen, únicament i senzilla, seguir el Crist./Francesc Romero.

PETITS ANUNCIS

No és un valuós tresor la SALUT?

Les obres de l'ESCOLA de Naturisme Científic i pràctic en TROFOLOGIA, de l'eminent doctor José Castro, us ajudaran a gaudir-la plenament, tot REGENERANT-VOS.

Orientació als qui desitgin seguir en aquesta Escola. Hores a convenir.

Demaneu els llibres a les llibreries o a la seva delegada dipositària M.ª E. Pujol Duran, al carrer Peris Mencheta, 12 - Telfs. 229 26 89, 357 19 98 i 300 09 24. Barcelona-32

MEDITACIÓ ORIENTAL I ESPIRITUALITAT CRISTIANA

Curset teòric-pràctic. Pel pare Enric Seguí, S.J. Del 18 de novembre al 9 de desembre. Dimecres a les 7'30 de la tarda. Informació i inscripció al Fòrum Vergés, Rosselló, 223 (cantonada Balma). Tel. 228 20 00.

M'ofereixo per portar o conserge per a un centre religiós.

Trucar: Tel. 388 51 81
9 a 1 matí

OCASIÓ!!

Venda de taules de Fotocomposició en molt bon estat.

Raó: C.C. Tel.
215 37 50

Es lloga una habitació amb dret a cuina
Persona d'edat mitjana i seriosa

Interessats trucar a C.C.
Tel. 215 37 50.

Senyoreta catalana desitja habitació i cuina a canvi d'algun servei, faria algun treball de més a convenir amb família reduïda.
Raó: Redacció de CATALUNYA CRISTIANA.

MOIÀ

Apartaments. Sol tot el dia. Centre població. 50 Km. de Barcelona. Clima sec. Terrassa, jardí.

Facilitats de pagament. Raó:
Tel. 886 33 13.

Apartado de Correos 35

3ª EDAT

SERVEIS D'ALT NIVELL
Tel. 93-972 62 77.

GEROTEL

És la associació del caliu de la família amb comoditat d'hotel.

Habitacions individuals o bé dobles. Suites. Totes amb bany complet. Metge infermera. Cinesiteràpia. Profilaxi de l'avoriment.

CINEMA - CINE-FORUM - CONFERENCIES - COL·LOQUIS - XERRADES - ACTIVITATS DIVERSES. SALA D'ACTES. SALA DE MÚSICA. SALONS TV.

3ª EDAT

ST. ANDREU DE LLAVANERES.
Tel. 93-792 62 77.

VENDA DE XALET I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

GEROTEL S.A.

L'ancianitat no és cap malaltia. El que cal és donar amor, comprensió i consol.

3ª EDAT
CURA INTEGRAL DE LA PERSONA ACOMPANYAMENT.

GEROTEL

UN CONCEPTE HUMANÍSTIC D'ASSISTÈNCIA A LES PERSONES GRANS.

EQUIP HUMÀ DE SERVEI: METGE, INFERMERA, SOCIOLOG, CAMBRERES ASSISTENTS - CHEFF DE CUINA RIGOROSAMENT SELECCIONAT.

Classes de PINTURA A L'OLI DIBUIX PERSPECTIVA

Telèfon 218 94 69
De 2 a 3

ENSENYANÇA CORTE I CONFECIÓ

Telf.: 330 54 64
Preu: 1.000.- ptes.

S'ofereix tècnic en matèria i motlles, experiència direcció petita indústria acceptaria plena dedicació o mitja jornada.

Telf. 660 00 59
de 9 a 10 vespre

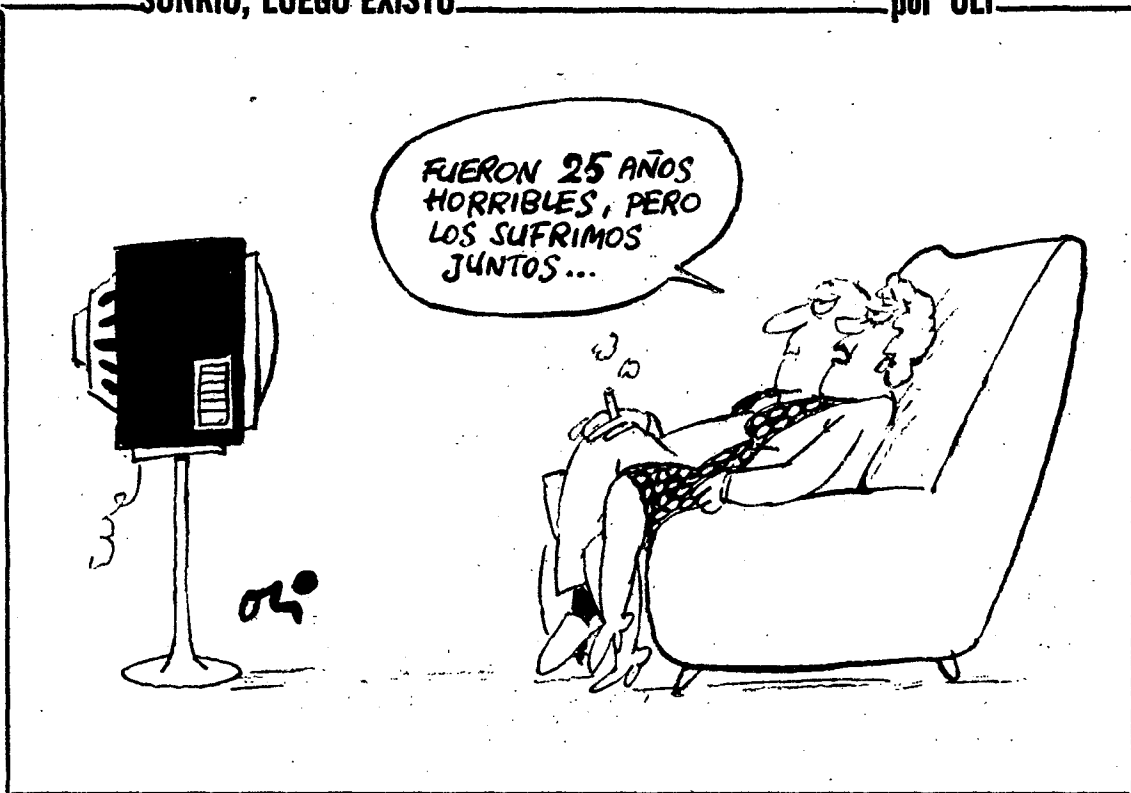
LLOGUER PIS de 3 habitacions exterior nou per estrenar, amb parquet menjador, gran terrassa
Zona Aragó-Meridiana
Trucar al Tel. 246 45 44
dimecres, dijous i divendres de 21 a 22 hores
Estació metro Clot
Renfe-Mercat

S'ofereixen senyores de fer feines
Trucar a C.C.
Telf. 215 37 50

Poetessa especialista en festivitats de la 3.ª edat. Felicitacions onomàstiques, natalícies, etc. Raó: Sra. Felisa,
Tel. 258 91 71.

SONRIO, LUEGO EXISTO

por OLI

CATALUNYA

Les entitats de Sabadell volen més català a "La veu de la ciutat"

Vuit entitats sabadellenques han subscrit un comunicat públic en què critiquen la proporció de textos escrits en català al diari "La veu de la ciutat", que es va començar a publicar i que hom havia anunciat com a bilingüe. Els signants en demanen la catalanització.

Aquestes entitats són: la Unió de Periodistes de Sabadell, l'Escola Universitària d'Estudis empresarials, l'Agrupació Cultural Folklorica Sabadell Sardanista, l'Acadèmia de Ciències, Mèdiques de Catalunya i Balears (secció de Vallès Occidental), la delegació territorial de Sabadell d'Omnium Cultural, la delegació comarcal de Sabadell del Col·legi de Metges, l'Associació d'Assistents Socials Sabadell-Terrassa i Rialles.

Restauració de Vallbona de les Monges

Al monestir de Vallbona de les Monges, es faran obres de restauració. La quantitat assignada per aquesta fase de treballs és de 5.046.051 pessetes. De la mateixa manera es destina una altra quantitat prop dels 5.041.142 pessetes per a les obres de restauració del monument de l'església de Sant Joan de Boí.

A 146 habitatges beuen aigua sense condicions sanitàries

L'edifici "Calypso", amb 146 habitatges, situat al conjunt residencial Les Torres de Rubí, propietat de "Inmuebles en Renta S.A.", s'alimenta d'aigua provinent d'un pou instal·lat a la via pública, que ha estat uns onze anys sense netejar-se. El Departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat, va trametre al batlle de Rubí un in-

forme en el qual deia textualment que "des del punt de vista sanitari, no és admissible l'existència d'aquesta cisterna, en condicions de perill de contaminació".

Malgrat, però, el dictamen de la Generalitat, el pou segueix subministrant aigua als veïns, sense que es faci cas de les protestes i denúncies realitzades pels afectats.

Campanya a favor dels disminuïts físics

La Diputació de Girona ha promès el seu suport a la campanya iniciada pel departament de Sanitat de la Generalitat a favor de la supressió de les barres arquitectòniques que impedeixen especialment la mobilitat dels disminuïts físics. Un dels actes més importants de la campanya serà la celebració a la nostra ciutat d'una exposició muntada per a mentalitzar els professionals de la construcció, els responsables de l'Administració i tota la població en general.

Badalona erradicarà els horts il·legals

L'Ajuntament de Badalona ha decidit erradicar definitivament els horts il·legals que proliferen a la ciutat, ja que en les anàlisis realitzades pel laboratori municipal de Badalona s'ha detectat que l'aigua amb la qual es reguen aquests horts conté una elevada concentració d'amoniac i d'arsenic, a més de residus industrials.

Tres dels set jutjats de Girona no tenen titular

Els advocats i procuradors gironins estan molt desanimats davant la manca de jutges titulars en tres dels set jutjats de la ciutat i comarques. Aquesta manca de personal provoca el col·lapse i retard de tres i fins i tot quatre anys en la fallada dels plets. Els perjudicats que es causen als litigants, incloses aquelles persones que obtenen una sentència favorable, són fàcils d'imaginar.

ESPANYA

TVE ingressarà 40.000 milions en publicitat

La gerència de publicitat de Ràdio Televisió Espanyola ha previst l'obtenció de 39.800 milions de pessetes, aproximadament, d'ingressos per concepte de publicitat l'any 1982. Com es recordarà, s'ha mantingut una estira i aflluixa entre la gerència de la publicitat i l'Associació Espanyola d'Anunciant (AEA) per l'augment de tarifes publicitàries, que entraran en vigor l'1 de gener pròxim. L'AEA recomanà a les seves empreses associades la no contradicció d'espais publicitaris a Televisió Espanyola com a protesta pel desmesurat augment de tarifes.

Sopeña restituirà les "Misses amb música"

Federico Sopeña, que fa uns dies fou nomenat director del Museu del Prado davant la dimissió del seu antecessor en el càrrec, reanudarà, a partir de diumenge vinent, les "Misses amb música", que ell mateix va instituir a l'església del monestir de l'Encarnació. L'il·lustre acadèmic ha pensat en tot a l'hora de programar l'horari de l'ofici a les 10,30, amb la finalitat que els feligresos puguin assistir, després, als concerts del teatre Real.

Derrota nacionalista en la llei municipal

Els partits nacionalistes catalans i bascos van perdre a la comissió d'administració territorial del Congrés les quatre esmenes a la totalitat que havien presentat a la llei de bases d'administració local. La dreta i el PSOE hi votaren en contra; el PCE i el PSA s'abstingueren.

MÓN

Tràfic de nens a Itàlia

El que semblava ésser un cas més d'adopcions il·legals de nens hispano-americans a Itàlia,

Punt de vista

Del possible al real

La vida política catalana no és un camp pla i hom pot afirmar amb certesa que el futur de Catalunya depèn de les decisions que es prenguin en una conjuntura decisiva. Però, a més, aquesta vida no és només política, sinó també social, econòmica, cultural i, sobretot, humana. És per això que, en aquest punt de vista, cal considerar la vida política catalana en el context de la vida humana.

En aquest punt de vista, cal considerar la vida política catalana en el context de la vida humana. És per això que, en aquest punt de vista, cal considerar la vida política catalana en el context de la vida humana.

En aquest punt de vista, cal considerar la vida política catalana en el context de la vida humana. És per això que, en aquest punt de vista, cal considerar la vida política catalana en el context de la vida humana.

En aquest punt de vista, cal considerar la vida política catalana en el context de la vida humana. És per això que, en aquest punt de vista, cal considerar la vida política catalana en el context de la vida humana.

En aquest punt de vista, cal considerar la vida política catalana en el context de la vida humana. És per això que, en aquest punt de vista, cal considerar la vida política catalana en el context de la vida humana.

En aquest punt de vista, cal considerar la vida política catalana en el context de la vida humana. És per això que, en aquest punt de vista, cal considerar la vida política catalana en el context de la vida humana.

esdevingué en un gran escàndol en conèixer-se que Anelinda Fassola, detinguda dimecres, pot haver venut desenes i fins i tot centenars de nens.

Els jutges acusen Anelinda,

de 67 anys, nascuda a Itàlia, però amb ciutadania estadounidense, d'haver venut clandestinament desenes, o potser, centenars de nens provinents de Guatemala, Hondures, Nicara-

Què són les Conferències de Sant Vicenç de Paül?

Són una forma de practicar la caritat mitjançant la visita personal al necessitat qui moltes vegades necessita més la paraula afectuosa que l'ajut material.

En els temps presents, tenen encara vitalitat?

Es parla molt de justícia social, però existiran sempre necessitats amagades, urgents i delicades a les quals no arribarà l'assistència organitzada, que seran terreny propici per a les persones que vulguin dedicar, a la caritat, una petita part dels seus ocis (recordem que "Caritat és amor").

La seva organització

Són unes unitats bàsiques o grups que es reuneixen setmanalment segons un esquema molt senzill, en part pietós i en part pràctic, per a assignar-se el treball a verificar cadascun dels membres, del qual donen compte en la reunió següent.

Vol ajudar a les Conferències de Sant Vicenç de Paül?

Si vostè creu que convé predicar amb l'exemple, com Jesús ens ho ensenyà, doni'ns el seu nom, adreça i telèfon a: Societat Sant Vicenç de Paül, c/. Sant Sever, 6. Tel. 254 17 05 i 317 93 39. Barcelona.

Així va expressar-se Joan Pau II tot parlant de la família i del món obrer

“Sempre recordaré, mentre visqui, quan treballava a la pedrera”

La família i el treball foren els dos temes principals de les paraules del Papa, tant després del res de l'àngelus dominical com durant la visita parroquial pastoral que va fer diumenge, dia 25 d'octubre, a un barri obrer de Roma.

A la plaça de Sant Pere s'hi aplegaren més de cinquanta mil persones per a pregar amb el Papa, el migdia del dia 25 d'octubre, diumenge. Va recordar el Sínodo de la família, el qual, fa un any, per aquestes mateixes dades, se celebrà a la ciutat eterna, i va anunciar la publicació d'una exhortació apostòlica que recollirà els fruits d'aquell ball.

El treball no pot disgregar la família

“El treball no pot disgregar la família, va dir Joan Pau II, sinó unir-la i ajudar-la a reforçar-se; que a causa de treball, la família no esdevingui un superficial encontre d'éssers humans, un hospital de pas, només per a menjar i repòs”.

“És necessari —va afegir—

que els drets de la família romanguin profundament inscrits en les bases de tot codi del treball, el subjecte del qual és l'home i no pas la producció ni el benefici”, afirmà el Papa tot confiant als qui l'escoltaven, les experiències de la seva joventut.

“Mentre visqui —va acabar— recordaré aquells homes, als quals va unir la mateixa pedrera del treball. Sé quina era la importància que tenia per aquests homes, que també eren pares de família, la llar i el futur dels seus fills, el respecte per les seves mullers i les seves mares.”

Un humanisme que exalta els valors arbitraris

A la parròquia de Jesús Diví Obrer, a la zona obrera de la diòcesi de Roma, Joan Pau II va referir-se a l'aniversari de la “Rerum Novarum”, a la seva recent “Laborem Exercens” i a la seva preocupació per la salut moral de la família en el món contemporani.

“Malauradament —va dir— els mitjans de comunicació de

masses, especialment els audiovisuals, ensenyen i difonen un humanisme dels sentits que exalten els valors arbitraris de l'espontaneïtat instintiva, de l'hedonisme, de l'agressivitat; és un humanisme errat, perquè existeix una llei moral inscrita en la mateixa consciència de l'home que imposa respectar els drets del Creador i del proïsme a la dignitat de la pròpia persona, llei pràcticament expressada en els deu manaments”.

Per a Joan Pau II la pèrdua de la moral, tant en l'àmbit social com en el personal, que produeix la desobediència a la llei de Déu, és la major amenaça a cada persona i a tota la humanitat. Per això —va remarcar el Papa— “la societat contemporània té tanta necessitat de cristians que sàpiguen donar testimoni de vida del seu amor a Crist i al germà.”

Un mocador de “boy-scouts” per al Papa

Fou immensa l'emoció dels cristians de la parròquia de Jesús Diví Obrer, plena de gom a gom d'homes, dones, molts joves i infants, els quals obsequiaren el Papa amb un mocador de “Boy-scouts” i el bes espontani i formós d'una nena escolta la qual correu a besar-lo a la galta.

Les imatges del Papa Wojtyla entre aquests romans fan esborrar, definitivament, aquelles altres imatges tràgiques del propi passat 18 de maig.

Joan Pau II i el pare Arrupe

Les últimes fotografies abans de l'atemptat al Papa i de la malaltia del Preposit general de la Companyia de Jesús.

Diferents reaccions dels jesuïtes davant la decisió del Papa sobre la Companyia

Hem de situar-nos en una mena d’“amorosa humilitat”

No pot negar-se que la decisió del Papa de nomenar delegat personal per a la Companyia de Jesús l'octogenari pare Dezza, representant del sector més conservador de l'institut ignasià, ha suscitat inquietuds entre els jesuïtes d'arreu del món.

Canadà: “No comprenem l'inusitat nomenament”

Els dos superiors provincials del Canadà han declarat que “no comprenem l'inusitat nomenament d'un delegat personal temporal”, ja que el pare Arrupe havia decidit que aquesta funció la realitzés el nord-americà pare O'Keefe.

El pare Ryan, superior de llengua anglesa al Canadà, ha afirmat que el Pontífex està acostumat als règims totalitaris del Est i manté punts de vista diferents dels que mantenen aquells jesuïtes que viuen en el món capitalista.

Un dels assistents provincials canadencs, pare Harvey, ha afegit que “Déu dirigeix sovint el món segons el mètode dialèctic i que per això les actuals tensions poden originar quelcom sa i positiu”.

Els responsables de la Companyia de Jesús al Canadà desitgen, segons han exposat, que el Vaticà resisteixi a la temptació de tornar al centralisme absolut.

França: “Els jesuïtes són “Església” dins de l'Església”

Amb motiu de l'imprevist nomenament del pare Dezza com a “delegat personal” del Papa al front de la Companyia de Jesús, per a preparar d'una manera “més profunda” la Congregació General dels jesuïtes que haurà d'elegir el nou superior general successor del pare Arrupe, molts jesuïtes francesos es pregunten sobre les conseqüències d'aquesta intervenció en la vida de la Companyia.

El provincial de França, pare Henri Madelin, ha escrit als superiors de cada comunitat per a posar-los al corrent dels documents arribats de Roma. La carta, entre altres coses, diu:

“Aquestes decisions afecten el més íntim de nosaltres mateixos. Posen a prova la nostra fe.

Les responsabilitats de les tasques apostòliques que desenvolupen en aquesta província, ens foren confiades pel pare Arrupe i el seu Vicari, el pare O'Keefe, segons les regles del nostre Institut. Dels nostres compromisos no en som els propietaris, sinó els dipositaris segons el misteri de Déu. Jo crec que és inútil amagar que el que ens passa actualment està fora del normal desenvolupament del dret que ens regeix. No preveu aquest dret la legitimitat de la dimissió del Pare general, l'expressió de la vida

de les comunitats a través de les congregacions provincials i generals, l'aprovació del Pare general del nomenament d'un vicari quan sorgeix una incapacitat temporal com aquesta del cap de la Companyia? Aquest és el “propi judici” al qual podríem sentir-nos temptats a rendir-nos.

Mentrestant, demano a cadascú de vosaltres que vulgueu acollir aquestes decisions tal com hem fet nosaltres, és a dir, el menys “mundanament” possible i en l'impuls de la vostra fe.

La nostra actitud ha de ser aquella que hem après llargament i costosament a través de les etapes importants de la nostra vida religiosa personal i que han marcat el desenvolupament difícil de la Companyia. Hem de situar-nos en una mena d’“amorosa humilitat”. Heu-nos ací al cor del misteri de l'Església que parla a través de l'espessor de les meditacions humanes.”

El provincial recorda que tant sant Ignasi com el Dret canònic diuen que l'obediència al Papa ha d'ésser la mateixa que es deu al superior general, i segueix:

“El període en el qual hem entrat és delicat. La Companyia amb les deficiències i les qualitats que li són pròpies no haurà de buscar la seva justificació. Contràriament, haurà de resistir als suggeriments d'aquells que voldrien erigir-la en “Església” rival de la veritable Església.

Que cadascú eviti la utilització dels mitjans de comunicació per jugar-hi a donar una lliçó a la inversa.

Jo tinc l'íntima convicció que la Companyia serà jutjada, als ulls de molts, per la qualitat de la seva “discreció” cara a allò que li arriba, per la manera com passarà la prova que se li proposa, per la força de la unitat que és capaç de viure...”

Espanya: “Una falta d'honestedat informativa”

Per la seva banda l'oficina de premsa del provincial de la Companyia d'Espanya ha fet pública la següent nota:

“La crònica enviada des de Roma pel corresponsal de DIARIO-16, i que es publicava en l'edició d'aquest periòdic amb data 27 d'octubre proppassat, conté una sèrie d'afirmacions totalment mancades de fonament, especialment els titulars i el seu resum inicial.

La crònica no respon de cap manera a la realitat de com ha rebut la Companyia la determinació del Sant Pare sobre ella, amb el nomenament d'un delegat seu i el seu corresponent coadjutor, i és una palesa falta d'honestedat informativa que pot desorientar en gran manera els lectors i el públic en general, i sense cap dubte, fer mal a la imatge de la Companyia de Jesús.

Passa a la pàg. 7

Crònica de Roma

Els religiosos en una societat complexa

ROMA. (Del nostre corresponsal). — Durant uns quants dies s'han reunit a Roma un gran nombre de superiors i superiores de congregacions religioses. Més d'un miler han participat en el primer encontre unitari d'ordes masculins i femenines. I el Papa ha remarcat la importància de l'esdeveniment i els ha recordat que els consells evangèlics, castedat, pobresa i obediència, segueixen mantenint la seva vigència i que la consagració religiosa constitueix “un signe espiritual i privilegiat per a l'Església i el món”. La vida espiritual ha de mantenir la seva primàcia, va afegir el Papa, en posar, no obstant en tot el seu valor l'activitat viva i intensa en el camp de la promoció humana.

Veritablement el Congrés ha mostrat una actitud en els religiosos que és tot el contrari d'una fugida del món. Aquests són, actualment, “un constant moviment de recerca. Molt més oberta a la novetat del que hom pugui creure. N'hi hauria prou amb recordar el tema general del Congrés: “Els religiosos en l'Església italiana cap a una nova societat”, que diu ben clar que els religiosos i religioses no compten entre llurs somnis el fer marxa enrera i tornar a “una antiga cristianitat d'hàbits i exterioritats”.

El jesuïta pare Sorge, director de “La Civiltà Cattolica”, ha recordat que “cal obrir el saler per escampar per tot arreu la bona sal evangèlica”. “Qui no sent les angoixes i les esperances de l'home actual no pot dir que viu vertaderament la vida religiosa”, va recordar el cardenal Pironio, prefecte de la Sagrada Congregació de Religiosos. Poc sentit tindria recordar el passat, quan realment cal mirar el futur amb actitud d’“humilitat, pobresa i confiança”.

Resumir les nombroses i importants intervencions és tasca poc menys que impossible. El pare Jesús Alvarez va presentar una relació històrica en la qual es mostrava com tots els fundadors de congregacions han partit “del cor” precisa situació històrica, tot esforçant-se en donar una resposta als desafiaments del propi temps.

Es cert que el Congrés és de comunitats italianes. Però no s'ha d'oblidar que a Itàlia, a Roma, s'hi troben quasi la totalitat de cúries religioses generalícies, que és com dir el govern mundial dels ordes i congregacions. Certament, el pensat i decidit aquests dies reflexa inquietuds molt difoses per totes les geografies i no cal dir que per totes elles tindrà molta importància.

E. Planas

El Vaticà dia a dia

A reveure... Castel Gandolfo

El dissabte, dia 17, el Papa va rebre el personal de la seva residència d'estiu i els membres del cos encarregat de vetllar per la seva seguretat. El Papa els va manifestar el seu agrament i també la seva gratitud als metges que han tingut cura d'ell durant la seva estada a Castel Gandolfo. A reveure... Castel Gandolfo.

Passat el migdia, el Papa va traslladar-se en helicòpter al Vaticà. Durant la tarda va assistir, a la sala Pau VI, al concert de la "Capella musical pontificia", el director de la qual, mestre Domenico Bartolucci, dirigí la interpretació de les seves pròpies composicions.

El patriarca ortodox d'Etiòpia rebut per Joan Pau II

El 17 d'octubre, Joan Pau II rebé el patriarca ortodox d'Etiòpia, S.B. Abuna Tacle Haimanot. En la seva allocució el Papa ha assegurat al seu visitant, que l'Església catòlica "en el seu interior" està disposada a reforçar la seva col·laboració amb les altres Esglésies. El Papa recordà la història de l'allunyament entre les dues Esglésies i enumerà les causes, o sigui les diferències de llengua i condicions històriques; també la diferència de mentalitat, de cultura i de civilització. El Concili Vaticà II ha provocat un canvi, proclamant que la unitat ha de servir-se del geni propi de cada poble i de cada Església.

Ve de la pàg. 6

Per això, aquesta oficina de premsa rebutja oficialment tot el que en l'esmentada crònica s'afirma, i es reserva el dret d'exercir les corresponents accions legals per tot el que suposa de difamació i distorsió de la realitat.

La informació que alludia DIARIO-16 fa referència a una notícia difosa, segons certs cronistes, que en alguns sectors de la Companyia de Jesús a Espanya, el recent nomenament del Papa provocaria una "desbandada de jesuïtes" que estarien disposats a demanar la sortida de la Companyia i a sol·licitar el seu ingrés a diòcesis espanyoles.

Catalunya: "Compartim la nota de premsa de la Companyia a Espanya"

Fonts properes a la cúria provincial de Catalunya han manifestat a C.C. que no hi ha de moment res per declarar i que la província catalana de la Companyia comparteix la nota feta pública per l'oficina de premsa del provincial d'Espanya, i que en quan als rumors sobre la "desbandada de jesuïtes" estan mancats de fonament, sobretot pel que fa als jesuïtes de Catalunya.

F.G.

Un record per als missioners

Durant el curs de l'Àngelus, diumenge dia 18 d'octubre a la plaça de Sant Pere, el papa Joan Pau II s'uní de pensament i de cor, als centres missioners de tot el món, amb motiu de la Diada de les missions. Donà gràcies als religiosos, sacerdots i catequistes que treballen per tot el món, abans, d'invitar els fidels a pregar per l'obra de l'evangelització.

De nou el conflicte entre Argentina i Xile

El Sant Pare ha donat a entendre de nou la seva inquietud amb motiu del conflicte de Beagle, que enfronten Argentina i Xile. Se sap de fons properes al Vaticà que el cardenal Antoni Samore, que dirigeix en nom del Papa la mediació de l'Església en aquesta qüestió, que comença a sentir-se cansat d'un treball diplomàtic esgotador i que encara no ha obtingut els resultats esperats.

El Papa declarà a últims d'octubre a pelegrins argentins i xilens representants a les seves audiències generals del dimecres, que "Argentina i Xile han d'arribar a un acord".

Informe secret sobre la bomba atòmica

Un informe sobre la bomba atòmica i les conseqüències mèdiques i genètiques d'un eventual conflicte nuclear ha estat enviat al Papa Joan Pau II pel president de l'Acadèmia pontificia de ciències, M. Carlos Chagas. Aquest informe ha estat precedit d'una profunda anàlisi per part de savis de tot el món, després d'una setmana d'estudis, organitzada per l'Acadèmia pontificia. El senyor Chagas ha precisat que aquest informe està destinat personalment al Papa i que no serà publicat.

Diada de l'alimentació

Amb motiu de la Diada mundial de l'alimentació, celebrada divendres, data del 36è aniversari de la FAO (Organització de les Nacions Unides per l'Alimentació i l'Agricultura), ha estat llançat un missatge el dijous per mitjà de Ràdio Vaticana, per Edouard Saouma, director general de la FAO. El senyor Saouma, ha demanat l'establiment d'una solidaritat nacional i internacional en contra de la fam, el desnodriment i la misèria en el món.

Per aquesta Diada de l'alimentació, el papa Joan Pau II ha enviat un missatge al director de la FAO, Edouard Saouma, en el qual vol fer-se portaveu dels 800 milions d'hommes que passen fam en el món, desnodriment i absoluta misèria. Després de subratllar que la lluita contra la fam suposa un engatjament de tots els governs, sigui quin sigui llur sistema polític i econòmic, també de les organitzacions internacionals i obres d'ajuda mútua, el Papa reafirma el dret fonamental de qualsevol home a satisfer la seva fam.

Joan Pau II rep el nunci a Espanya

El papa Joan Pau II va rebre en audiència privada, el nunci a Espanya, monsenyor Antonio Innocenti. No resulta difícil copsar els temes de la conversa: Espanya, la seva situació, possible viatge del Sant Pare, el panorama que l'Església espanyola presenta en aquests moments crítics i la legislació sobre el divorci.

Es corregiran excessos, però sense anar enrera

No hi haurà involució o retrocés en la marxa de la Companyia de Jesús, però sí que es corregiran els excessos d'alguns grups minoritaris. Aquesta és la impressió dominant als medis autoritzats dels jesuïtes, un cop coneguda substancialment l'homília pronunciada pel pare Dezza, el dissabte 31 d'octubre, en l'acte de presa de possessió.

L'oficina de premsa provincial d'Espanya, n'ha donat a conèixer una síntesi, en cinc punts.

1. La decisió insospitada del Papa ens demana una actitud de fe i confiança en el Senyor, una actitud com la del pare Arrupe, d'abandó a la voluntat de Déu Pare. També Joan XXIII va començar als vuitanta anys el seu pontificat i amb l'ajuda del pare Pittau i dels assistents confio poder portar endavant la tasca que se m'ha encomanat.

2. La decisió del Papa mira vers una profunda preparació de la Companyia per a la Congregació General. El Papa ho hauria fet amb el pare Arrupe, si no s'hagués produït l'atemptat i la malaltia del pare general.

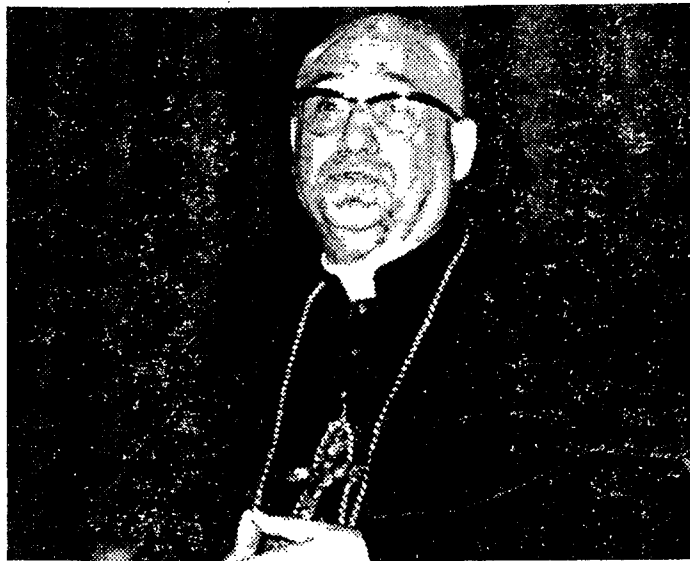
3. La mesura presa per Joan Pau II —afirma el pare Dezza— és un signe de la seva benevolença vers la Companyia "perquè ell mateix vol estar-hi més a prop. Aquesta mesura allarga el retard de la Congregació General, a fi que abans es publiqui el nou Codi de Dret Canònic i la futura Congregació General el tingui ja com a font".

4. "L'Església espera molt de la Companyia. El Sant Pare és conscient del que representa per a l'Església i com les nostres decisions tenen un reflex en altres institucions. Veu també que els grups extremistes són molt minoritaris però que, no obstant, fan a voltes molt soroll."

5. El Papa no vol coartar el dinamisme apostòlic de la Companyia. "He tingut contacte amb sis Papes i he palpat l'estima dels sis per la Companyia. Hem de mantenir la fidelitat al vicari de Crist, ja que d'ell rebem la missió."

El pare Dezza va posar com a exemple, a la fi de la seva homília, els jesuïtes d'Espanya, que l'any 1932 foren expulsats del país per la seva especial obediència al Papa.

També cal assenyalar que, segons sembla, el mateix pare Arrupe va proposar al Papa el nomenament del pare Pittau com a eventual col·laborador seu en l'etapa preparatòria de la Congregació General.

El Cardenal Pericle Felici, president de la comissió per la reforma del Dret Canònic.

Es promulgarà per la Pentecosta de l'any vinent

El Papa ha rebut el nou Codi de Dret Canònic

Una comissió de setanta-cinc cardenals i bisbes, presidida pel cardenal Pericle Felici, va aprovar el dia 27 d'octubre passat el text definitiu del nou Codi de Dret Canònic, el qual va ésser presentat el 29 del mateix mes al Sant Pare. Aquest nou codi, que serà vàlid per als catòlics de ritu llatí i no per a les minories que practiquen altres ritus, té 1.728 canons o lleis, enfront dels 2.414 que té l'actualment vigent, promulgat l'any 1917 pel Papa Benet XV.

Després de revisar el nou codi, Joan Pau II haurà de publicar-lo l'any que ve, probablement el dia de la Pentecosta.

Ampliació de les causes de nul·litat matrimonial

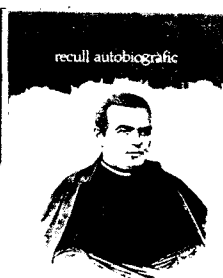
La comissió d'experts que

durant una setmana ha revisat el text final del nou codi ha treballat en un ambient de consens, únicament pertorbat una mica per opinions diverses sobre l'avortament i les penes que mereixen.

Les novetats més notables del nou codi es refereixen a la nul·litat del matrimoni, en què els rígids criteris vigents són substituïts per uns altres de més amplis i comprensius. Sobre el matrimoni hi havia fins ara un criteri dràstic, plasmat d'aquesta manera en el dret canònic: "Que els contraents no ignorin que el matrimoni és una societat permanent entre l'home i la dona per a procrear fills". El nou codi tracta aquesta qüestió amb una gran profunditat i considera causes possibles de nul·litat, les malalties psíquiques, els defectes de comprensió del que és el matrimoni, i l'engany del descobriment del cònjuge.

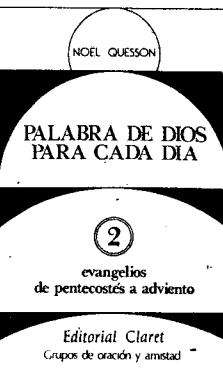
claret

Roger de Llúria, 5 - Barcelona-10 - Tel. 301 08 87

CLARET. Recull autobiogràfic

Els punts més notables de la vida de Sant Antoni M. Claret contats per ell mateix en la seva autobiografia. Aquest llibre recull també cartes i altres documents que ajuden a un coneixement de la vida de Claret.

PALABRA DE DIOS PARA CADA DÍA. Noël Quesson.

La finalitat d'aquesta col·lecció no és reemplaçar l'esforç personal necessari per a la meditació. Es tracte d'ajudar als cristians, cada vegada més nombrosos que desitjan renovar llur oració, per a entrar poc a poc en l'oració personal.

Tomo 1: Los Evangelios de Adviento a Pentecostés. 374 pàgs.
Tomo 2: Los Evangelios de Pentecostés a Adviento. 316 pàgs.

Editorial Claret

GIRONA

M. Caballé

Sus 79 habitantes han restaurado la iglesia, por valor de tres millones de pesetas

Pujals dels Pagesos, un ejemplo de fe y obras

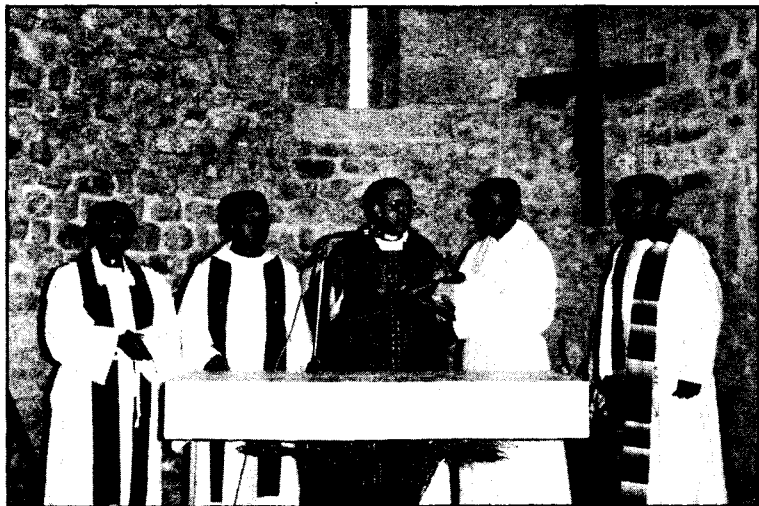
Hace pocos días el obispo de Girona, monseñor Jaume Camprodon, acudió a la pequeña parroquia de Pujals dels Pagesos para consagrar solemnemente el nuevo altar mayor. Sus 79 habitantes constituyen un bello ejemplo de fe, y sobre todo, de obras, al hacer unos gastos que superan los tres millones de pesetas para restaurar el templo románico.

Por eso monseñor Camprodon les dijo en la homilía que estaba muy agradecido por su esfuerzo y que ojalá tuviesen imitadores en el resto de la provincia de Girona y de Catalunya. Hemos hablado con el párroco de Pujals, mosén Pere Teixidor i Soler, el cual nos ha explicado los detalles de este maravilloso trabajo. "Se trata solamente de dieciséis familias y puede decirse que lo han hecho prácticamente todo", nos comenta.

Efectivamente, desde el día 21 de diciembre del año pasado empezaron a trabajar en la restauración, bajo la dirección de un albañil durante algunos momentos, todos los hombres y mujeres del pueblo. Yo mismo lo pude comprobar en una visita que hice una fría mañana de febrero. Allí estaba Joan Puig encima del andamio; Quim Serra tirando de la carretilla; Josep Juscafressa, Ramon Darnés, Jaume Frigola, Salvador de "Can Roma" y otros, haciendo los trabajos más diversos.

Han encontrado una "Majestad" del siglo XII

La iglesia de Pujals dels Pagesos, del arciprestazgo de Banyoles, ya consta documental-

Ceremonia de la consagración del nuevo altar, presidida por monseñor Jaume Camprodon. El pie tiene forma de gavilla de espigas de trigo. Al fondo puede verse la majestad, colgada del ábside románico.

mente en el año 1017. Según mosén Lluís Constans, era un templo dedicado a Santa María y tenía una virgen gótica de mármol policromado, conocida por la "Mare de Déu del Remei", la cual ha desaparecido.

En cambio, ahora han encontrado los restos de una bellísima "Majestad" al picar las paredes de la iglesia por dentro. Los restos consistían en la cabeza y los dos brazos articulados. Pertenecen al siglo XII y los trozos estaban escondidos dentro de dos agujeros diferentes, de forma que ya nadie se acordaba de que existiesen. Un artista barcelonés se ha cuidado de completar la imagen que desde ahora presidirá el altar mayor.

Al mismo tiempo, se ha descubierto un arco apuntado que es prácticamente el único que queda de la primitiva iglesia ro-

mánica, junto con un ábside muy elegante. También se ha renovado la sacristía y se ha pintado de nuevo. La Diputación ha prometido una ayuda económica, pero de momento, la gente de Pujals dels Pagesos ya ha adelantado el dinero y además ha puesto todos sus esfuerzos para ahorrar jornales.

Cuatro millones más para Cornellà, Sors y Pujals dels Cavallers

Pero los trabajos de restauración iniciados por mosén Pere Teixidor no terminan aquí. El es también párroco de tres pueblos más —Cornellà de Terri, Sors y Pujals dels Cavallers— y en los tres ha realizado importantes obras que suben a cuatro millones más de pesetas. Y los tres juntos apenas pasan de mil habitantes.

Concretamente, en Cornellà se ha restaurado todo el interior y se ha comprado un reloj nuevo y un campanario electrónico, por dos millones. En Sors se han hecho obras de embellecimiento y equipamiento por valor de un millón. Y en Pujals dels Cavallers, pueblo lógicamente rival de Pujals dels Pagesos, que sólo tiene 76 habitantes, ha gastado otro millón para hacer un altar nuevo y restaurar la iglesia.

El párroco me dice que "todos lo han hecho muy gustosamente, sintiéndolo suyo". Incluso algunas familias que tienen la segunda residencia en estos pueblecitos del Gironès, colaboran en las obras. Hay una junta parroquial, formada por el párroco y hombres de cada pueblecito, que se cuida de los gastos y de los jornales.

Hace algún tiempo, unos sacerdotes de Madrid visitaron a mosén Pere y al ver todo este trabajo le dijeron: "Nosotros somos incapaces de hacer una cosa así". Pero mosén Pere cree que todo esto no es lo más importante. "Lo más importante es que la gente se sienta más unida a su parroquia; más unidos entre ellos; más cristianos", dice. Por esto no para de organizar charlas de formación para jóvenes y adultos; colonias de verano con más de cien chicos y chicas; un "Casal" con cerca de 120 niños y niñas, etc., etc. Y todos están contentos y con ganas de seguir adelante.

TARRAGONA

Josep Sabaté

"La Iglesia que debemos ir haciendo entre todos"

Seis temas prioritarios en el Plan de Pastoral

Tarragona.— El plan pastoral a nivel de la Archidiócesis de Tarragona cuenta con seis temas prioritarios de actuación, los cuales se desarrollarán en este curso con carácter ya inminente. Este plan de actuación ha sido expuesto ya a los arciprestes y a los delegados diocesanos, y el día 9 será presentado también a todos los sacerdotes y ligiosos durante una reunión que se celebrará en la casa diocesana de Ejercicios de la Selva del Camp.

Estas prioridades forman parte del documento que sirve de punto de partida para el plan pastoral diocesano: "La Iglesia que debemos ir haciendo entre todos", elaborado por el Consejo Diocesano de Pastoral. Como ya se recordará, hace unos meses se dictaron unas prioridades de actuación que son las que ahora se pondrán en práctica.

Plan de actuación

La Archidiócesis de Tarragona empieza el curso con un plan de actuación que recoge las propuestas del documento del Consejo de Pastoral. De cara a una mayor efectividad de este plan, y atendidas también las necesidades más urgentes de la acción pastoral, se han delimitado unos campos concretos de acción que hacen referencia a seis estamentos o grupos de la comunidad diocesana.

Estas prioridades son las siguientes: pastoral de conjunto, parroquias y pequeñas comunidades, catequesis, enseñanza, jóvenes, y marginados. Cada uno de estos temas será convenientemente tratado durante el curso para así hacer realidad el programa de acciones concretas del Arzobispado de Tarragona, en el cual, previamente, ya se han aportado iniciativas y sugerencias a nivel parroquial, interparroquial y de arciprestazgos.

Cabe señalar que en las reuniones previas con los arciprestes y delegados dioce-

sanos ya se establecieron las normas para que cada organismo diocesano pueda hacer realidad los objetivos pastorales desde su campo de competencias. La archidiócesis tarraconense empieza, pues, el curso con un plan de actuación Católica de Lleida, diendo a las necesidades más urgentes que en estos momentos tiene planteadas la comunidad diocesana.

A partir de esta actuación prioritaria, el documento del Consejo Diocesano de Pastoral se irá haciendo realidad...

Actividades de Acción Católica

Se ha celebrado la presentación de la campaña "Hacer posible la esperanza", organizada por las Mujeres de Acción Católica. Al acto de exposición de esta campaña asistió el Consiliario de Acción Católica de Lleida, mosén Joaquim Lax, presidiendo la celebración de la Eucaristía el vicario episcopal de Tarragona, mosén Josep Martí Aixalà.

El objetivo de esta campaña es el de trabajar sobre campos de la comunidad diocesana que hacen referencia a la promoción de la mujer, el paro, la delincuencia juvenil, la no violencia y la objeción de conciencia.

Asamblea del MUEC

Se ha celebrado en l'Espluga de Francolí la asamblea del "Movimiento d'Universitaris i Estudiants Cristians de Catalunya" (MUEC), en la que participaron representantes de los obispados de Barcelona, Tarragona, Lleida, Girona, Vic, Mallorca y Menorca. Las sesiones de trabajo fueron presididas por el doctor Miquel Moncades, obispo delegado de la Conferencia catalana para la juventud.

En las reuniones se subrayó la necesidad de un trabajo de fundamentación que articule la militancia cristiana.

NOIS I NOIES !!

ARA A QUIOSCOS I LLIBRERIES

les revistes infantils i juvenils en català:

TRETZEVENTS
CAVALL
FORT
rodamón

amb els més famosos personatges dels còmics internacionals, narracions, històries, notícies, concursos, jocs, premis...

"(Pares: la premsa que necessiten els nois i les noies de casa nostra).

Amb la col·laboració del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya.

CAMPAÑA DE LA JUVENTUD DE CATALUNYA ROGANDO AL SANTO PADRE QUE VISITE NUESTRO PAIS

25 DE NOVIEMBRE
CITA CON JUAN PABLO II

Todos los jóvenes católicos de Catalunya estamos invitados a participar en este magnífico encuentro, en el cual se entregarán al Papa las firmas recogidas en la Campaña.

Para información:

GRUP XIROI

Teléfonos: 788 05 88 - 783 38 51 - 788 45 90 - 788 51 82 - 788 02 48

El viaje será en autocar y el precio aproximado es de 10.000 pesetas por persona. Saldremos el día 23 por la noche y regresaremos a Catalunya el día 26 por la tarde.

No dejemos escapar la ocasión de mostrar al Santo Padre nuestra fidelidad y pidámosle que venga a visitarnos.

¡Vayamos todos!

Tenemos tiempo para inscribirnos hasta el día 15 de noviembre

VIC

Corresponsalia

Lema del curs de teologia d'enguany:

"L'Església celebra l'evangeli"

VIC.— Aquest mes de novembre comença el curs de l'Escola de Teologia de Vic que, com cada any, es proposa d'oferir a tots els qui ho desitgin un aprofundiment de la temàtica teològica actual. Enguany, amb el lema general "L'Església celebra l'evangeli", els temes que es tractaran són els següents: "Iniciació cristiana: baptisme i confirmació", pel professor Joan Mir; dies 6, 13, 20 i 27 de novembre. "Iniciació cristiana: eucaristia", pel professor Andreu Roca; dies 4, 11 i 18 de desembre i 8 de gener de 1982. "Penitència i unió dels malalts", pel professor Ramon Sala; dies 15, 22 i 29 de gener. "El ministeri en l'Església", pel professor Ramon Pou; dies 5, 12, 19 i 26 de febrer. "El matrimoni", pel professor Jaume Riera; dies 5, 12 i 26 de març i 2 d'abril. Com heu notat, totes les lliçons són en divendres, i el lloc de les classes és el Casal, c/. Sant Just, 1, Vic.

Nous grups d'oració i amistat

Ens plau de fer esment de la creació d'uns nous grups d'Oració i Amistat, entitat que ja compta amb una provada efectivitat en el camp d'aquest caire d'apostolat. Concretament a Manresa, i des del dia de la Mare de Déu del Carme, s'ha format un altre grup, amb el qual ja són cinc els que existeixen en l'actualitat. Té per patrona Santa Maria de Valldaura i es reuneix cada mes en una de les dependències de les religioses dominiques. El seu director és l'arxiprest de la Seu.

També a Moia n'ha nascut un altre grup, aquest sota l'advocació de la Verge Assumpta, que és també la patrona de la Vila. Es reuneix cada mes sota la direcció del rector de

la parròquia. En algunes ocasions es reuneixen grups de diverses localitats per a fer la pregària en comú, com succeí el passat juliol, que es trobaren un grup de Manresa i un de Moia per a pregar junts.

Escola de catequistes a Manresa

El Centre de Pensament Cristià, a més dels cursos de teologia iniciats l'any passat i que es continuen enguany, ha obert també una "Escola de formació de catequistes", el començament de la qual és previst aquest mes d'octubre. La finalitat és potenciar i aprofundir la formació cristiana de tota una colla de persones que treballen ja al servei de la catequesi parroquial o volen adquirir coneixements bàsics per a començar a treballar-hi. Els dies assenyalats són dimarts i dijous de cada setmana, de les 4 a les 6 de la tarda. Per a inscripcions i més informació, hom pot adreçar-se a CPC, plaça Cots, 30. Telèfon 873 05 13. Manresa.

Nova missionera a Rwanda

Ha partit cap a Rwanda la germana dominica Rosa Jordana, la de l'Anunciata, per incorporar-se a la comunitat que les Religioses de la seva congregació tenen a Muyanza. La germana Rosa és filla d'Aguilar de Segarra, pertanyent al bisbat de Vic. Des de molt petita, però, passà a residir, amb la seva família, a Saló (bisbat de Solsona). Els dos darrers anys formava part de la comunitat de les germanes dominiques de Sùria. Fem per la seva vida missionera els millors auguris.

BARCELONA

Redacció

El grup Xiroi de Terrassa, al Papa:

"T'esperem"

Si no hi ha un canvi d'última hora i tot surt com s'ha pensat des d'un principi, les firmes seran lliurades al Sant Pare en un volum enquadernat amb tapes de color blaumari, que en aquests moments elaboren les monges carmelites descalces de Terrassa.

A grans trets, la fesomia que tindrà aquest gruixut volum serà, la següent:

A la tapa del davant, una fotografia del Sant Pare estarà emmarcada per una gravació de color daurat; als peus de la fotografia hi haurà gravada també la frase T'ESPEREM, en llatí.

El primer full serà en blanc, com és natural.

Al segon full hi anirà una imatge de la muntanya de Montserrat amb la Mare de Déu. I envoltant-la hi haurà escrita la mateixa expressió que apareix en el cartell del Centenari: MADONA DE MONTSERRAT, PREGUEUPERNOSALTRES.

A continuació, al tercer full, vindrà la carta de la joventut catòlica de Catalunya al Papa, que estarà redactada simultàniament en català i en polonès. El text d'aquesta carta podrà llegir-lo en aquestes mateixes planes. S'hi parla sobre la Campanya i en especial de per què volem els joves catòlics de Catalunya que el Sant Pare visiti la nostra terra.

I finalment, després d'aquesta presentació, seguiran els fulls plens de les firmes que s'han pogut recollir.

Ja veiem, doncs, que no serà res de l'altre món, però estem segurs que al Sant Pare li agradarà el detall.

Carta de la joventut catòlica de Catalunya a Joan Pau II

El "Grup XIROI" de Terrassa va començar a començament d'any una campanya que, sota el lema de "Campanya de la joventut de Catalunya pregant al Sant Pare que visiti la nostra terra", pretenia recollir signatures en favor d'aquesta causa. Les que segueixen són les firmes que han

pogut arribar fins a nosaltres, algunes fins i tot de bastant lluny. Ja veieu que no són gaires firmes per a una població d'uns sis milions d'habitants com és la que té el nostre país. Però no volem que us fixeu en el nombre, sinó en la intenció, en la il·lusió que hi ha al darrera de cada firma.

"Volem que ens vingueu a veure a Catalunya perquè sabem que a tots, però especialment als joves, ens falta un camí en què poguem trepitjar fort i sense por a entrebancar-nos. Un camí que ens dugui a la plenitud. Sabem que Jesús és el Camí, la Veritat i la Vida. I també sabem que vós sou el camí que ens porta a Ell, vós sou el seu representant aquí a la Terra.

"Nosaltres, els joves cristians de Catalunya, per amor a Crist us estimem a vós i també fem el possible per estimar tothom. I ens adonem de la trista realitat dels nostres dies: milers de nois i noies sense feina, sense fe, que es lliuren a la droga i el vici, i per als quals la vida no té cap sentit, és una imposició. Volem que vós sigueu una petita llum que ens permeti veure la llum infinita del Redemptor de l'home, Jesucrist. Sabem que vós ho podeu fer. Vós podeu canviar la vida de molts de nosaltres i omplir-la d'alegria i responsabilitat. Vós

sou capaç d'acostar els joves a Crist.

"Veniu. Sant Pare, veniu a Catalunya, al monestir de la Mare de Déu de Montserrat, i comuniquem-nos a tots els joves aquesta meravellosa fe en Jesucrist que de generació en generació ens ha anat transmetent l'Església. Doneu-nos ànims i moral perquè els qui ja creiem en Ell tinguem coratge d'escampar la nostra fe en tots els ambients per mitjà del bon exemple i l'apostolat del silenci, que tants bons fruits reporta. Pregueu amb nosaltres perquè l'Esperit Sant penetri dins els nostres cors i ja mai més no haguem d'avergonir-nos de proclamar la nostra fe. Ajudeu-nos en aquesta magnífica tasca que Déu ens ha encomanat de construir un món fonamentat en l'amor.

"Estimadíssim Joan Pau II, per damunt de totes les contrarietats que es puguin presentar, us oferim el més sincer testimoni de fidelitat en nom de tots els joves catòlics de Catalunya, i us demanem que accepteu aquesta petició que secunden els milers de firmes que ara us lliurem.

"Que Nostre Senyor i la Mare de Déu us conservin durant molts anys per a bé de la joventut, l'Església i la humanitat sencera.

"T'esperem."

PRINCIPAT D'ANDORRA

VEGUERIA

EPISCOPAL

SERVEI D'EMISSIONS

El Servei d'Emissions de la Vegueria Episcopal d'Andorra comunica que el Decret de 16 de setembre del 1980 ha disposat l'encunyament d'una peça "ordinària" amb les característiques següents:

METALL:	Plata	TIRADA:	10.000 peces
TÍTOL:	925/000		(5.000 amb llegenda llatina,
PES:	12,5 grs.		5.000 amb llegenda catalana)
DIÀMETRE:	30 m/m		

Valor liberatori: 1.500.-- Ptes.
Preu de venda al públic: 1.750.-- Ptes.
(Inclou despeses de tramesa per correu certificat i confecció en carpeta de plàstic amb garantia).

Les comandes hauran d'efectuar-se per gir-postal adreçat a: Servei d'Emissions Vegueria Episcopal, Plaça Rebès, 2, Andorra la Vella (Principat d'Andorra).
Indiquin clarament en el gir-postal nom i adreça del peticionari.

LLEIDA

Corresponsalia

Nomenaments al bisbat de Lleida

El senyor bisbe ha nomenat mossèn Gerard Soler i Quintillà, responsable de la promoció i acolliment de vocacions sacerdotals, delegat diocesà de Litúrgia i encarregat de les parròquies d'Os de Balaguer, Alberola i Millà.

Mossèn Llorenç Tricas i Abizanda, membre del grup sacerdotal de la parròquia de Fraga.

Mossèn Amadeu Elcoso Mir, diaca adscrit a la parròquia del Santíssim Salvador, de Lleida.

Mossèn Francesc Xavier Jauset Clivillé, diaca adscrit a la parròquia de l'apòstol sant Pau, de Lleida.

Dia d'acció de gràcies per la salut del Papa

Organitzat per la junta diocesana d'Acció Catòlica, el propassat 24 d'octubre, disabte, als locals diocesans d'Acció Catòlica se celebrà l'acció de gràcies per la recuperació de la salut del Papa Joan Pau II. A 2/4 de 8 del vespre se celebrà la santa missa i seguidament, sobre el tema "El Papa com a Primat de l'Església", va parlar mossèn Ramir Viola, llicenciat en Història i director de l'arxiu diocesà, autor del llibre "El martiri d'una Església", del qual signà exemplars a la cloenda de l'acte.

La junta diocesana també anuncia que el pròxim gener començarà un curset sobre història de l'Església, a cura dels

professors Ramir Viola i Jaume Barrull.

Recés per a joves cristians

Organitzats per la coordinadora diocesana de moviments apostòlics juvenils, coincidint amb les èpoques fortes de la litúrgia, se celebraran tres recessos espirituals per a joves.

Les dates d'aquests recessos són:

29 de novembre, primer diumenge d'Advent; tema: EL COMPROMÍS CRISTIÀ, al Col·legi Episcopal, de 9 del matí a 2 del migdia.

28 de març; tema L'EVANGELITZACIÓ; a la Seu Vella, de 9 del matí a les 5 de la tarda.

29 de maig; vigília de la Pentecosta; Vetlla de pregària a la parròquia del Carme, de 9 a 11 de la nit.

TORTOSA

Corresponsalia

Manteniment de formes tradicionals

Ex-director de l'Observatori de l'Ebre

Increment de misses votives a la Terra Alta

GANDESA.— És curiosa la tenacitat del poble en sostenir les seves expressions religioses. Sovint, són poc enteses pels elitistes de la religió, que no les comprenen ni accepten, i fins i tot les ridiculitzen i obstaculitzen. El poble, però, a més de mantenir formes tradicionals, encara les vigoritza, o n'inventa de noves. Darrerament, a la nostra comarca, hi ha increment de misses votives, en llocs d'especial devoció: A Corbera d'Ebre se'n fan a la capella del calvari i a l'ermita de santa Madrona; a La Fatarella, a la capella de la Mare de Déu de la Misericòrdia; i a Gandesa, setmanalment des del febrer d'enguany, a la capella de la Mare de Déu de la Fontcalda.

Obres de reparació

Una tasca dura i urgent, que tenim a la comarca, és la reparació de les esglésies, ermites i abadies. Durant l'any, el moviment en aquest aspecte ha estat el següent: **Caseres:** Renovació total de la teulada de l'abadia. Cost: 300.000 ptes.

Corbera d'Ebre: Arrebossament — tres façanes — de l'abadia i saló parroquial; instal·lació de serveis sanitaris a la sacristia: 432.117 ptes.

La Fatarella: Obres e. l'abadia, per valor de 240.000 ptes.

i 200.000 en reparacions a l'ermita del Carme.

Gandesa: Dintre d'un procés de restauració total del temple arxiprestal, enguany s'ha enllestit la capella de la Mare de Déu de la Fontcalda: l'obra de fàbrica i l'obra artística — molts metres quadrats de pintura mural d'Angel Acosta — han suposat una inversió de 1.536.887 ptes.

Ara caldrà emprendre la restauració del preciós campanar barroc.

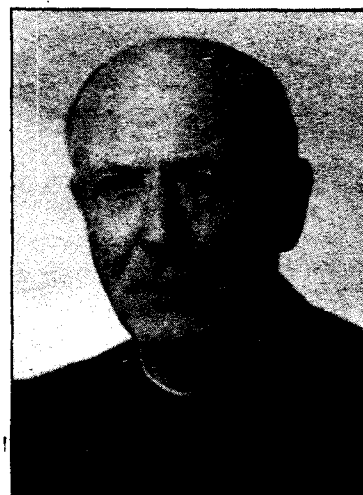
La Pobla de Massaluca: Hi ha el propòsit de treure a llum de fàbrica de l'església, de pedra, que ara presenta un arrebossament de guix, pòrtland o ciment. Enguany s'han repicat quatre capelles laterals. Han costat els treballs 162.752 ptes. També es fan millores de reparació i embelliment a l'ermita de santa Madrona, on s'han gastat ja més de 150.000 ptes.

Totes aquestes obres i inversions cal dir que es fan en pobles de pagesos, de pocs habitants, en temps d'ensorrament de l'economia camperola, i àdhuc en la crisi religiosa de tot arreu. Hi ha, però, una resta de gent prompta a l'entusiasme i a la col·laboració.

Miquel Romero

Condol a Tortosa per la mort del P. Romaña

Impossible publicar ací el "curriculum vitae" del Pare Antoni Romaña i Pujó, sacerdot jesuïta, ex-Director de l'Observatori de l'Ebre a Roquetes. Morí a Sant Cugat del Vallès el 13 d'octubre. Tota la premsa se'n va fer ressó amb elogis. Hem llegit també la llarga llista de publicacions seves en línia d'investigació i difusió científica en el terreny de l'Astronomia i Ciències afins. Menys encara enumerar els càrrecs ostentats en organismes científics arreu del món, així com parlar de les condecoracions.

Una vida dedicada a Déu i a la ciència.

Ciència i fe

Un tret voldríem destacar de la seva personalitat, tot deixant per a les revistes d'especialitat científica el juí de les seves obres. El pare Romaña era un home de Déu que va consagrar els 81 anys de la seva vida, 64 de vida religiosa i 49 de sacerdoci a demostrar que la Ciència i la fe són camins complementaris de coneixement integral, dos nivells diferents, tot fent possible el diàleg fe-cultura quan no hi ha prejudicis i les creences i teories

recolzen damunt la veritat i la humilitat.

D'això el nostre admirat i entanyable jesuïta en feia mística personal. Era com el motor de la seva vida que li donava unitat en mig de tantes ocupacions. Copiem un preciós fragment de l'oració que ell cada any recitava per la festa del Cor de Jesús:

"Haz, Señor, que todo lo que constituye la trama de nuestra vida te esté total y perpetuamente consagrado. Bien poco es

aquello a que nuestras fuerzas alcanzan; pero en todo cuanto se extiendan, por Ti queremos emplearlas.

En nombre de la Ciencia quieren negar tus prerrogativas y aún tu misma existencia; nosotros queremos contribuir con nuestro débil esfuerzo a que patentice que nunca hay contradicción entre la Ciencia y la fe... Queremos estudiar estos mismos secretos para aportar nuestro óbolo al legítimo progreso de la Humanidad que Tú quieres y bendices".

"Hem perdut un amic"

Impossible no fer-se ressó dels comentaris populars a Tortosa i comarca. Tots ells resten resumits en les paraules del bisbe Ricard Carles en l'homilia del funeral celebrat a Roquetes el 15 dels corrents: "Hem perdut un amic!"

El savi jesuïta sabia baixar de les altures, científiques i conversar amb tothom de qualsevol classe social que fos. Certament era tot un cavaller d'aristocràcia espiritual, el cavaller de les tres "eses" com deien en la conversa: sacerdot, sant, savi.

J. Blanc

Avisos i comunicats

Barcelona

100 anys del temple de St. Pacià

(1881-1981). Represa dels actes commemoratius. Divendres, dia 27 de novembre, a les 10 del vespre: A) Audiovisual sobre el Temple de Sant Pacià, col·lecció preparada per Joan Borràs. B) "El regnat del foc", diapositives de la Setmana Tràgica de 1909, prestades pel Sr. Joan Antón Audet. Comentaris a càrrec de Martí Pous i Jaume Seda. Divendres, dia II de desembre, a les 10 del vespre: Concert d'orgue, la primera part a càrrec de Salvador Puga, Ferran Gibert, Joan Rius i Pere Pagès; la segona a càrrec del Sr. Bernard Bailbé. Diumenge, dia 27 de desembre, a la tarda, repartiment de premis als participants del Concurs organitzat per l'Espai Sant Pacià, sobre el tema d'aquest Centenari. A la Missa de final d'any donarem gràcies com a cloenda d'aquest Centenari.

XXè Aniversari dels Exercicis de militants de J.F. D'Acció Catòlica

Les antigues militants volem celebrar-ho com a record i com a

estímul. Per això ens RETROBAREM el dia 29 de novembre, diumenge, a dos quarts de cinc de la tarda, a la Sala d'Actes del c/. València, 244, (parroquia dels Angels), entre Balmes i Rambla de Catalunya. A dos quarts de cinc. Arribada i salutació. Visió històrica de 25 anys d'Església. Vivències personals.

Eucaristia. Berenar. A 2/4 de 9, sortida per a la preparació de l'encontre anirà bé que les que penseu assistir-hi telefoneu anticipadament a la Mercè Durant, tel. 317 31 84, de 2/4 de 9 a 2/4 de 12 del matí, o de 10 a les 11 del vespre.

X Reunió Anual dels GRUPS D'ORACIO I AMISTAD de Barcelona

Se celebrarà, sota la presidència del Sr. Bisbe Mons. Josep Mª Cases, el proper dia 15 de novembre, al Col·legi Sant Ignasi, c/. Carrasco i Formiguer, 32, Barcelona (Sarrià). Començarà a les 10 del matí i es clourà a les 5'45 de la tarda amb Vespres-Eucaristia, concelebració presidida per l'Emm. Cardenal Narcís Jubany. Per informació: Tels. 211 54 56, i 217 94 46.

Concurs literari

La Parròquia de la Sagrada Família convoca un Concurs Literari sobre el NADAL. Poesia i Prosa. En català i castellà. Les obres han de presentar-se a l'esmentada parròquia, Provença, 450, fins el dia 13 de desembre del 1981. Informació i normes per a concursar: Parròquia de la Sagrada Família, tel. 236 69 33.

Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes

La celebració de l'Eucaristia corresponent al mes de novembre, es farà el dimecres, dia 11, a la Parròquia major de Santa Anna, a les 20'30 h. S'invita a tots els membres de l'Hospitalitat i altres devots de la Verge.

Institució Xaveriana

El P. Manuel Marin, S.J., morí el 25 d'octubre a Valladolid on residia des del 1956. Al gener de 1941 fundà la Institució Xaveriana. Les religioses de la Congregació s'han establert a Barcelona, Sabadell i St. Cugat del Vallès i en diferents províncies espanyoles; també a Argel, Mèxic i Colòmbia.

Parròquia de Sant Vicenç de Mollet

Adreçat als equips del C.P.M. i altres Grups que treballen en la Pastoral Familiar de la comarca del Vallès, organitza un Curset sobre: "Els dinamismes d'un grup", que dirigirà el P. Antoni Gomis, Director de l'Escola de Psicologia Vidal Barraquer. Se celebrarà els dies: 17 de novembre; i 15 de desembre; 12 i 26 de gener i 9 de febrer, als locals del Centre parroquial de Mollet, a les 10 del vespre. Per informació: Tel. 593 00 69.

Parròquia de Sant Martí de Mosqueroles

Celebrarà la seva Festa major, el proper dia 15, diumenge, amb una solemne celebració de l'Eucaristia. Hi haurà també cercavila i gegants; actuació de l'Esbart infantil de Montcada i jocs infantils.

"Encontres de promoció juvenil"

Del 12, a la tarda, el 15 de novembre tindrà lloc a la Casa Mare del Diví Pastor (Pallejà) el 48 Encontre, per a nois de 17 a 24 anys. Pretèn ésser una resposta a una joventut cristiana en marxa vers el trobament amb sí mateix, amb l'altre i amb Déu. Per informació dirigiu-vos a: Pau de Font, telèfon: 239 87 16."

ESTROC (Espai de Trobada amb Crist

El tema del mes de novembre serà "La pobresa". Tots els joves (nois i noies) hi són invitats.

Serà dirigit per Mn. Jaume Abril, i tindrà lloc el proper dia 15, a l'església del Sm. Sagrament, Aragó 268, bx., de 9'30 a 13'30. Hi haurà celebració de l'Eucaristia. Informació: CE-DAIR, Aragó, 268, tel. 216 02 13.

Parròquia de la Mare de Déu de Betlem

La parròquia de Betlem, Rambles/Carme, Barcelona, ofereix a tothom la celebració dels PRIMERS DIVENDRES.

A les 7'45 del vespre DIA EXTRAORDINARI DE PREGÀRIA, amb exposició d'un tema d'actualitat a càrrec del P. Serafi Alemany, de l'Oratori de St. Felip Neri i celebració de l'Eucaristia.

Associació Catòlica de Mestres

Tots els divendres, de 7 a 9 de la tarda, al "Casal del Mestre", c/. de Llúria, 7 pral. durant el curs escolar 81-82, se celebraran les "Tertúlies sobre temes actuals" de Pedagogia, Religió i Sociologia. Tots els assistents poden prendre-hi part.

URGELL

Antoni Mirabet

Assemblea dels Cristians:

Tot a punt per a la sessió conclusiva

La història de l'Assemblea dels Cristians d'Urgell començà amb la convocatòria oficial pel senyor Bisbe el dia 26 d'octubre de 1980 en una reunió conjunta dels Consells Presbiterial i de Pastoral. El dia 2 de novembre del 1980 la comissió organitzadora celebrava la seva primera sessió de treball, i el dia 15 de febrer del 1981 finalitzà el termini d'inscripcions. Un total de 303 grups havia formalitzat llur inscripció, amb un total de 2.400 cristians. A la sessió final hi participaran 296 grups, els membres del consell del presbiteri i de pastoral. Un total de 360 votants. Els actes tindran lloc al col·legi La Salle i a la catedral el diumenge dia 15 de novembre.

El 15 de novembre l'Església de Just, Ermengol i Ot, avui presidida pel bisbe Joan, es reunirà en assemblea. A prop de 3.000 cristians, pagesos i comerciants, administratius i jornalers, seran representats a la Seu d'Urgell. N'hi haurà de tots els indrets del bisbat, des de la Vall de Ribes a la Vall d'Aran, de Bellvís a Andorra. Hi haurà els segarrencs i els pallaresos. Hi seran tots.

El 15 de novembre el bisbe Joan serà al bell mig dels tres mil participants.

Diuen els pastors que trencar la girada del ramat no és bo ni per a ells ni per al bestiar. Per això en cal seguir de prop els canvis, escoltar atentament el clam dels pobres de la Bíblia i així discernir la crida de l'Esperit. Solament els laics proclamen l'Evangeli amb les ressonàncies que el missatge cristià té en la família, en l'escola, en el món dels joves. L'assemblea dels cristians ha estat un moment intens de vida cristiana. El dia 15 de novembre, en la sessió final, aquesta intensitat ha de prendre caire de normalitat. S'ha de constituir en norma allò que els cristians han descobert en llurs reflexions. Es un intent seriós d'escoltar tot el poble, de

poder discernir "el que l'Esperit diu a les Esglésies" (Ap. 2, 7).

Ordre del dia

10.- Acolliment. Lliurament de carpetes i material. 11.- Sessió de treball: —Pregària (Col·legi La Salle). Salutació del bisbe Joan. —Presentació del text de les propostes. 2/4 d'1. Descans. Temps d'inscripció per a les intervencions. 13.- Sessió de treball: Intervencions dels representants. 2/4 de 3.- Dinar. 16.- Sessió de treball: Temps de reflexió per a fer les votacions. 17.- Sessió de votacions de les propostes. 18.- Descans. 2/4 de 7.- Celebració de l'eucaristia (Catedral). 2/4 de 8.- resultat de les votacions. Comiat.

Dia d'ajuda a l'església diocesana: 29 de novembre

Es el segon any que el bisbat d'Urgell organitza la diada d'ajuda a l'església diocesana. L'intent és la mentalització dels fidels davant les necessitats econòmiques que imposa avui l'evangelització i preparar també el poble per a l'autofinançament de l'església. La diada del 1980 donà un resultat de 1.250.000 pessetes. Enguany cal esperar una millor col·laboració dels fidels, particularment si hom té en compte que hi ha hagut una participació entusiasta a l'assemblea, celebració que ha augmentat considerablement les despeses diocesanes.

El doctor Pont i Gol visita el bisbe d'Urgell

La conferència episcopal de Catalunya havia de reunir-se els dies 20, 21 i 22 d'octubre, però la celebració de la sessió hagué d'ajornar-se per absència del cardenal Jubany que participa en les jornades de reforma del còdig de dret canònic a Roma. Això esdevingué una bona avinentesa perquè monsenyor Pont i Gol es traslladés a la Seu d'Urgell i fes visita a monsenyor Martí, bisbe d'Urgell, fill de les comarques tarragonines. Podem qualificar la visita gairebé de privada, car monsenyor Pont i Gol dedicà el temps al descans —les activitats pastorals de Tarragona són feixugues per a una persona de setanta-quatre anys— va fer també alguna visita i tingué algunes converses de treball amb monsenyor Martí. Cal recordar que ambdós formen part de la conferència episcopal de Catalunya i monsenyor Pont i Gol n'és president. El darrer dia de la seva estada a la capital de l'Alt Urgell, l'arquebisbe de Tarragona celebrà el primer i únic acte oficial: un dinar amb el bisbe d'Urgell, els dos vicaris generals i el veguer episcopal, fill també de la diòcesi metropolitana.

Amb uns nous estatuts

SOLSONA

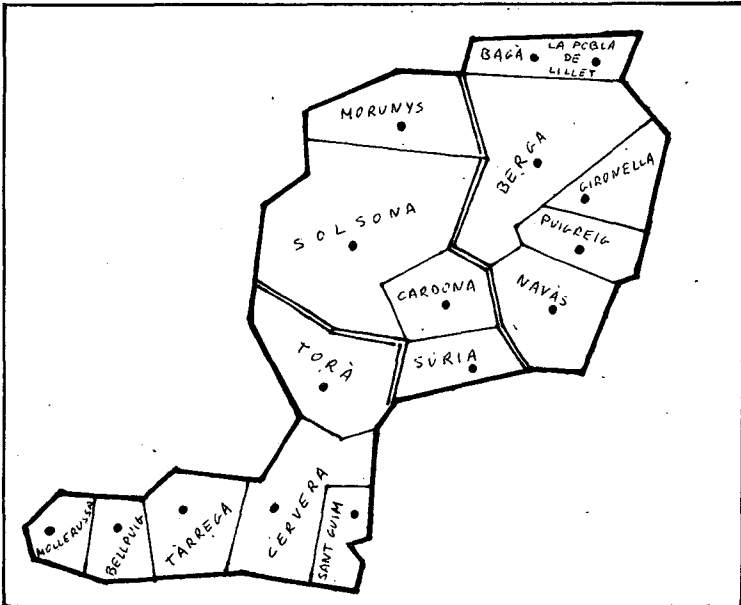
Fermí Manteca

Convocades las eleccions al consell del presbiteri

Solsona.— Han estat convocades eleccions al consell del presbiteri, acabats els tres anys reglamentaris des de que es van elegir aquells que fins ara n'han estat membres. Les eleccions es faran el dia 16 de novembre per a la zona del Llobregat, a Sant Pau de Casserres; el dia 30 del mateix mes per a la zona d'Urgell-Segarra, a Cervera, i per a la zona del Solsonès-Cardener, a Solsona.

També cal dir que s'han aprovat els nous estatuts del consell del presbiteri, segons un decret del bisbe de la diòcesi, tenint en compte un acord del mateix consell. Segons aquests estatuts nous, cada arxiprestat tindrà almenys un representant al consell, que serà format per: dos preveres representants i elegits per cada sub-zona; tres preveres elegits indiscriminadament per tots els del bisbat; i dos representants del religiosos preveres, a més dels membres nats i els que nomeni el bisbe a fi que cada arxiprestat hi tingui el seu representant.

Amb motiu de la convocatòria d'eleccions, el bisbe de la diòcesi, monsenyor Miquel Moncadas, ha adreçat una carta pastoral "als preveres i religiosos de Solsona, els meus germans en la fe i ministeri". Després d'agrair-hi els esforços i treballs del consell cessant, del qual diu que ha estat una experiència positiva "tot i que no han mancat llacunes, pesantors i ronseries", demana la col·laboració responsable del preveres i

Cada arxiprestat tindrà, almenys, un representant al nou consell del presbiteri.

religiosos a l'hora de les eleccions convocades.

Un servei al bisbe, al presbiteri i al Poble de Déu

Seguidament, el prelat passa a descriure la triple funció de servei que té el consell del presbiteri, recordant el concili Vaticà II. "La bona orientació de l'Església local —escriu— demana cada cop més una actuació col·legial del ministeri del bisbe". Encara que el consell només té veu consultiva, el bisbe Miquel afirma: "Vull que consti que la vostra veu i el

vostre consell, rectament ofert, quan és fruit d'un discerniment espiritual en el sentit més pregon de la paraula, és a dir, que cossi els camins de l'Esperit, esdevindrà per a mi un manament i seré jo el primer que vulgui acomplir i fer complir el que aquí, entre tots, amb claretat de ment i serenor de cor, creiem que és més convenient per al bé de la nostra Església".

Més endavant parla de la missió de servei al presbiteri que el consell té; en aquest sentit, "esdevé un espai d'informació, de comunicació, de reflexió, de recerca i discerniment en-

tre els germans preveres. Una mena de 'fòrum' on tot el presbiteri té dret a fer arribar les seves veus i d'on tots, igualment, poden i han de rebre llum i vigoria".

Finalment, comenta el servei que el consell del presbiteri ha de fer a tot el poble de Déu. "El consell no ha nascut —afegeix— perquè restem encallats en mesquineses i estreïtors clericals, sinó com una eina de revisió i discerniment per tal de realitzar millor la nostra missió comuna: evangelitzar i pasturar el poble de Déu... La diòcesi ha d'esdevenir cada cop més evangèlica i més autènticament servidora de Jesús i del nostre poble".

Recés trimestral per a sacerdots

Pròximament tindrà lloc a cada una de les zones del bisbat el recés trimestral per a sacerdots que aquesta vegada estarà dirigit pel salesià para Josep Aldazabal. Les dates són: zona del Llobregat, dia 16 de novembre, a Sant Pau de Casserres; zona d'Urgell-Segarra, dia 30 de novembre, a Cervera; zona del Cardener, dia 14 de desembre, a Solsona.

El tema fonamental d'aquest recés s'inscriu dintre el programa de pastoral que es duu a terme durant aquest curs i, en concret, dintre el capítol de la pastoral dels sacraments.

Obertura del centenari franciscà al bisbat de Solsona

Berga.— Dissabte, dia 24 d'octubre, a l'església de Sant Francesc s'inaugurà el VIII Centenari del naixement de sant Francesc d'Assís amb l'ordenació sacerdotal del pare Claudi Cisneros i Ribera, franciscà fill de Gombren. El bisbe de Solsona presidí la concelebració, acompanyat del clergat de l'arxiprestat de Berga i del vicari general de pastoral, així com d'una vintena de religiosos franciscans, companys i amics del nou prevere, vinguts d'arreu de Catalunya.

El pare provincial dels franciscans demanà públicament l'ordenació del pare Claudi, juntament amb un membre de la comunitat cristiana de Berga, on el nou prevere exerceix el seu apostolat, principalment en el camp de la joventut. Precisament el pare Claudi es veié acompanyat durant la cerimònia per un nombros grup de joves i infants que omplen les escales del presbiteri.

El bisbe Miquel glossà a l'homília el significat del centenari franciscà com un context adient, per a la comunitat franciscana i per a tot el bisbat de Solsona, amb una renovació espiritual en el servei i la pobresa, com a màxims exponents de l'esperit de sant Francesc.

Finalment, el pare Claudiagraí emocionat la presència de tanta gent que hi participava i el suport de tantes persones que l'ajudaven en el seu camí vers el sacerdoci; després convidà a tothom a un refrigeri que se celebrà al claustre del convent dels franciscans.

Els minusvàlids i la nostra societat

Aquest any 1981, fou declarat per l'ONU "any internacional del minusvàlid". La delegació de pastoral sanitària de la nostra diòcesi i la Fraternitat cristiana de malalts i minusvàlids varen decidir que el dia 8 de novembre es dedicués, ací, a aquella commemoració.

El problema dels minusvàlids és un dels més urgents de la nostra societat. Cal que tots en prenguem consciència d'una manera molt seriosa. I, ¿som conscients que l'any 1980 hi havia a Espanya més d'un milió de disminuïts físics? L'autor d'un article sobre aquest tema escriu que "la societat-espanyola encara no té plena consciència dels problemes que afecten els minusvàlids i de la necessitat de participar en la seva solució".

El punt fonamental pel qual s'ha de començar és que els minusvàlids "són subjectes plenament humans, amb llurs corresponents drets in-nats, sagrats i immediats que, malgrat les limitacions i els sofriments gravats en llurs cossos i en llurs facultats, posen més en relleu la dignitat i la grandesa de l'home". Així ho ha dit fa poc el Papa.

Es evident que d'antuvi hom ensopega amb el problema de "com" cal realitzar la inserció dels minusvàlids en la societat, com a conseqüència del reconeixement veritable de llurs drets. Certament que ells, abans que minusvàlids, són persones; limitades, sí; però inútils, no. D'ací que els organismes competents hagin d'ordenar llurs legislacions i normes per tal que siguin posats en pràctica aquests tres principis: el de la integració, el de la normalització i el de la personalització.

La "integració" sols pot obtenir-se sobre la base d'un refús decidit de qualsevol mena de segregació en la família, en l'escola, en el treball i en la vida cívica o religiosa. La "normalització"

troba la forma d'encaminar-se en la rehabilitació del deficient, de manera que gradualment pugui arribar a exercir les seves activitats seguint ben d'aprop les de tots els seus conciutadans. La "personalització" exigeix el respecte i la promoció del desenvolupament integral de qualsevol minusvàlid, considerant les seves capacitats específiques.

En aquest punt és especialment delicat el dret del minusvàlid "al treball". A aquest dret ha fet esment el Papa en la seva última encíclica. Ha afirmat que admetre únicament al treball els membres plenament funcionals equivaldria a "una greu forma de discriminació: la dels forts

i sans contra els dèbils i malalts".

En realitat, la nostra societat ha de caminar envers un "nou concepte de fraternitat i de solidaritat". L'existència de minusvàlids entre nosaltres ens interpel·la i ens exigeix una comprensió més gran i un major compromís envers ells. També envers llurs pares; ja que aquests han de trobar una ajuda especial en els altres, quan descobreixen la minusvalia de llur fill. Sobretot les comunitats cristianes han de fer tot el que estigui en la seva mà per tal que els pares sàpiguen acceptar la voluntat de Déu amb un veritable esperit de fe.

El Cardenal arquebisbe

Per una lesió al cor de petita, quan tenia onze anys, camina, algunes temporades haig d'anar enguixada. Sofreixo una osteoporosis, i altres coses.

Això em diu a l'inici d'una conversa agradable, la Carme Serarols i Arnau, una noia de Les Planes de Girona, però que fa anys que viu a Barcelona.

—Visc sola. Abans tot m'ho feia jo, però després d'un accident, es complicaren les coses. De primer venien amigues, però avui tothom té feina i la gent es cansa. Vaig demanar ajut a SEREM i, malgrat ésser modest aquest ajut, vaig tirant.

Carme Serarols m'explica les dificultats que ha trobat en la vida per a realitzar-se.

—Sí, principalment en el món laboral. Jo hauria volgut treballar com tothom, i hauria trobat feina, però les empreses fan l'orni, el sonso, quan es tracta de contractar minusvàlids. La cosa ja comença malament a l'escola, quan ets petit. Encara, enguany, en un col·legi de Barcelona quatre nanos no foren admesos per presentar anomalies en el seu físic. Una persona que està malalta sembla que només té dret a un plat a taula, i res més. I això és terrible.

Escoltant a la Carme t'adones que la societat i l'opinió pública viuen i actuen amb una mentalitat molt negativa pels afectats.

—No es pot marginar cap minusvàlid, perquè els deficienten tenen els mateixos drets que la resta dels homes. No són culpables i se'ls ha d'ajudar a superar-se perquè puguin viure la vida plenament. No es tracta tampoc de paternalisme, sinó de naturalitat.

Carme Serarols és una creient

Carme Serarols i Arnau
que ha trobat el s

**"El malalt
drets q
plat a**

que viu a fons la fe cristiana i la difon al seu voltant.

—L'Església ha canviat la seva actitud enfront del minusvàlid i del malalt en general. A mi concretament em feren força mal, frases com aquestes: "el dolor és un do de Déu", "cal resignar-se". Jo em sublevava, i vaig veure, amb el temps, que Jesucrist no es

El vuit de novembre en l'Any

Tots tenim experiència d

L'Any Internacional del Minusvàlid està arribant al seu final. Falta menys d'un trimestre perquè s'acabi. Alguns, sobretot els mateixos minusvàlids, tot just fou anunciat el veieren amb recel. Tot quedarà com un foc d'encenalls. Es parlarà i s'escriurà molt; es crearà algun patronat i algunes comissions i al cap darrer tot igual que abans. Els nostres problemes romandran sense solucions. ¿Tenien raó els qui així pensaven?

Potser sí. No ens posem a discutir. Sinó a vuere què és el que es pot fer, puix que el temps encara no s'ha acabat. Més i tot, ens apremia per a recuperar-lo, si ens n'hem descuidat. Per tot això, el Dia del Minusvàlid, el diumenge 8 de novembre, que ens ofereix la diòcesi de Barcelona, cal aprofitar-lo com una oportunitat única per a acreditar la nostra actitud de ciutadans i sobretot la de cristians.

Es clar que els minusvàlids —el 5% de la població ho és— formen part de la nostra societat. Són persones com les altres, amb els seus drets i els seus deures i és de l'interès de tots la seva promoció humana i la seva integració social. Perquè minusvàlids en som tots —tots tenim experiència íntima de les nostres limitacions— tots en podríem ser amb sentit més estricte, puix, avui mateix, una malaltia o accident ens podria deixar amb les nostres possibilitats físiques minvades. Sentir-nos íntimament units, formant part de la mateixa família, participant de la mateixa humanitat, és una experiència que hauríem de fer ben nostra i aleshores actuaríem en conseqüència.

VETLLAR

Vetllar (també diem vigilar, del llatí "vigilo") vol dir no dormir, estar atent durant la nit, per prevenir un perill o un esdeveniment que podria sorprendre i agafar algú desprevingut. Sant Pau descriu els cristians com a fills del dia, no de la nit, als quals pertoca vetllar (1 Tessal 5, 5-6; vegeu la segona lectura del diumenge vinent).

L'exhortació, però, a vetllar era ja pròpia de Jesús (cf. Mateu 24, 42-44; 25, 13; Marc 13, 33-37; Lluc 12, 37) quan expressava quina ha de ser la nostra disposició a rebre el

Fill de l'home, el qual vindrà a l'hora que menys ens pensem (compareu-ho amb Apoc 3, 3: "Si no vetlles, vindré com un lladre, i no sabràs a quina hora et caurà a sobre"). És així que la idea d'una vetlla constant com a actitud cristiana en el temps present ha esdevingut essencial en la nostra espiritualitat. Els últims diumenges del temps litúrgic dit "de durant l'any" ens preparen per a l'advent, temps escatològic per antonomàsia. Ara bé, la idea de vetllar correspon a l'actitud fonamentalment expectativa pròpia del cristià. És també, particularment, el tema d'aquest diumenge.

1

LA SAVIESA DE DÉU PER LA QUAL PASSEM LES NITS EN VETLLA

L'Escriptura divina s'explica per ella mateixa; i l'Església, juxtaposant textos, ens ajuda a interpretar millor les pàgines sagrades per a un major profit espiritual. En parlar-nos de la saviesa que no s'apaga mai, la primera lectura d'avui fa veure quina és la llum que va mancar a les cinc notes desassenyades de l'Evangeli. Fixeu-vos en les propietats d'aquesta saviesa, que es fa cercar, fa passar les nits en vetlla i així esdevé generosament trobadissa: està assegurada a les portes de casa o ens surt al pas on els camins. Conferirà maduresa al nostre seny el fet de pensar-hi sempre.

LECTURA DEL LLIBRE DE LA SAVIESA

6, 13-17

La saviesa és resplendent i no s'apaga mai. Els qui l'estimen, arriben fàcilment a contemplar-la, la troben tots els qui la cerquen: ella mateixa es fa conèixer als qui la desitgen. Si algú matinejava per sortir a buscar-la, no s'hi haurà de cansar: la trobarà assegurada a les portes de casa. Pensar-hi sempre, ja és tenir l'enteniment madur, i si, per trobar-la, hi ha qui passa nits en vetlla, aviat perd el desfici, perquè ella ronda sempre buscant els qui se la mareixen; generosament se'ls apareix pels camins i els surt al pas en tot el que es proposen.

2

HI HAURÀ UNA RESURREC- CIÓ DELS MORTS

Les epístoles als de Tessalònica semblen ser els escrits de sant Pau més antics que es coneixen; acusen, doncs, un estadi molt primitiu, cronològicament, del pensament de les primeres comunitats, en les quals era encara molt viva la idea que la tornada del Senyor havia de ser pròxima. Aquesta manera de pensar produïa entre els cristians tessalonicencs una preocupació relativa als germans difunts: què els passaria? Com podrien anar a l'encontre del Senyor ressuscitat? Sant Pau hi respon amb una exposició resumida del seu pensament sobre els esdeveniments finals: hi haurà una resurrecció dels morts; després els vius en el moment de la parusia, juntament amb els ressuscitats, seran arrabassats per anar a trobar el Crist. Pau, naturalment, ho descriu amb les figures apocalíptiques pròpies de la seva mentalitat. L'essencial, però, és que la resurrecció és afirmada com una cosa certa.

LECTURA DE LA PRIMERA CARTA DE SANT PAU ALS CRISTIANS DE TESSALÒNICA

4, 13-19

Germans, no podeu desconèixer què serà dels difunts: no voldríem pas que us entristíssiu, com ho fan els altres, que no tenen esperança. Tal com creiem que Jesús morí i ressuscità, creiem també que Déu s'endurà amb Jesús els qui han mort en ell.

D'acord amb la paraula del Senyor us diem que nosaltres, si encara quedàvem amb vida quan arribarà el Senyor, no serem primers que els qui hauran mort, perquè, a un senyal de comandament, al crit d'un arcàngel, al toc de corn de Déu, el Senyor mateix baixarà del cel, i els qui han mort en Crist ressuscitaran primer; llavors els qui d'entre nosaltres quedem en vida serem enduts juntament amb ells pels aires, en els núvols, per sortir a rebre el Senyor, i així estarem amb ell per sempre.

Consoleu-vos, doncs, els uns als altres amb aquestes paraules.

3

NO SABEM NI EL DIA NI L'HORA

La paràbola de les deu verges, la meitat d'elles prudentes, la meitat desassenyades, és plena d'ensenyaments. Ens diu que el Regne de Déu, tot i ser present en nosaltres (cf. Mateu 12, 28; Lluc 17, 21), no és encara establert d'una manera definitiva: ho serà amb la vinguda del Senyor. Aquest és presentat com un espòs, figura que, tant en l'Antic Testament (cf. per exemple, Osees 2, 19-20) com en el Nou (entre els llocs més expressius hi ha Apocalipsi 19, 7-9; 21, 1-5), declara la qualitat de l'aliança entre Déu i els homes: una unió amorosa, íntima, total i fecunda. L'espòs es presentarà a mitjanit, és a dir, en la incertesa de l'hora. Al moment de presetar-se hi haurà qui l'estarà esperant i hi haurà qui serà sorprès, mancat de la preparació deguda per a rebre l'espòs, el qual se li convertirà en jutge en un judici que podrà tenir conseqüències fatals, ja que la porta d'entrada a la festa eterna quedarà definitivament tancada. Les paraules "Us dic amb tota veritat que no us conec" sonen tan o més terribles que si Déu digués: "Aneu-vos-en al foc etern" (cf. Mateu 25, 41). No ser conegut de Déu és propi d'aquell que no ha arribat a adquirir la saviesa del coneixement de Déu. Però tota la intenció de Jesús en aquesta paràbola és expressada en la sentència final: "Vetlleu, perquè no sabeu ni el dia ni l'hora". La vigilància, l'atenció posada en Déu, la previsió fruit de l'amor i de l'interès, el sentit de responsabilitat davant la importància d'allò que esperem, la tensió que cal que tingui tot cristià conscient de la transcendència de la vinguda definitiva del Senyor, tensió que ha de traduir-se en la nostra vida, amb tant més seny i prudència ja que no coneixem ni el dia ni l'hora del nostre encontre amb el Senyor: això és l'ensenyament essencial de la paràbola, tant en el seu context bíblic com en el litúrgic.

EVANGELI SEGONS SANT MATEU

Mt: 25, 42-44

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: "Passarà amb el Regne del cel com amb deu noies, que sortiren amb torxes a rebre l'espòs. N'hi havia cinc de prudentes, i les altres cinc eren desassenyades. Les desassenyades no s'emportaren oli per les torxes, però cadascuna de les prudentes se'n proveí d'una ampolla. Com que el nuvi trigava, els vingué son, i totes s'adormiren. Ja era mitjanit quan se sentí cridar: L'espòs és aquí. Sortiu a rebre'l. Aquelles noies es despertaren i començaren totes a preparar les torxes. Les que no tenien oli digueren a les altres: Doneu-nos oli del vostre, que les nostres torxes no s'encenen. Però les prudentes els respongueren: Potser no n'hi hauria prou per a totes; val més que aneu a comprar-ne. Mentre hi eren, arribà el nuvi, i les que estaven a punt entraren amb ell a la festa. I la porta quedà tancada. Finalment arribaren també les altres, i deien des de fora: Senyor, Senyor, obriu-nos. Però ell els respongué: Us dic amb tota veritat que no us conec.

Vetlleu, doncs, perquè no sabeu ni el dia ni l'hora".

SALM RESPONSORIAL

62:2,3-4,5,6,7-8 (R.: 2b)

En el cant interleccional, tret del salm 62, reapareixen conceptes de la lectura antecedent; compareu: "jo us cerco": "els qui la cerquen" (la saviesa); "per vós es desviu el meu cor": el desfici; "passo les nits pensant en vós": "hi ha qui passa les nits en vetlla".

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco.
Tot jo tinc set de vós,
per vós es desviu el meu cor,
com terra eixuta sense una gota d'aigua.
R. Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.
Jo us contemplava al vostre santuari
quan us veia gloriós i poderós.
L'amor que em teniu val més que la vida;
per això els meus llavis us lloaran. R.
Que tota la vida us pugui beneir
i alçar les mans lloant el vostre nom.
Saciats del bo i millor,
us lloaré amb el goig als llavis. R.
Quan des del llit us recordo,
passo les nits pensant en vós,
perquè vós m'heu ajudat,
i sóc feliç sota les vostres ales. R.

PUNTS DE REFLEXIÓ

1. — Malgrat la revelació, en què jo crec —tan sorprenent com és!— i a pesar d'un gran esdeveniment futur, en què està centrada la meua esperança, la meua natura —vulnerada— és sotmesa a una estupidesa suficient per a fer-me viure distret i adormit.

2. — Fins i tot duent una vida normalment religiosa, puc arribar a viure sumit en una somnolència que, sense ser indiferència respecte a Déu, no em deixa mantenir la tensió pròpia del cristià que, conscient d'allò que té, desitja l'acompliment de la gran esperança.

3. — La carn és feble i s'adorm (cf. Mateu 26, 40-41) i la nostra atenció, particularment a causa del món que ens envolta, es veu sotmesa a mil coses que la distreuen; no necessàriament coses dolentes, ja que coses bones, com el treball i la vida familiar, poden ser tan absorbents que no deixin pensar en Déu tant com ho pot fer, per exemple, la (o el) verge ideal de sant Pau (1 Corintis 7, 34). Si no m'asseguro, de tant en tant, uns moments dedicats al meu Déu, sempre em mancarà l'oli que manté viva la flama de la torxa.

4. — La llum és el coneixement de Déu. Res no estíem que no coneguem. Cap cosa no m'interessarà que no conegui, i com més la conegui més m'atreurà. Com més íntim sigui el meu coneixement (provisional) de Crist, més es despertarà el meu interès per l'encontre futur (pròxim) amb ell.

Calendari

Dimecres, 8 de novembre: XXXII de temps ordinari. Sant Severà, sant Carpòfor i sant Victorià, màrtirs; i sant Godofred, bisbe.

El sol surt a les 6:31 i es pon a les 4:39 (hora solar).

Fira a Manlleu.

Dilluns, 9 de novembre: Festa del Sant Crist de Balaguer. La dedicació de la basílica de Sant Joan del Laterà. Sant Teodor, màrtir.

Festa Major a Balaguer i Beget.

Dimarts, 10 de novembre: Sant Lleó I el Magne, papa i doctor; i sant Andreu Avel·lí, confessor.

Dimecres, 11 de novembre: Sant Martí, bisbe de Tours, sant Menna, soldat màrtir, i sant Venani, bisbe.

Festa Major a Admen, l'Aleixar, Altafulla, Arenys de Munt, l'Ammertera, Ars, Bescarà, Calonge de les Gavarres, Móra, Móra, Palafrugell, Perelada, Puig-reig, Sant Celoni, Sant Martí de Maldà, Sant Martí de Sarroca, Sant Martí de Segorles, Sant Martí de Tous.

Dijous, 12 de novembre: Sant Josep, bisbe màrtir, i sant Emilià (o Milán) de la Cogolla, prevere.

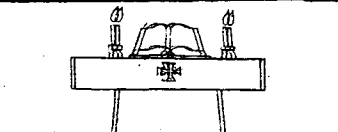
Festa Major a Pau.

Divendres, 13 de novembre: Sant Llandra, bisbe, sant Estanislau de Kostka, jesuïta, i sant Didac, confessor.

Dissabte, 14 de novembre: Sant Josep Pignatelli, jesuïta, sant Senapi, màrtir, i santa Venenanda, verge màrtir.

Fira a Salom i Sant Quintí de Mediona.

L'Església celebra

8 de novembre: Dimecres XXXII de durant l'any. Lectures: primera, Sa 6,13-17; S 62; segona, 1 Te 4, 12-17; tercera, Mt 25, 1-13.

9 de novembre: Dilluns de la setmana XXXII de durant l'any. Dedicació de la basílica del Laterà: primera, Ez 47,1-23-9,12; o b: 1C 3,9-11-16-17; S 45; segona, Jo 2,13-22.

10 de novembre: Dimarts de la setmana XXXII de durant l'any. Lectures: primera, Sa 2,23-39; S 33; segona, Lc 17,7-10.

11 de novembre: Dimecres de la setmana XXXII de durant l'any. Lectures: primera, Sa 6,2-12; S 81; segona, Lc 17,11-19.

12 de novembre: Dijous de la setmana XXXII de durant l'any. Lectures: primera, Sa 7,22-31, S 118; segona, Lc 17,29-35.

13 de novembre: Divendres de la setmana XXXII de durant l'any. Lectures: primera, Sa 13, 1-3; S 16; segona, Lc 17,26-37.

14 de novembre: Dissabte de la setmana XXXII de durant l'any. Lectures: primera, Sa 18,14-16; 19,6-9; S 104; segona, Lc 18, 1-8.

Després del Congrés Eucarístic de Lourdes

Carta de les benaurances

El cardenal legat del congrés eucarístic internacional, celebrat a Lourdes, en l'acte final digué entre altres coses:

"Aquest congrés ha estat una nova gràcia. Haurà de tenir les seves prolongacions. Vosaltres heu assistit com a "delegats". Ara continuareu essent-ne "delegats": a les vostres famílies, a les vostres parròquies, en els vostres ambients, en les vostres comunitats. ¿No us n'emporteu el doble convenciment que l'eucaristia, tot fent l'Església, compromet l'Església? A què la compromet? A compartir, a cercar camins fraternals, a cercar la justícia per a tothom, que tothom tingui lloc en el banquet dels homes, en el banquet de Déu. En un mot, l'eucaristia compromet l'Església en la construcció d'un món nou, amb la novetat de l'evangeli.

"Aquesta novetat té una CARTA CONSTITUCIONAL. Són les BENAURANCES. Onsevulla que les benaurances siguin viscudes, allí hi haurà el Crist.

— BENAURATS els qui tenen ànima de pobre i accepten els pobres.

— BENAURATS els mansuets que es neguen a construir el món sobre la violència.

— BENAURATS els qui tenen fam i set de justícia en plenitud, que és tant com dir de santedat davant de Déu i de respecte a la dignitat de tota persona humana.

BENAURATS els misericordiosos, que saben el preu de la tendresa i del perdó, disposats a acceptar la misericòrdia dels altres i la de Déu.

— BENAURATS els qui tenen el cor pur, perquè són els qui seran la manifestació de Déu en mig del món.

— BENAURATS els qui fan que regni la pau entorn d'ells, en nom del Senyor, perquè seran ells qui crearan un món on regnin la solidaritat i l'amor.

— BENAURATS els perseguits pel fet d'ésser justos i enmig de la persecució mantenen l'esperança.

— BENAURATS vosaltres, germans i germanes, que durant aquest congrés heu aprofundit la vostra fe en l'eucaristia." Pa partit per un món nou".

Aneu! aneu-vos-en en la pau i en la joia del Senyor! i que Déu us beneeixi! Torneu-vos-en a casa enfortits amb l'eucaristia i feu de vosaltres mateixos ofrena al Crist per un món nou!"

Vicenç Nolla

Temps i camins

Sant Martí

El dia 11 de novembre és una diada clara en què sant Martí dona abrillat, amb la meitat de la seva capa de soldat romà, a un pobre captaire que tremolava de fred.

També se celebren moltes festes majors als pobles, no sols de Catalunya, sinó d'Espanya, França i altres indrets, així com hi ha el costum de sacrificar el bestiar que es consum durant l'hivern.

Al bosc, les fulles caduques es tornen daurades o rogenques i es troben bolets en abundància a les soques dels arbres o bé sota els pins o les falgueres.

Els camins es veuen encatífats de fulles seques i el vent fred es deixa sentir no sols a la muntanya, sino també a la ciutat, on rodola bojament tot quant es pot emportar l'oratge.

La pluja en aquests dies sol fer acte de presència per donar acollida a la llavor que, quan ve la primavera, treu el seu brot tendre damunt la terra omplint de verdor camps i prats com quimèrica maragda. Aviat, però, l'aire transparent i fi començarà a tallar la cara.

Pietat Campmajó

A la recerca de Déu

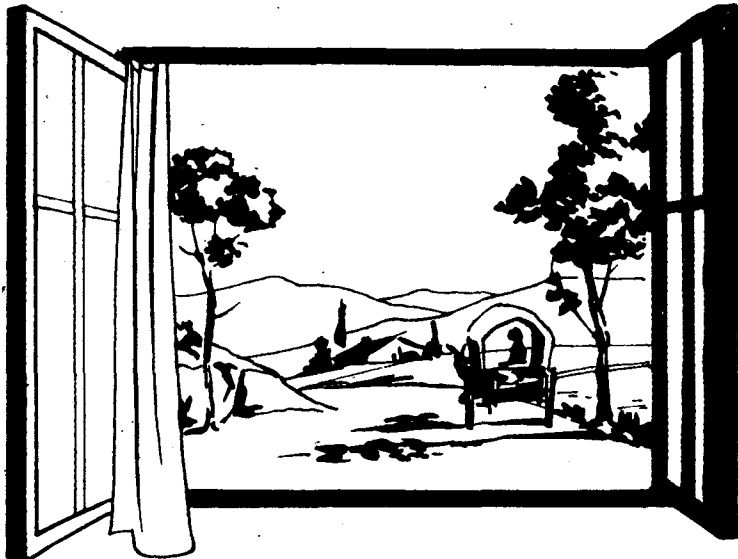
Pels camins de la vida

Són moltes les coses que poden atreure la nostra atenció. Aquest món és tan variat que, en qualsevol lloc que ens trobem, tindrem sempre de què meravellar-nos, per poc disposats que estiguem a voler veure, admirar, inquirir. Aquí posaríem l'origen de les arts, de la ciència, en aquesta primera aproximació, en la bellesa còpsada de sobte.

Perquè hi ha de tot, a l'exterior de l'home, i dintre d'ell. És exuberant, l'existència. Per fora, tria (per on començar?): a un li agradarà contemplar un paisatge en silenci, un altre s'ho passarà bé enmig de la multitud, en el brogit d'una competició de campionat; segons qui tindrà tirada a fixar-se en alguna petita realitat de la naturalesa, o a observar el microscopi; d'altres faran projectes i números a l'engròs, o s'interessaran pels estels del firmament, tan petits i tan grans.

I a l'interior de l'home, què?: un altre món. D'on ve la vida? D'on surten els desigs, els neguits, les paraules? On es dirigeix tanta vitalitat? Així que un home entra en relació amb l'univers no podem preveure res, tenim la impressió de trobar-nos davant la meravella en curs. Predomina el moviment.

L'home, per definició, tira endavant, es va fent, no para mentre hi ha vida. El marc on es mou és vast, divers, immens. Per molt que l'home persegueixi les coses no arribarà al final, ni les posseirà totes. Però l'home no pot deixar de buscar. Llavors, en el fons, no té deler de quelcom més gran? ¿Què hi ha darrera de cada

pas que fa, de cada bocí de felicitat que pretén abastar, de cada tast de veritat i de bondat que experimenta?

Per nosaltres hi ha Déu. Déu que anima tota cosa. Déu que es troba més enllà de tota cosa. No el veiem. Com arribar-hi? Seguint les fites. Seguint-les, sense aturar-se. Amb els ulls ben oberts, amb una fe que ultrapassi les coses. Creient que "el cel parla de la glòria de Déu", que la creació és el seu mateix llenguatge. Ell ens crida fins de la fosca estant. I anem cercant Déu a través de tot, malgrat tot, com en un joc d'amor amagat, pels camins de la vida.

Jaume Gabarró
monjo de Solius

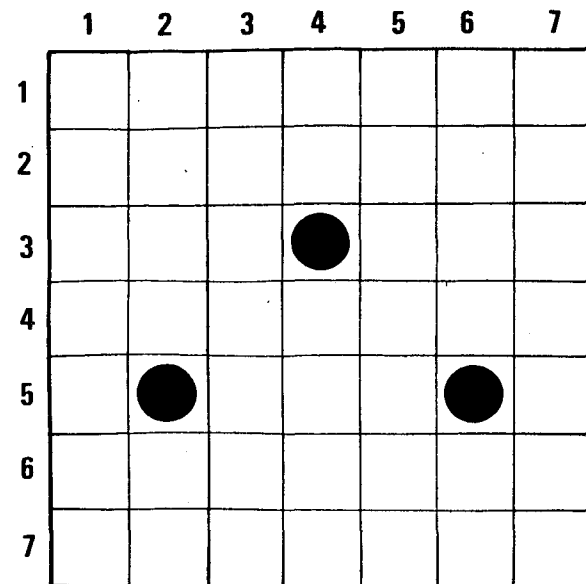

Avet Set esllips per a nenes i nens

EL TELÈFON

Encreuats

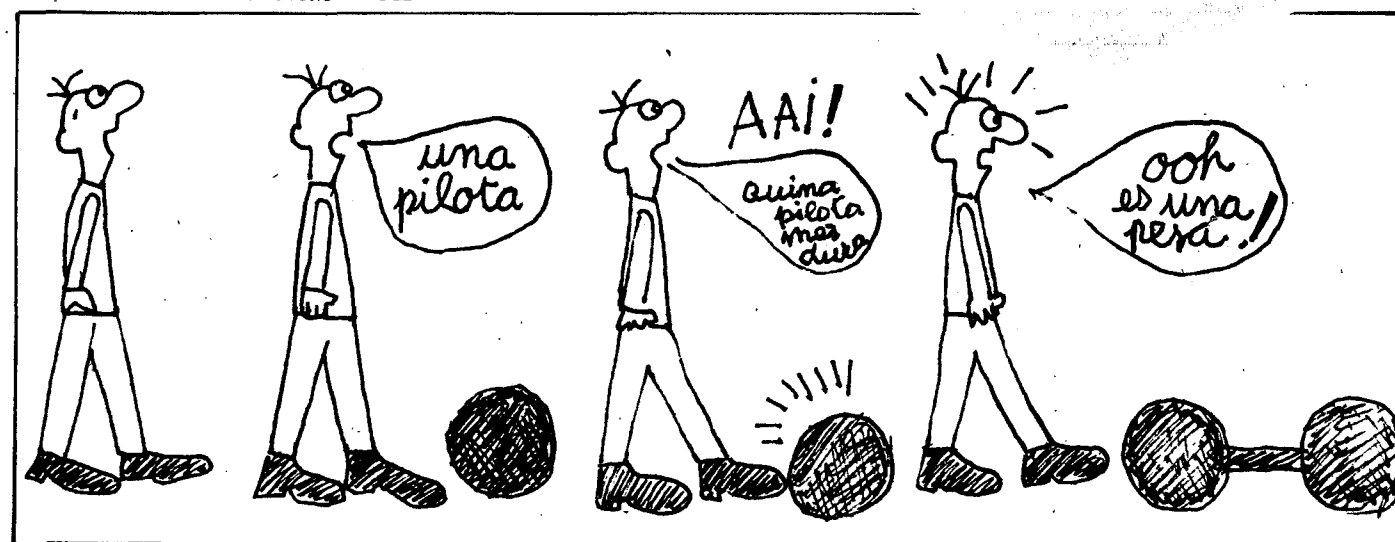
Horizontals

11. A alguns pobles en diuen trumfes. 2. Culparé. 3. A.r.vel, capa molt fina que cobreix alguna cosa. Període de temps. 4. A.r. captiva, sedueix. 5. Rodeig, rotació. 6. A.r. supprimeixo, trec del mig. 7. Ofici que té a veure amb els peus.

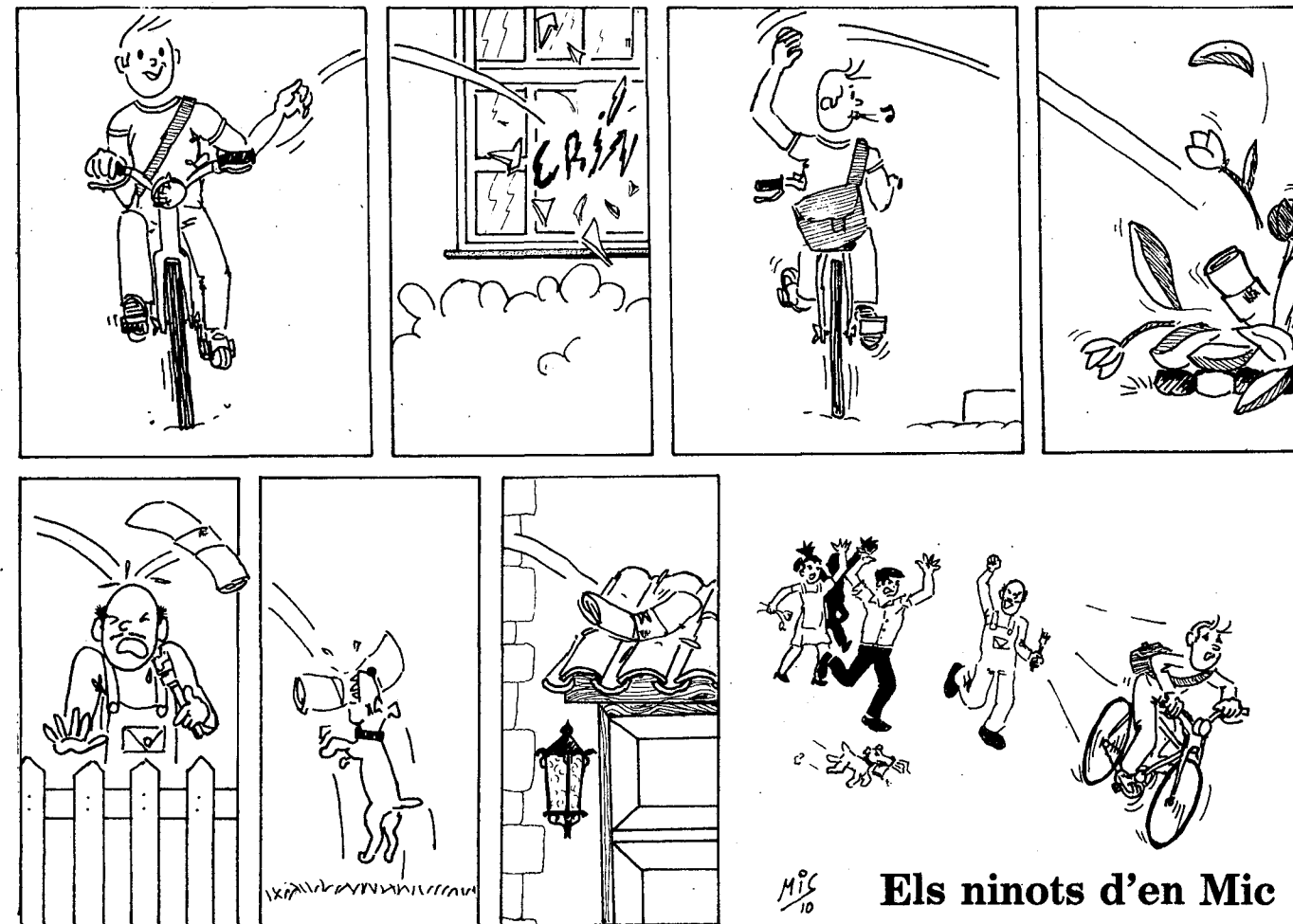
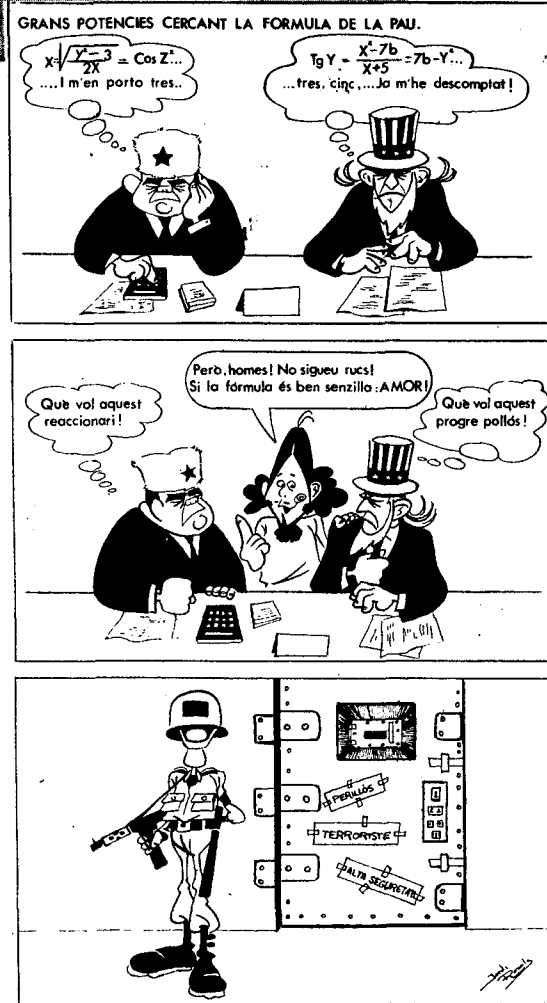
Verticals

1. Poble de la costa del Baix Empordà. 2. Se'n fan canons, forquilles i altres coses. Símbol del sodi. 3. A.r. té molts pèls sota del nas. 4. Campió. Acarona, malcria. 5. Capital d'una comarca de la Franja de Ponent. 6. Del verb ésser. A.r. article. 7. A.r. trameses, expedicions.

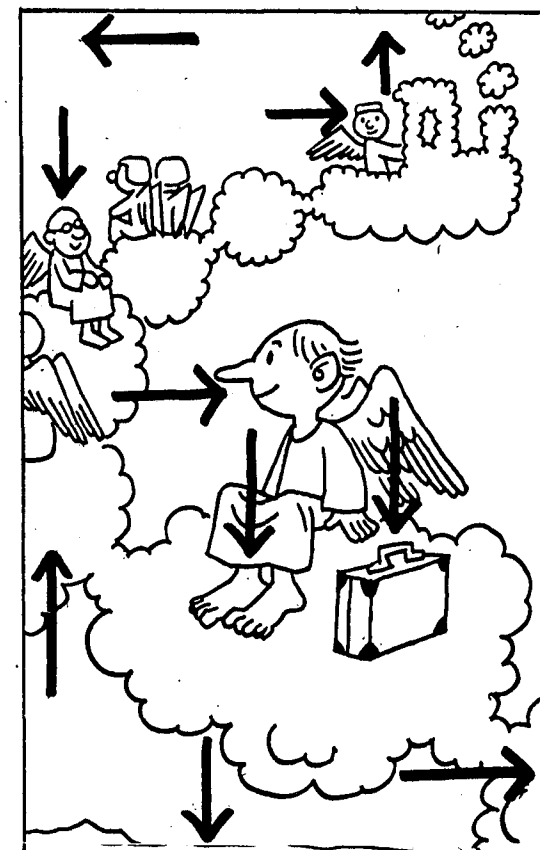
Els eixerits col.laboren

Avet Set — Avet Set — Avet Set

Entreteniments

Gràcies, eixerits!

Estem molt contents perquè rebem moltes cartes de nois i noies que ens envien ninots. Ens sap greu, però, de no poder publicar-los tots perquè molts no poden ésser reproduïts. Cal que recordeu bé que per tal que ho puguin ser, heu de fer-los amb tinta negra (ploma, rotulador, bolígraf, etc.) però negra.

Si ens envieu la vostra fotografia, la publicarem amb el vostre nom i edat, i la vostra adreça. Volem veure'ns les cares; això farà que ens coneguem més i, així, tots els eixerits serem més amics.

Solucions del
número anterior

LES AVENTURES DEL ROBOT "PI" per Jordi Henrich

Avet Set esllips per a nenes i nens

L'EIXERIT

ANY II SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

(1) El número anterior
marcat amb el 72 cor-
responia el 71.

72⁽¹⁾

L'Eixerit està trist

— EIXERIT! ...EIXERIT!... Però on diantre s'ha amagat aquest vailet! EIXERIT!... Es pot saber què hi fas tancat a la teva habitació, i perquè no contestes quan et criden?... Oh, però, és que plores? Ei, per què plores?... Apa, vine amb la mare. No està bé que un vailet eixerit com tu estigui trist i plori. Vine, explica'm què et passa.

— Jo... jo... em pensava que tenia molts amics i amigues i que m'enviarien po... postals i fo... fotografies...

— Uí, mare meva, quin desconsol! I per això plores? És clar que en tens d'amics i amigues! Em sembla que no n'hi ha per tant!

— El senyor director de L'EIXERIT, m'ha dit que després de demanar-li molt, m'havia concedit l'espai "PER SER MÉS AMICS", per posar-hi cartes i fotografies, i que... que, ara, me n'havia des- preocupat i no en tenia cura.

— Escolta... ja has contestat totes les cartes que has rebut?

— No.
— Ah, i doncs?
— És que tinc molta feina, i a vegades no em surten.

— Oh, has de pensar que els altres també en tenen de feina.

— Ma... mare, i a... ara ja no... no en rebré més de fotografies i po... postals...?

— Sí, home, sí. Apa, no et vull veure plorar d'aquesta manera. Ja ets massa gran. Sort que no et veuen ni ho saben tants eixerits i eixerides amics teus...

— Tu, no ho diràs, a ningú, oi?
— No et preocupis. Va. Moca't... i vine que m'ajudaràs a parar taula.

Les coses del Pre. Brown

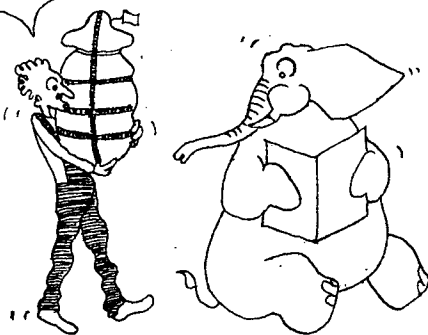
Inspirat lliurement en el personatge de G.K. Chesterton

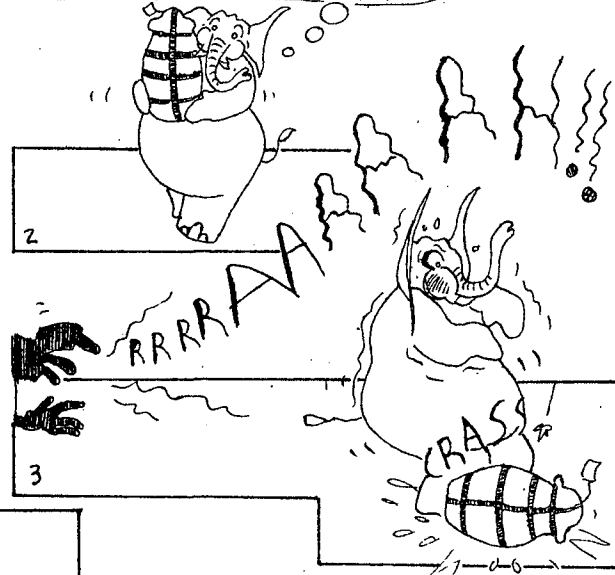
Avet Set esllips per a nenes i nens

En Pepet Elefantet

PEPET, POTS GUARDAR-ME AQUEST PAQUET I PORTAR-LI A EN PERE DEMÀ AL MATÍ? SOBRETOT QUE NO SE'T TRENQUI. ÉS UNA PORCEL·LANA XINESA DE VALOR IN-CAL-CU-LA-BLE!

M'AGRADEN AQUESTS TIPUS D'ENCÀRRECS DELICATS... AIXÒ VOL DIR QUE CONFIEU EN LA MEVA BONA TRACA.

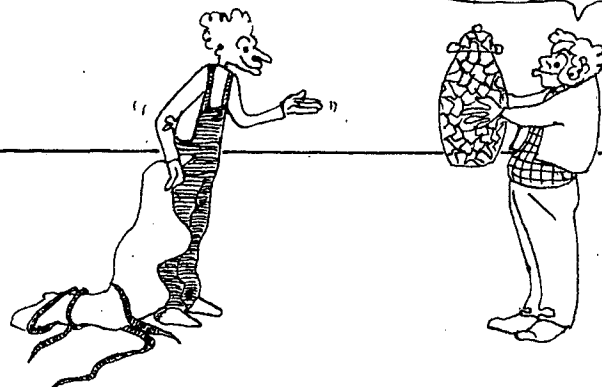

QUI POT HAVER ESTAT L'ENZE QUE M'HA FET AQUESTA BROMA DE MAL GUST? HORROR I DESGRÀCIA... LA PORCELLANA S'HA TRENCAT EN DINOU MIL BOCINS... L'HE D'ARREGLAR COSTI EL QUE COSTI...

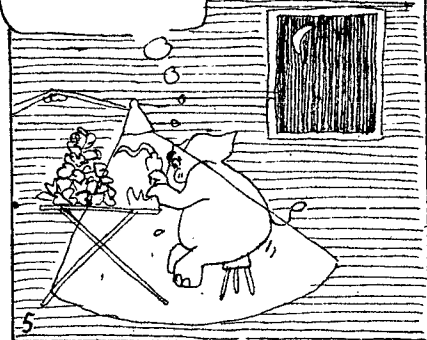

HO VEUS COM HA ESTAT CAPAÇ? VINGA NOI, LES TRES MIL PESSETES...

SÍ, SÍ, NO HI HA DUBTE QUE HI TÉ TRACA AMB AIXÒ DELS TRENCACLOSQUES... PERÒ, SEGUR QUE NO L'HAN AJUDAT?

L'HE DE RETORNAR A LA SEVA FORMA ORIGINÀRIA COM SIGUI...

Avet Set — esllips per a nenes i nens

L'Evangelí del diumenge

Jesús ens parla

Una vegada, Jesús deia als qui volien ser deixebles seus: Mireu, tots estem convidats a la festa eterna que Déu ens prepara, però compte, no val a badar! Us ho explicaré amb un exemple: Deu noies estaven convidades a un casament; cinc eren assenyades i les altres cinc una mica esbojarrades. Ja sabeu

que, a la nostra terra, el nuvi arriba quan ja quasi és fosc. Les deu noies agafaren, doncs, els seus llums d'oli. Les assenyades, pensant-ho bé, agafaren oli per afegir als llums quan calgués. Les altres no. Com que el nuvi trigava a venir, s'adormiren. A mitja nit les desvetllaren dient: Correu, el nuvi ja és aquí! Es despertaren i prepararen els llums. Les esbojarrades, volgueren afegir oli, però no en tenien, i digueren a les altres: Doneu-nos oli del vostre. Però aquestes contestaren: No n'hi ha prou per a totes. Aneu-ne a comprar.

Mentre hi anaren arribà el nuvi i, "totes les que estaven a punt" entraren a la festa. Al cap d'una estona, quan ja la porta estava tancada, arribaren les que havien anat a comprar oli, i trucant deien: Ep, obriu-nos! Però el nuvi digué: On van, ara, aquestes despistades. Que no sabien el que cal preparar per anar a una festa de casament? La festa ja ha començat, no obriu pas la porta.

Aquest exemple vol dir que, els qui volen ser deixebles meus han d'estar sempre a punt, perquè quan Nostre Senyor els demani alguna cosa puguin fer-ho promptament.

El mossèn

Les lliçons de mestre Jan

No es pot dir:	S'ha de dir:
Es molt tacany	Es molt gasiu
Sabates de tacó alt	Sabates de taló alt
Es abogàt	Es advocat
Viu a Alicànt	Viu a Alacant
No fagis això	No facis això
Hi ha molta crissis	Hi ha molta crisi

Per una catequesi sobre la gràcia

"Gratia supponit naturam", solen dir els teòlegs: la gràcia suposa o presuposa una natura. En aquesta ocasió no ens entretindrem a exposar tota la dimensió que té l'axioma.

No és antic en la seva formulació (no és anterior als grans escolàstics de l'Edat Mitjana posterior), però com a veritat òbvia que és, el seu contingut és de la teologia de totes les èpoques. Cal, abans que tot, que no sigui mal interpretat. La gràcia no és quelcom de sobreposat a la natura, com un capell és sobreposat a un cap, o una cosa semblant. La gràcia penetra, transforma i, conferint un nou ésser al seu objecte, l'eleva a l'ordre sobrenatural, mereixedor del premi etern. Per tant, la gràcia presuposa la natura que ella eleva. No s'eleva pas a si mateixa! Així l'home (car només l'ésser racional, creat a semblança de Déu, pot ésser objecte de la gràcia espiritual) ha d'oferir a l'acció de la gràcia una natura disposada o disponible. No podem pas pretendre que la gràcia elevi el vici a la santedat. Així doncs només una humilitat receptiva serà susceptible d'una fe en la revelació; una actitud de confiança podrà ser convertida en una vera esperança (virtut teològica); una amabilitat a una benignitat seran capaces d'ésser transformades en la virtut de la caritat. Aquests són només alguns exemples. En canvi, ¿us imagineu un sant grogler, inurbà, insolent i intrigant, maliciós, desconfiat i malpensat, indolent o fàcilment irascible, ignorant per negligència, vanitos, etc.? Sí, però, que podem imaginar-nos que una persona instruïda en les coses de la fe pugui ser elevada fàcilment a una vida de contemplació de Déu.

En fi, podríem anar multiplicant els exemples. No parlem ara de l'abast de les forces humanes, de les merament naturals, les quals, per si soles, mai no poden mereixer —no diguem: exigir— la gràcia, ja que aquesta és d'un ordre superior (sobrenatural).

Toquem amb això un dels punts més picants de tota la teologia. Acontentem-nos en recordar que, sigui com sigui, amb el nostre esforç hem d'oferir a la gràcia una natura ben disposada. I recordem igualment que els cristians hem esdevingut per la gràcia participants de la naturalesa divina (2 Pere 1, 3-4) i que les nostres obres de criatures noves (2 Cor. 3, 17; Gàlates 6, 15) tenen un valor i un mèrit sobrenaturals, sempre que són fetes en Crist. Però això ja és un altre capítol de la doctrina de la gràcia.

Alexandre Oliver
Monjo de Montserrat

La Bíblia a l'abast

Déu es deixa trobar (Sa 6:13-17; grec 12-16)

Vivim en uns temps en què sembla extraordinàriament difícil la recerca de Déu. Fins hi ha qui s'entesta a creure que la mateixa idea de Déu és una realitat superada per la civilització moderna. Ell, però, és aquí, al mig del món, a l'interior de cadascú de nosaltres. Per què no el trobem? El llibre de la Saviesa ens diu avui que cal cercar Déu.

És l'actitud fonamental de l'home que vol esdevenir plenament home. La maduresa humana s'inicia precisament en aquesta recerca, en el desig de trobar Déu, en pensar-hi sempre (v. 15). Voler és poder, diem molt sovint. En aquest camp de la recerca de Déu, això és d'una veritat incontrovertible. Quan desitgem trobar Déu, si bé hem de fer algun esforç, resulta que el camí se'ns torna suau, perquè ell surt al nostre pas (v. 14): **ella mateixa es fa conèixer als qui la desitgen** (v. 13). Perquè el summum de tota saviesa —de tot coneixement— és la possessió de Déu.

Realitzar-se és trobar Déu

No estem sols ni anem a les palpentes en aquesta aventura. La nostra acció mateixa de recerca és ja un do de Déu. És ell qui posa en nosaltres el delit de trobar-lo i manté les nostres energies fins que hem assolit el nostre objectiu. Per això no és per mèrit nostre que trobem Déu, malgrat que es necessiti la nostra resposta al seu do, l'acció de recerca duta a terme en la nostra existència. El do, però, és d'ell. Per això posa tots els elements necessaris perquè reeixim en el nostre intent. **La saviesa és resplendent i no s'apaga mai** (v. 12).

És veu de tot arreu. Així **la troben tots els qui la cerquen** (id.), **perquè ella ronda sempre buscant els qui se la mereixen** (v. 16). L'acció de Déu i de l'home conflueixen en un mateix objectiu: trobar Déu en la pròpia vida humana, que no és altra cosa que realitzar-se del tot segons el projecte que Déu té per a cadascuna de les persones humanes.

Jesucrist, genuïna imatge del Pare

Per què, doncs, molts diuen que no el troben? En primer lloc hauríem de preguntar-nos què és el que cerquen. I no únicament preguntar-ho a ells, als qui diuen que no poden trobar Déu, sinó preguntar-nos-ho nosaltres mateixos, els qui diem que sí que l'hem trobat. Preguntar-nos quina imatge oferim de Déu i si realment la nostra oferta equival a la d'una imatge correcta. En la resposta trobarem la interferència del nostre pecat. Perquè som veladors de Déu. A un Déu que es revela a tots els homes, oposem nosaltres la nostra actitud de tapar-lo, de desfigurar-lo. Vet aquí el primer escull que caldrà vèncer. És veritat que Déu se'ns revela a través de les formes visibles de la creació i del testimoni de les persones

creients o no. Però ens és absolutament precís saber anar més enllà del déu d'aquesta o d'aquella persona, d'aquesta o d'aquella institució. Persones i institucions ens serveixen de plataforma de llançament, però el risc de la volada cal que sigui assumit amb llibertat i amb confiança —amb fe— per cadascú dels que volin. Això demana respecte per als mestres. Demana, però, també un gran esperit de llibertat i deixar-se atreure humilment per Déu. Hi ha el perill d'il·luminisme, certament. Per això ens ha estat donat el gran punt de referència, el que és la genuïna imatge del Pare, Jesucrist. Ell és el qui generosament se'ns apareix pels camins i ens surt al pas en tot el que ens proposem (vegeu v. 16). Perquè ell és l'autèntica Saviesa: el camí, la veritat i la vida. I ell se'ns ha donat. Ha lliurat el seu esperit als homes que neixen de nou en la comunió de l'Església, posada al mig del món com signe —sagrament— de la seva salvació. L'Església, que no és pas punt d'arribada, ni port de tranquil·litat per a navegants porucs, sinó recerca constant i humil del veritable rostre de Déu. Recerca i troballa, i testimoni de la presència salvadora de Déu en el món.

La pregunta queda en peu: Què deuen cercar els qui diuen que no poden trobar Déu? Quina és la nostra actitud davant d'aquestes persones? Som senyal —sagrament— autèntic de la ruta que mena al Pare? Perquè Déu es deixa trobar.

Josep M. Aragonès

Catequesi dels signes

XXXIII. L'Església celebra l'obra del seu espòs

La santa mare església considera un deure seu celebrar en dies determinats com un record sagrat, al llarg de l'any litúrgic, l'obra salvífica del seu diví espòs (Sc. n.º 102)

L'Església al llarg de l'any litúrgic celebra l'obra del seu espòs, el Misteri total de Crist: Encarnació-Nadal. Pasqua-Resurrecció Ascensió-Pentecosta

En l'esperança del seu retorn gloriós. Les celebracions de l'any litúrgic no són celebracions religioses aïllades que es fan en determinats dies i mesos de l'any, sinó que són com un camí que es va recorrent, un únic misteri (el de Crist) que es va desplegant en moments i celebracions concretes en el temps d'un any litúrgic: —Jesucrist es fa present en el temps, en moments concrets de la història de la salvació. —L'Església, que viu i celebra l'any litúrgic, realitza en ella mateixa el misteri i l'obra del seu espòs-Jesús nostre Senyor.

Els cristians de tots els temps, en l'Església, han celebrat la seva fe en els misteris de Déu, Jesucrist i els sants, entre els quals ha figurat sempre en primer lloc la Verge Maria, Mare de Déu.

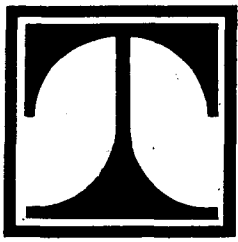
No sempre les celebracions cristianes de l'Església han estat ben reeixides. Sovint costums, tradicions i la mateixa religiositat popular han desviat les celebracions de fe cristiana.

L'any litúrgic ens assenyala el camí de l'autèntica celebració de la fe cristiana, centrant tot el misteri de l'Església en Jesucrist el seu espòs. Així la litúrgia, més que una teologia, esdevé una autèntica vida i espiritualitat de la comunitat cristiana.

L'any litúrgic no té solament una finalitat pedagògica per la celebració del misteri cristià, sinó que és sobretot la celebració del mateix misteri de Jesucrist, viscut i realitzat actualment i sacramentalment per l'Església, la seva esposa.

F. Xavier Parés

DECORACIO COMERCIAL

TORRES
DECORADOR COL·LEGIAT
núm. 43

BOTIGUES-DESPATXOS

TOTA MENA DE NEGOCIS

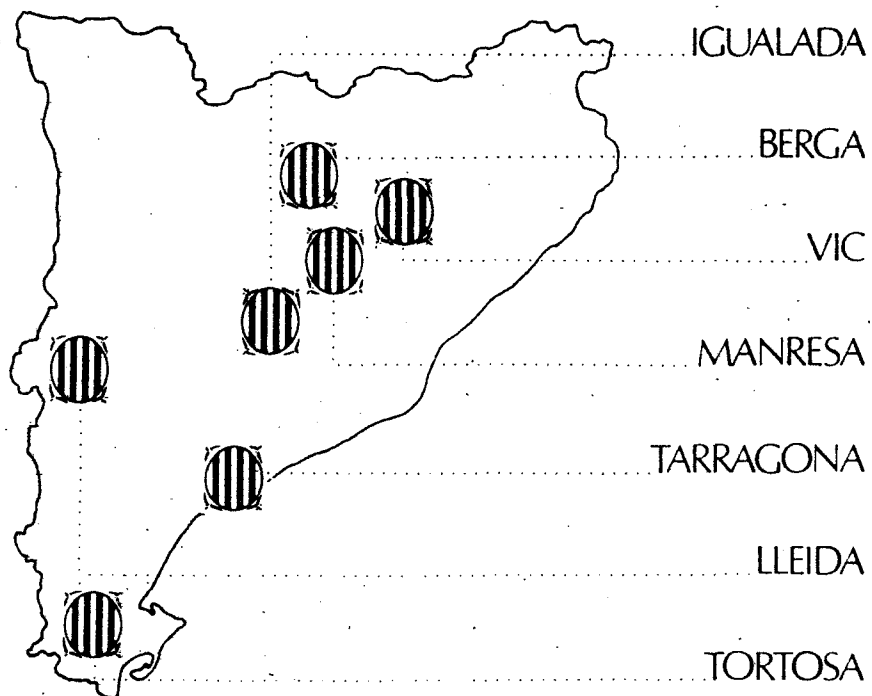
Gran Via 688 - Tel. 225 62 32
Barcelona-10

SÒL INDUSTRIAL

PER A LA PETITA, MITJANA I GRAN INDÚSTRIA

GENERALITAT DE CATALUNYA

L'**Institut Català del Sòl** disposa de set polígons situats en zones de Catalunya de reconeguda dinàmica industrial, amb un total de 700 Hes., urbanitzats amb gran qualitat i dotats dels serveis bàsics, disponibles per a la seva adjudicació immediata obeint a una política de descongestió i descentralització industrial.

TIPUS DE PARCEL·LA

S'ofereixen parcel·les per a la petita, mitjana y gran indústria, sense limitació de grandària. Tenim solucions per a la petita indústria des de 400 m.² construïts.

PREUS

- Parcel·les per edificació aïllada de 1.200 Pts/m.² a 1.800 Pts/m.²

- Parcel·les per edificació entre mitgeres (petita indústria) de 2.200 Pts/m.² a 2.700 Pts/m.²

CONDICIONS DE VENDA

- 40% de l'import total a l'adjudicació i la resta en quatre pagaments semestral, sense interès.

- Possibilitat d'allargament dels terminis de pagament fins a cinc anys.

- Preus especials per a grans superfícies i per instal·lacions d'interès general.

- Atenció preferent al trasllat d'indústries situades en l'interior de les poblacions.

INFORMACIÓ

- A les oficines de l'**Institut Català del Sòl**, (Còrsega, 289, Barcelona-8, Tel. 218 12 50) i en els Ajuntaments de les poblacions respectives.

POLÍGONS TOTALMENT URBANITZATS

AMB TOTS ELS AVANTATGES DE SITUACIÓ QUALITAT I PREU

**INSTITUT
CATALÀ
DEL SÒL**

Còrsega, 289, 6è.
Tel. 218 12 50
BARCELONA-8

nau, minusvàlida
sentit a la vida

t té més
que un
taula"

"resignava" davant el mal, sinó
que lluitava contra ell, guarint
coïxos, cecs i tolits. He aprofundit
la fe i he vist que va molt més enllà
de la contingència humana. La
malaltia no és un mal ni un bé; és
una de les moltes limitacions que
té la vida. No sé s'hi m'explico,
però la fe ha donat sentit a la
meua vida. Per altra banda, la

meua deficiència física m'ha
obert els ulls per detectar que hi
ha moltes altres deficiències, al-
gunes més greus que la meua, i
això m'ha encoratjat i emprès a
lliurar-me molt als altres. Conec
molts moviments juvenils en
aquest aspecte; treballo en alguns
d'ells. Un dels que més m'ha
impressionat és el de Taizé i el seu
promotor, el germà Roger, i Al-
fons Comín que, en vida i sobretot
en la mort, va reunir a tothom,
malgrat les diferents ideologies.

Dóna bo escoltar la Carme,
per la convicció i seguretat amb
què parla. la conversa s'allarga,
però ella no em deixa.

—Voldria acabar dient, i que
constés a la premsa, com ho vaig
dir per ràdio, que els ajuts esta-
tals són malauradament minsos;
gairebé tot està abandonat en
aquest afer. Ara mateix es discu-
teix un projecte de llei al Parla-
ment, a àmbit d'Estat espanyol,
però si al mateix temps no s'apro-
va un presupost, no servirà de res
una llei. No hi ha residències per
a minusvàlids; la Seguretat So-
cial se'n desenten; no es com-
pleix gairebé res del que està
manat i aprovat. Hi ha coses tant
petites per fer, i ni això! Què costa
una rampa per entrar a un mercat
o per pujar uns graons?

La Carme, però, no perd
aquell somriure, aquella sereni-
tat i fermesa en el parlar.

—Jo voldria que ningú no per-
dés l'esperança. És necessari que
tots continuem lluitant. És neces-
sària la fe en Jesucrist, ja que
precisament per la pèrdua de la fe
en l'evangeli, les persones es tor-
nan individualistes. Hem de con-
vèncer la gent —sobretot la gent
jove— que sols amb alegria i opti-
misme podem fer coses pels altres.

Ho està fent la Carme Serarols
i Arnau, la minusvàlida que ha
trobat el sentit de la vida.

Francesc Gamissans

Internacional del Minusvàlid

e les nostres limitacions

Més clar, però, és encara el sentir-nos units amb els
minusvàlids des de la fe. Car ells, com nosaltres, són imatge de
Déu, fills estimats de Déu, els quals fan palès el valor profund
de l'home, les seves virtuts i qualitats pregones, precisament
per estar ocultes amb aparences de sofriment i limitació.
L'Església així ho ha entès i durant aquest any ha volgut
il·luminar-nos i guiar-nos d'acord amb la veritat. Recordem,
entre altres escrits, el document de la Santa Seu del 4 de març,
de la carta pastoral dels bisbes de la comissió de pastoral i més
recentment l'apartat d'"el minusvàlid i el treball" de l'encíclica
"Laborem Exercens" de Joan Pau II.

Tot això ens responsabilitza i ens obliga a prendre el Dia del
Minusvàlid com a cosa nostra, que cal aprofitar. ¿Com?

Oferint les nostres persones per a treballar. Els que siguin
minusvàlids, o en coneguin algun, donant el seu nom i senyes a
la Fraternitat Cristiana de Malalts i Minusvàlids de Barcelona
(Passeig Palma de Mallorca 1-3, Tel. 251 31 06). Tots hi som
necessaris. Tots ens podríem proposar com a pròpies les
conclusions dels delegats diocesans de Pastoral Sanitària i
la Frater, de Catalunya, després d'unes jornades d'estudi dels
problemes dels minusvàlids, i que publiquem en aquestes
mateixes pàgines de C.C.

Serem benaurats si les complim o ens esforcem perquè es
compleixin. Així serà ben aprofitat el dia 8 de novembre, el Dia
del Minusvàlid.

Josep M.ª París, S. I.

Conclusions dels delegats de pastoral sanitària a Catalunya

Integració del minusvàlid en les tasques apostòliques

Les conclusions dels dele-
gats diocesans de Pastoral
Sanitària i la "Frater de Cata-
lunya", després d'unes jorna-
des d'estudi dels problemes
dels minusvàlids, són aques-
tes:

Als Organismes Civils:

Desitgem que els Organis-
mes Civils assumeixin la seva
responsabilitat per afavorir,
tant com sigui possible, la
integració dels minusvàlids en
aquests nivells:

—Sanitari, incloent-los en
la Seguretat Social.

—Educatiu, creant unitats
de suport i facilitant ajudes
econòmiques.

—Treball, adoptant mesu-
res legals i controlant el seu
compliment.

—Urbanisme i transport,
eliminant barreres arquitec-

tòniques, adaptant transports
públics i creant estatges
adaptats.

A l'Església

En una acció pastoral inte-
gradora del minusvàlid, desit-
gem i demanem que amb
ocasió d'aquest Any Interna-
cional, l'Església diocesana i
parroquial potenciï la seva
acció d'acord amb aquestes
orientacions:

—Parròquies: Suprimir les
barreres arquitectòniques a
les entrades del temple, a la
pujada al Presbiteri, al lloc de
confessions i accés a les de-
pendències parroquials.

—Col·legis de l'Església:
Admissió de minusvàlids.
Adaptació del Col·legi (su-
pressió de barreres arquitec-
tòniques).

—Altres institucions de

l'Església: Que es suprimeixin
també les barreres arquitec-
tòniques i es tinguin també
molt presents aquestes idees
de supressió de barreres en
tota nova construcció d'es-
glésies, col·legis i hospitals.

—Catequesi: Participació
del minusvàlid com a cate-
quista, tant actiu, com passiu.

—Consells de pastoral: In-
tegració d'algun minusvàlid
en els seus diferents nivells:
diocesà, parroquial, etc.

—Llocs de treball: Integra-
ció del minusvàlid en llocs de
treball a nivell de la diòcesi,
de la parròquia i d'institu-
cions de l'Església (hospitals,
col·legis, etc.).

—Dedicació i animació: Po-
tenciar amb més sacerdots la
tasca pastoral envers els mi-
nusvàlids i mentalitzar els
joves que es preparen per al
sacerdoci i la vida religiosa
per a treballar amb els mi-
nusvàlids.

Els bisbes demanen lleis protectores per a les famílies emigrants

El paper de l'autoritat civil i de l'Església, referent a les famílies migrants, és objecte d'una declaració de la Comissió Episcopal de Migracions, amb motiu de la celebració el pròxim 15 de novembre del dia de les migracions. En aquesta ocasió s'ha escollit el lema "Família migrant" perquè "avui com sempre, hi ha el perill de veure's afectada en els seus elements essencials: l'estabilitat i la cohesió".

La declaració de la Comissió Episcopal, signada pels bisbes d'Almeria, Solsona, Guadix-Baza i auxiliar d'Oviedo, José Sánchez González, estableix la responsabilitat dels governs i poders civils en la creació, aplicació i desenvolupament d'una legislació que tingui en compte i protegeixi la família migrant. "A l'autoritat civil correspon crear o urgir la creació d'una legislació d'estrangers i immigrants en la qual hi siguin considerats com a ciutadans d'igual categoria, i amb els mateixos drets que els nadius. En primer lloc, el dret a convisure amb la família".

A Espanya —segons la Comissió— és urgent la creació d'aquesta legislació i és necessari que els governs dels països emissors urgeixin davant els dels països receptors la confecció de lleis justes actualitzades referent als estrangers i llurs famílies.

Referent a les responsabilitats de l'Església, posen de manifest la necessitat d'una millor i més acurada preocupació pels emigrants abans de la seva partença, de la proclamació incessant dels drets del migrant i de la seva família, així com la denúncia profètica de situacions d'injustícia, de discriminació, etc. D'altra banda, es refereixen a la importància d'un replantejament pastoral amb els migrants que tingui en compte la seva peculiar decisió.

La declaració passa revista a la problemàtica de la família migrant: la necessitat de proporcionar manteniment, la marxa escalonada dels diferents membres de la família la qual origina problemes de separació i en molts casos van a parar l'allunyament; i sem-

pre, i com a font radical, el plantejament principalment econòmic de l'emigració per part de governs i empresaris, que no preveuen les infraestructures necessàries i posen trabes legals, com terminis, a la reagrupació familiar.

Després d'analitzar alguns dels problemes amb els quals s'enfronten els fills dels migrants, hom fa referència a la crisi de religiositat d'aquestes famílies, degut a la preocupació permanent per l'estalvi i per assolir condicions econòmiques desfogades, així com per l'enfrontament amb un món amb mentalitats diferents i fins i tot hostils.

La Comissió Episcopal anima les organitzacions de la societat i de l'Església a continuar la seva tasca a favor dels migrants i llurs famílies, i considera que tota la societat ha de posar en joc els seus recursos per a pal·liar o millorar el gravíssim problema de famílies desplaçades, desfetes, que malviuen o sofreixen discriminació, aïllament o menyspreu i abandó.

Manifest de les comunitats educatives cristianes a Madrid

Més de vuit-cents membres de les comunitats educatives dels col·legis dirigits per religiosos, a Madrid, s'han reunit en les I Jornades-Encontre, promogudes per la Federació Espanyola de Religiosos d'Ensenyament (FERE), amb el tema general "Cercant una educació cristiana al servei de l'home i de la societat".

Al final de les jornades, els participants, "reunits per a reflexionar plegats sobre l'oferta que presentem a la societat i responem a la demanda que ens fa la societat", han expressat, en una declaració final, que volen oferir a tota la societat un model d'educació inspirat en els valors de l'evangeli, obrint els seus centres a totes les classes socials, sense cap mena de discriminació. El manifest també proclama el dret de tots els pares a elegir el tipus d'educació que desitgen per a llurs fills, per la qual cosa reclama el finançament de l'ensenyament bàsic obligatori, segons els preus actuals, denunciant com a discriminatòria tota política educativa que no permi-

ti la gratuïtat total d'aquests nivells en tots els Centres.

El manifest, urgeix, a més, que la planificació escolar es faci d'acord amb les necessitats actuals, evitant la duplicació dels llocs escolars i refusa qualsevol discriminació en el finançament, basat en l'elecció del model educatiu, ja que aquesta discriminació és, de fet, una coacció a la llibertat dels pares.

També reclama per al professorat dels centres no estatals un tracte de nivell semblant al del professorat estatal, denunciant les situacions actuals com a injustes, de tota mena.

Finalment, el manifest declara que els col·legis dels religiosos volen oferir un servei de caràcter públic sense ànim de lucre, per la qual cosa requereix l'exenció total d'impostos per als centres educatius de caràcter no lucratiu, a la vegada que reiteren el seu desig de crear autèntiques comunitats educatives i de treballar plegats i en estreta col·laboració amb la pastoral escolar de la diòcesi.

POSTRES DANONE

Tres deliciosos suggerències Danone pel seu postre d'avui.

Danone l'ofereix fins a sis postres deliciosos, alimenticis, frescos i naturals perquè pugui escollir i variar cada dia.

Avui, per exemple, li suggereix les Cremes casolanes, tant naturals, el Flam d'ou, de llet i ous frescos, un gran aliment, i la Crema de xocolata amb nata, pur xocolata cremós i nata fresca.

Avui, un **DANONE**

Quin prefereix?

Aliments frescos i naturals

L'arquebisbe de París als parlamentaris

“La vostra missió és difícil”

La missa d'obertura del Parlament organitzada cada any per iniciativa del grup d'espiritualitat dels assembleistes parlamentaris s'ha concelebrat a la basílica Sainte-Clotilde per monsenyor Jean-Marie Lustiger, arquebisbe de París, el P. Karyl-Kamnitzer, capellà de la parròquia, i el P. Paul Faynel, almoner del grup.

En la seva homilia, Mons. Lustiger ha insistit en la dificultat del poder polític. Aquells que el detenten pretenen en nom de la raó aprofitar la coherència i la justícia, però ells tenen les mateixes debilitats que aquells als qui deuen assegurar el camí.

“Sovint he meditat —diu— aquesta pàgina de l'Evangeli, on hom veu cara a cara Jesús de Natzaret i Ponç Pilat; és un instant decisiu de la història humana. Efectivament, existeix una temptació constant pels poders constituïts, siguin els que siguin, de voler esclavitzar o, almenys, de fer sorgir un altre rostre desconegut que no poden anomenar d'altra manera que poder; inversament, molts homes

d'Església, a través dels segles, no han estat temptats de captar, d'esclavitzar, de conduir al seu propi profit, el poder polític i la seva potència.”

“Com fer-ho —es pregunta— perquè no pugui instaurar-se un repartiment de les tasques? La clau d'aquest confrontament, és que el regne de Déu ens obliga, a tots, a situar-nos d'una altra manera; Déu és més gran que la nostra raó, la seva vida és més generosa. L'amor, tal com sorgeix per la boca del Crist, és una força de deslliurança, destinada a guarir, a donar la vida, però que, paradoxalment serà percebuda per tots com una força enemiga. La força de l'amor de Déu, és la qui suporta de no ser estimat; és la qui ens jutja.

Déu no ha fet pas unes aliances, ha fet una aliança amb el seu fill; per entrar-hi només hi ha un sol camí: participar en el mateix acte del Crist que s'ofereix per a la salvació del món. Tenir una generositat sense limitacions, adoptar el perdó en lloc de la venjança, actuar en funció de la llibertat sobirana, que consis-

teix en obeir allò que sembla una exigència real i forta de la consciència de la humanitat: es tracta del més enlairat coratge que els homes i les dones puguin assolir en aquest món; un coratge que no passa per cap etiqueta; un coratge molt més fort que les nostres febleses. I nosaltres, cristians, som conscients de ser portadors de la seva font, en les tasques ordinàries de l'existència.

Per últim, Mons. Lustiger assegura als seus auditors de la pregària benafactora de l'Església per la tasca difícil que ells compleixen, per tal que actuïn segons la veritat, en la probitat, tenint consciència de complir també una vocació cristiana. “Jo prego per vosaltres i per aquells amb els quals treballem, creients o no; perquè en les presents circumstàncies, la nostra nació pugui descobrir les exigències espirituals i recorda les paraules de Joan Pau II demanant als governants, als pobles i a les nacions de plantar cara a l'abominable fam i a l'amenaça de mort.

Descobertes 26 cartes de sant Agustí

Un filòsof austríac, M.J. Divjack, ha descobert 26 cartes desconegudes de sant Agustí en dos manuscrits conservats l'un a la biblioteca municipal de Marsella i l'altre a la biblioteca nacional, ha anunciat la setmana passada M. Claude Lepelley en una comunicació feta a l'Acadèmia d'Inscripcions i Belles Arts.

L'examen d'aquests documents no deixa cap mena de dubte sobre la seva autenticitat agustiniana, d'acord amb els criteris estilístics, cronològics, prosopogràfics, institucionals i doctrinals. Hom pot calcular llur data entre els quinze anys darrers de la vida d'Agustí (415-430). Moltes cartes aporten uns ensenyaments de remarcable interès sobre l'Àfrica romana durant

els anys que van precedir la invasió dels vàndals. S'hi troba una confirmació de la presència a Àfrica, i sobretot a Cartago, d'una aristocràcia il·lustrada, encara mal cristianitzada i adherida als seus privilegis.

Una carta denuncia les accions de traficants d'esclaus (mangons), que susciten els raptes de persones lliures, venudes tot seguit als Bàrbars, a Europa. Les cartes d'Agustí demostren els enèrgics esforços de l'Església per portar remei a aquests mals; però el bisbe d'Hipona s'esforçava sempre per trobar en el dret romà les solucions a la crisi pensant que l'autoritat imperial i els seus representants eren encara capaços de dominar la situació.

Estats Units

Els bisbes catòlics, contra l'avortament

La Conferència Episcopal d'Estats Units testifica el 5 de novembre davant el subcomitè del Senat per la Constitució, sobre esmenes constitucionals relacionades amb l'avortament.

Mons. Loach, President de la Conferència Episcopal i el cardenal Cooke, arquebisbe de Nova York, President de la Comissió Episcopal d'Activitats Provida, donaran el testimoni en defensa de la vida i contra l'avortament.

La Conferència Episcopal ha qualificat de “significativa oportunitat de retornar la protecció legal a la vida no-nada”, el fet de ser discutida al Senat aquesta esmena que pretén invertir la decisió del Tribunal Suprem de 1973 i retornar als representants del poble americà el seu poder històric de protegir la vida humana.

CONCURS-SORTEIG III ANIVERSARI

Lletra pel MOT-CLAU

A

Quatre milions de titulats en atur a la CEE

Els joves llicenciats universitaris surten preparats en l'especialitat creada per la crisi econòmica: engrossir la llista de desocupats. Les darreres xifres dels sense feina a la Comunitat Econòmica Europea (CEE) indiquen una coincidència més que sorprenent entre el nombre de titulats, quatre milions, i el de desocupats.

Les conclusions del mes de setembre assenyalen que progressivament va augmentant la proporció de joves entre els desocupats de la Comunitat, que en algun d'aquests països membres, ja sobrepassen el 50%.

Amb 9'4 milions de desocupats, la CEE, o no ha sabut trobar una solució al problema i es mostra impotent per evitar que s'arribi als 10 milions abans de final d'anys.

Més de la meitat dels sense feina, no arriben als 25 anys a Itàlia, Luxemburg i Holanda, i la proporció arriba al 40% a França i Bèlgica.

Les autoritats comunitàries només poden dir que la desocupació segueix augmentant de manera “ràpida i regular”, i són només experts en calcular les diferències entre dones i homes per cada país membre, més que no en cercar una solució al conflicte.

Molts joves es troben en atur quan acaben d'estudiar.

La Comissió Europea, el vertader òrgan motor de la Comunitat, va decidir, no fa gaire, dedicar la meitat del seu pressupost d'acció social a la lluita contra la desocupació juvenil.

Els fons comunitaris comptaran amb prop de 160 milions de dòlars, en acabar el 1981, per paliar els efectes de l'atur.

Control del maquinisme

Com a possibles sortides, s'ha demanat un pla de control del progrés de la microelectrònica a la indústria, que tendeix a substituir la mà

d'obra humana per les màquines.

Altres projectes són reduir la setmana laboral fins a només 35 hores per estalviar a les empreses despeses salarials i evitar l'excessiva producció.

Les idees centrals per establir una política comunitària contra la desocupació passen també per trobar una acció global dels “deu” en política industrial, d'estalvi d'energia i d'harmonització de sistemes fiscals.

Entretant es busca un acord en les polítiques de cadascun dels deu països comunitaris; els joves hauran d'enginyar-se per a guanyar-se la vida en sortir de les aules.

Jean Vilnet, president dels bisbes de França

La Conferència Episcopal Francesa escollí en la basílica de Lourdes, al sud de França, el bisbe de Saint-Dié, monsenyor Jean Vilnet, com al seu nou president.

Vilnet, de 59 anys, succeeix l'arquebisbe de Marsella, cardenal Roger Etchegaray, que ja havia estat escollit dues vegades per un període de tres anys i el qual, d'acord amb els estatuts no podia tornar a presentar la seva candidatura.

El bisbe Vilnet, nasqué el 8 d'abril de 1922 a Chaumont, va estudiar a París, Lió i Roma i durant tres anys fou rector de l'església francesa a Roma. D'ençà 1964 és bisbe de Saint-Dié.

Discurs d'Etchegaray

En el discurs inaugural, el cardenal Etchegaray, arquebisbe de Marsella va evocar les “perspectives missioneres de l'Església de França”, que són un dels temes principals que han estat debatuts en les reunions de Lourdes.

Segons el cardenal, el fet que es pugui parlar amb serenitat d'una crisi, “és el símptoma que ja se n'està sortint”.

Cal “enfrontar-se amb les veritables qüestions. —afegí—, menys militants, menys infants catequitzats.”

Monsenyor Etchegaray també va fer al·lusió a la cursa d'armaments.

Sobre l'adopció

El boig

Simeó Selga i Ubach és un pediatre, o com diu ell un metge per a la quitxalla, que sent certes inquietuds literàries. Ha publicat tres contes en una edició privada. Els tres fan referència al tema de l'adopció, tema que domina com pocs escriptors. En aquest número, amb l'autorització de l'autor, en publiquem un. Els altres dos contes també hi tindran cabuda més endavant, en aquestes pàgines de Miscel·lània.

Ens omple de satisfacció el fet de presentar el doctor Selga com a literat.

Ets boig! diuen de tu continuament. Els teus dits fan unes giracions estranyes, i els braços i els músculs del coll una contracció imprecisa i repetitiva. Els teus ulls no paren i no sa' en on posar-se en el seu atordiment.

Tanta gent al teu voltant! Un pare i una mare (què volen dir aquests noms?), uns familiars, una habitació per a tu sol, i una fabrica que t'eixorda a prop teu. I unes muntanyes altes que per contemplar les seves estrelles t'obliguen a aixecar el cap molt munt. I un veïnat ple d'infants que ruen i juguen, i es mofen de tu. Ells i el senyor mestre diuen que ets boig.

Què vol dir boig? Què representa aquest soroll que t'espana? Què vol dir pare i mare? Per què et costa tant de veure les estrelles aquí?

D'allà on vénis, Eivissa, no en saps el nom, però n'enyores la calma i la solitud d'aquella cabana, amb el tracte d'un home sol i amb les estrelles parpellejants arran dels teus ulls que s'enfonsen en el blau del mar.

T'havies fet el teu món de somnis tristos i d'estels luminosos, i de l'amistat d'unes ovelles gansones que es refregaven a les teves cames mentre pasturaven mansament.

Pesava, i pesa, dintre teu com una llosa funerària, aquell temps de la Maternitat i veus, com en una enfilada, uns barrots entre nassos, la mecànica d'uns biberons sense cançons, amb el silenci d'una paraula ben dita a cau d'orella, i amb el fracàs d'un olfacte que busca adelerat la que l'havia protegit durant nou mesos.

Ara aquest brogit! Una dona que t'acotxa! Què vol dir aquest gest? No riu pas d'esfereïda. Les mans et tremolen; tombes la tassa i trenques el plat. A la nit malsons t'inquieta i et turmenten, desvetllat pels teus pensaments surts al balcó per mirar enlaire, el lloc on es belluguen les teves estrelles, les que et deixen quiet, calmat, somniós i trist.

Per on vola, infant, el teu pensament? Per quins camins inacabats cerques la teva veritat?

Quina angouxa, quin delit, quina basarda frustren en el teu interior les possibilitats d'accions concretes, de reaccions lògiques?

Un dia, sortint de l'escola, on encara no has comprès què s'hi fa, tu i els teus companys us heu aturat interessats per les evolucions d'un ramat que, feixes amunt, es mou esvalotat aneu a saber per què, entre crits dels pastors i lladrucs dels gossos d'atura. De cop i volta una ovella esverada, amb salts que espanten, s'acosta folla i cega envers vosaltres. Tots s'aparten, menys tu que, amb gest amatent

i sensacional, la subjectes per la pota del darrera, l'abracas ràpidament i li parles un llenguatge incomprensible, que té la virtut de tranquil·litzar-la, i fins arribar a llepar la teva mà.

Quins ulls esbatanats, quin silenci expectant el de tots! Un aplaudiment sincer t'ha tret del teu diàleg amb l'animal. La gent s'acosta amb un somris a la cara com mai no havies vist, et tusten l'esquena i acaronen el cap de la ja mansa ovella.

Aquell vespre la dona que t'acotxa t'ha mirat i t'ha besat sense esfereïment i tu li has correspost amb la mateixa moneda. Heu tingut un diàleg i ella, divina inspiració, t'ha proposat anar a veure el firmament ben net de núvols. Penjat en el seu coll ha descobert les estrelles reflectides en el fons dels seus ulls; el cor t'ha fet un salt i un nou sentiment s'ha apoderat de tu en profunditat i qualitat. Dos somriures iguals han pujat cel amunt i dos estels nous han rutilat en aquest firmament d'avui.

Ella t'ha començat d'entendre i tu a estimar-la.

Gràcies, Senyor!

Durant molts anys la Maternitat de Barcelona, un cop superada la lactància enviava grups d'infants a Eivissa i a d'altres indrets rurals per tal que hom en prengués cura per un preu de despesa ben mòdic. A Eivissa això representava, per a tots els pastors que en tenien, un ajut econòmic, alhora que també una ajuda en la cura dels ramats (abans dels hippies, és clar).

Sempre era una solució menys dolenta que la d'estar-se amunttegats dintre les sales de la Maternitat.

Aquest infant del conte —història autèntica— acusava l'adaptació al nou ambient, abans tan insospitat per ell. Allà al Manganell (Colònia Jorba), tan enclotat, era difícil de veure les estrelles, com ho era per a la mare d'entendre què passava a l'infant. I pensava, tota esfereïda: —Es boig!

Un cop tot entès, la solució fou possible.

He perdut nom i rastre del protagonista. No sé pas què se n'ha fet.

Més d'una vegada us deuen haver parlat de l'Agrupació Mútua del Comerç i de la Indústria i de la seva originalitat.

No és perquè sí.

Recordeu que l'Agrupació és una Entitat que **només** pertany als socis i de la qual **només** els socis es beneficien.

I que us ofereix unes prestacions econòmiques tan importants com matisades, en cas de

Malaltia
Invalidesa
Defunció
Orfenesa
Cirurgia
Cirurgia infantil

Tothom, homes i dones, des dels 16 anys complerts als 40 per complir, podeu formar part d'aquesta gran tasca col·lectiva.

AGRUPACIÓ MÚTUA
DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

Informeu-vos-en: algun familiar o amic deu ser un dels 220.000 socis o sòcies que constitueixen l'Agrupació Mútua, i us en parlarà.

Si voleu, telefonau al 318 18 00 ó al 318 40 50 de Barcelona, o visiteu, l'estatge social a la Granvia 621, de les 8 a les 14 hores.

Culte d'Adoració

Tot prové de Déu, és alè de Déu: la vida natural i la sobrenatural, el ritme dels dies, els dons de naturalesa i de gràcia, l'univers, tot el pes de la creació. Tot prové de Déu, Creador i Pare. "L'univers és regit per la vostra providència" (Salm 18:10).

Per més que maldem, mai no podrem agrair a Déu el do de la vida, que és com una participació de la seva i un grapat de llum de la seva llum. Com més ens enlairem per posseir Déu, més sentim el pregó de la nostra petitesse, el límit de l'home. Sentim l'atracció, l'agulló de Déu i el sentit d'adoració que li pertany i li devem, del culte interior que bé li escau per amor d'agraïmen. I així ens convertim en veritables adoradors del Senyor "en esperit i en veritat" (Jo 4:24).

El culte d'adoració que li devem a cada instant prové de la intensitat de fe, d'una fe roent a ultrança. I el mateix Jesús ens n'obre el camí quan diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol" (Mt 4:10). Per tant, el culte al meu jo, al diner, al plaer són idolatria, m'allunyen —i de quina manera!— del veritable culte que devem al Senyor. "No tinguis altres déus fora de mi" (Dt 5:7). "Jo, Jahvé, sóc el teu Déu, el Déu gelós" (Dt 5:9). Tot l'aire de la vida que no estigui d'acord amb aquesta ruta de Déu, no pertany a Déu, no és de Déu. Es —repetim-ho— idolatria.

Tot rau, de fet, en l'exigència amorosa del primer manament de la Llei, llei d'amor, jou de vida lliure.

I aquest, i no altre, és l'horitzó de la llum de la veritable vida en nosaltres: "Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament, amb totes les forces" (Mc 12:30).

Pere Ribot

Paraules de Josep M. Carulla en el I Centenari de les Germanetes dels Pobres

“Si no estimem, reconeixem almenys aquelles que estimen”

Les Germanetes dels Pobres del carrer de Borrell, de Barcelona, han celebrat els cent anys de la seva fundació.

Els actes han estat solemnes, populars i amb molta assistència.

Una eucaristia presidida pel cardenal Jubany

L'últim diumenge de setembre, a les 11 del matí, es va celebrar una solemne eucaristia que fou presidida pel doctor Narcís Jubany, amb la participació de la coral Verge Bruna. En l'homilia, l'arquebisbe de Barcelona posà en relleu l'obra magnífica que estan portant a terme les germanetes a favor del pobres, vellets i marginats. Una colla d'anècdotes il·lustraren les seves paraules.

Després de la missa acturen distintes colles de dansaires i s'obrí una exposició de dibuixos i treballs realitzats pels residents mateixos.

El pregó, a càrrec de Josep M.ª Carulla i Capdevila

Després de l'exposició d'unes dates històriques de la institució de les religioses i de la casa del carrer de Borrell, el senyor Carulla féu un càntic a la caritat, de què són portadores les germanetes. “La caritat l'amor no es poden comptabilitzar. Essent Déu essencialment amor, és sensible a tota obra d'amor dels homes. L'amor mou el cor de Déu. Un manament nou, ens digué Jesús. No un consell, una recomanació o una alternativa, sinó un manament, l'únic manament, l'única moneda acceptada per Déu.” I acabà dient: “Si no estimem, reconeixem almenys aquelles que estimen, perquè l'amor és l'únic valor que salvarà el món”.

La beata Joana Jugan

Les germanetes dels pobres foren fundades per la beata

Cent anys al servei dels vellets.

Joana Jugan. Fou una dona forta, serena, valerosa i tranquil·la, amb una gran fe en Déu. Estimava, sense esperar res de ningú. Provenia d'una família humil de pescadors. Començà a treballar en un hospital, i ben aviat s'adonà que en aquestes institucions sanitàries hi havia “més roba que sabó”. Fundà uns institució religiosa femenina, però va haver de passar per proves terribles: fou destituïda de supe-

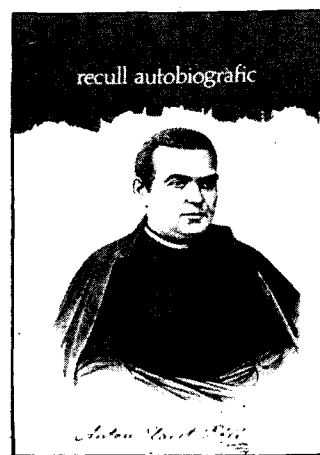
riora i, durant vint anys, roman en l'anonimat més complet. Morí ella, però l'obra seva creix cada dia. Avui les germanetes dels pobres passen de 4.500 religioses, i un bon grup d'elles treballa al tercer món.

La casa del carrer de Borrell, de Barcelona, celebra els seus cent anys de vida. Al principi no reunia cap condició per a hostatjar vellets. Quan les germanetes demanaren autorització al bisbe per a obrir-la,

aquest preguntà amb què comptaven per mantenir-la. Elles contestaren: “Amb la Providència”. “Si és així, digué el bisbe, queden autoritzades per obrir no sols una casa sinó vint i tot”.

La fe de les germanetes mogué moltes persones a ajudar la institució, i avui la casa del carrer Borrell aixopluga més de dos-cents vellets i velletes.

P. H.

recull autobiogràfic

Claret

Un sant català i amant de Catalunya (1)

“No és gens fàcil conèixer l'ànima d'un sant, perquè hi ha coses tan íntimes que sols les sap Déu”, comença dient el prologuista i autor de “Claret, recull autobiogràfic”, pare Manuel Vila i Bassas.

Sant Antoni M.ª Claret, de tanta petja en la cultura i pensament cristià del segle passat, va deixar alguns escrits autobiogràfics. El pare Vil·lar n'ha fet una acurada selecció i en fa ofrena als lectors d'avui. Tant de bo aquest text ajudi a apropar als lectors de llengua catalana aquell compatriota nostre de qui el doctor Carles Cardó diu que “és el català de més potència espiritualitzadora de l'època moderna”.

Cal també ressaltar el bon gust de la portada del llibre, un ploma que reflecteix l'efigie serena i optimista del sant fundador dels claretians. Recomanem vivament el llibre.

F. G.

Manca un cinema per a la quitxalla

L'absència de guionistes amb imaginació i de productors decidits a gastar-se uns diners fa que no existeixi un cinema adreçat a la quitxalla i al jovent. Els homes de cinema continuen pensant que el més rendible i segur és finançar productes on la temàtica política, eròtica o violenta són les constants. A conseqüència dels interessos comercials es desaprofita una bona ocasió per a formar i instruir el públic juvenil. Malauradament, en moltes ocasions els medis audiovisuals només serveixen per a distreure i prou. Un cas semblant al del cinema és la televisió.

Si donem una ullada a les cartellera de qualsevol ciu-

tat, veurem que els films aptes per a tots els públics tenen una temàtica molt determinada. Són pel·lícules de trets, aventures, arts marcial i de por. El públic infantil és maltractat, com si es tractés d'un grup de deficients mentals, incapaç de pair segons quina temàtica.

Mala distribució

El més greu del cas és que les poques pel·lícules que es produeixen per a la quitxalla tenen problemes de distribució. La major part dels films que es presentaren en el prestigiós festival internacional de cinema per a la infància i la joventut de Gijón no han arribat a la

resta de les poblacions espanyoles d'aquest certamen als ajuntaments i diputacions de la resta del país per tal que facilitessin la projecció d'aquestes pel·lícules a les escoles, cine-clubs i sales de cinema locals.

Molts crítics de cinema i educadors han considerat així mateix que seria convenient l'assistència de persones i institucions interessades en l'ensenyament del cinema en edicions vinents d'aquest festival. No estaria de més tampoc ha presència d'algun representant del ministeri d'Ensenyament. S'ha de començar a considerar la possibilitat d'introduir alguna assignatura de lectura de la imatge visual i televi-

siva en els plans d'EGB i BUP a fi i efecte de potenciar la capacitat crítica de l'infant davant els moderns mitjans de comunicació audio-visuals.

Només l'ensenyament d'un codi de lectura cinematogràfica i televisiva, preferentment a les escoles, pot permetre que els infants d'avui (adults de demà) discernixin perfectament el contingut dels diferents missatges que reben. Es tracta, per damunt de tot, d'activar aquesta capacitat crítica que tots tenim, però que no sempre podem utilitzar per manca d'uns coneixements i una metodologia.

Tomàs Puntí

PIS A PREMIÀ DE MAR

Al camí Ral (passeig del Mar) Menjador gran, cuina, bany, dues cambres. Llogament còmode.

De part. a part.
Tf. 217 93 86 de 8 a 10 de vespre.
Sta. Emèlia

Pensant-hi bé

Del meu sarró de pelegrí per Terra Santa (XXII)

La salvació, com esdeveniment històric

L'home a la recerca de Déu

El fet creador, des del moment en què esdevingué realitat "personal", conscient i lliure, en el fenomen humà, es convertí en història. L'home, a través del pensament i de la realització global del progrés, va fent realitat les il·limitades possibilitats del fet creador. La creació no és un fet clos, és encara "esdeveniment".

L'home ultrapassada dolorosament la pretensió de ser ell el "déu de sí mateix", i constatada, per tant, la impotència per donar-se a sí mateix la plenitud a la que existencialment se sent cridat, acceptada la seva condició de criatura, preguntant-se per la ultimtat i definitivitat de la seva pròpia existència temporal i de l'Univers còsmic que l'envolta, s'obre a la fe en Déu.

El "sentit" religiós natural a l'home s'ha traduït en el "fet" religiós universal. I és que la ciència i la tècnica poden explicar el què i com de l'home i del Cosmos, però no llur finalitat.

Totes les religions humanes són camins de recerca de Déu, de l'Absolut, de la Plenitud de vida i felicitat, i doncs, de Déu. "Perquè un bri de la felicitat de Déu fa niu al cor de cada home".

Déu a l'encontre de l'home

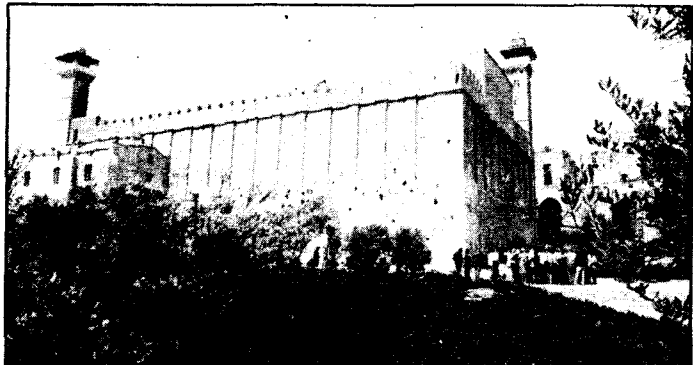
Una de les singularitats de la fe i de la religió jueu-cristianes és l'acceptació del fet de la revelació i manifestació de Déu a l'home. L'home "ha sabut" que la seva pròpia història personal i la Història de la Humanitat són, realment i fàctica, una Història de "Salvació", la iniciativa i el coronament de la qual pertany a l'amor i al poder de Déu, però en la que l'home ha de posar en joc la seva llibertat i creativitat.

La Història d'Israel és una història-típus del que, guardades les degudes salvetats, s'esdevé en tota història humana: diàleg entre Déu i l'home; encontre vital de dues llibertats, de dos amors; paraula i resposta; acció y passió. Aquest encontre té en el Crist la revelació i la realització centrals. La nostra esperança i la nostra joia és que hi ha un "projecte de Déu" sobre la vida de l'home i sobre la Història de la Humanitat que res ni ningú no podrà frustrar perquè Déu, en Jesucrist, se l'ha fet ben seu.

HEBRON: Els Patriarques de la nova Humanitat

A Hebron sents de debò que els Patriarques d'Israel són els nostres pares en la fe, la soca d'un arbre que, en Jesucrist, ha esdevingut gegant i universal, en les branques del qual s'ajoca i hi fa niu l'esperança de dones i homes de tots els temps, de totes les races i pobles.

Els àrabs anomenen a Hebron "al-Khalil" (l'amic) perquè conserva gelosament la tomba d'Abraham "l'amic de Déu". Actualment té uns 60.000 h. musulmans. És una de les ciutats més antigues del món, situada en una petita vall rodejada de pujols. La fesomia de la vila és típicament àrab; els carrers estrets, plens de giragonses, de pujades i baixades. En els temps bíblics la vila s'anà formant al redós del sepulcre dels patriarques, lloc de veneració i pelegrinatge pels jueus de tots els temps. A partir de la dominació àrab, sobretot després de la reconquesta de Saladí el 1187, esdevingué una de les quatre ciutats santes de l'Islam. L'edifici més important és l'Haram al-Khalil, edificat sobre la

Mesquita d'Haram al-Khalil on hi ha les tombes dels patriarques. Les tombes d'Isaac i Rebeca.

cova de Macpela i que guarda el terreny comprat per Abraham per sepultar-hi la seva esposa.

Abraham venint de Betel acampà pels encontorns, i en morir Sara, la seva muller, comprà a Efron, l'heteu, la cova de Macpela. Després dels tractes "Abraham sepultà la seva muller Sara dins l'espluga del camp de Macpela, enfront de Mamré, això és, Hebron, en terra de Canaan" (Gn 23). En el mateix lloc fou sepultat Abraham: "Abraham morí en bona vellesa... Isaac i Ismael, els seus fills, l'enterraren a la cova de Macpela" (Gn 25). Jacob en el seu llit de mort digué a Josep: "M'enterrareu amb els meus pares, dins l'espluga que és al camp d'Efron... Allà foren sepultats Abraham i Sara... Isaac i la seva muller Rebeca, i allí també jo he sepultat a Lia. Els seus fills... el sepultaren dins l'espluga del camp de Macpela" (Gn 49-50). L'edifici és actualment mesquita, i en el seu interior hi ha els cenotafis d'Abraham i Sara, de Jacob i Lia, d'Isaac i Rebeca, situats damunt del lloc de llurs sepulcres. Quan el poble d'Israel patia esclavitud a Egipte, "Déu escoltà els seus gemecs, i es recordà del seu pacte amb Abraham, amb Isaac i amb Jacob" (Ex 2). En la visió d'Horeb, l'Àngel del Senyor digué a Moisés: "Jo sóc el Déu del teu pare, el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob" (Ex 3). El salm 105 diu a tot el poble: "Recorda sempre l'aliança, la promesa feta per milers de generacions, l'aliança pactada amb Abraham, el jurament fet a Isaac, que fou confirmat a Jacob... com una aliança perpètua".

L'aliança nova i eterna

Perquè la crida a Israel com a poble "escollit"? Per la seva petitesa? Per la seva pobresa? Perquè es vegi clar que la salvació, des de l'inici del fet creador fins a la glorificació, és pura gràcia de Déu? La visita a Hebron ajuda a prendre consciència que la nostra fe i la nostra esperança tenen el seu primer fonament en el primer batec cordial i en la primera mirada meravellada de l'home; que el projecte de Déu sobre l'home i la Humanitat fou manifestament revelat a Israel i que el seu dinamisme, esperonat per l'Esperit ha travessat segles i generacions fins arribar al Crist, que amb la seva mort i resurrecció ha inaugurat l'aliança nova i eterna.

Xesc Soliu

Josep Maria Folch i Torres, l'escriptor dedicat als infants

Al començament d'aquest segle molts joves lletraferits omplien les pàgines de les fugaces revistes de l'època. Molts, s'havien format a les societats patriòtiques i excursionistes.

Tots es llençaven a la tasca amb una gran abnegació i l'alternaven amb les ocupacions professionals que, a la llarga, els feien deixar la literatura.

Josep Mª Foch i Torres, a part de col·laboracions a les revistes, publicà novel·les, còpsades en la realitat, en els àmbits obrers de la ciutat —els menys coneguts aleshores— avançant-se als temes socials amb una notable ardidesa.

L'home, a més d'escriure generosament per l'art, s'havia d'enginyar per viure, tenia ocupació en secretaries i componia llibres escolars per encàrrec dels editors.

De bon principi ja fou un professional de la ploma, predestinat a omplir milers de quartilles.

D'entre les revistes que naixien i es morien hi havia "En Patufet", creat per Aureli Capmany el 1904.

Al cap de pocs mesos, quan ja estava a punt de fer aigües, el cedí a l'editor Bagunyà i recobrà una nova vida. Sobretot per gràcia dels dibuixants Cornet i Llaверies, i poc després de Juneda. "En Patufet" des del primer dia portava la inquietud artística i literària pròpia del temps. I devia accentuar-la amb el nou equip, que havia cercat la col·laboració d'en Folch i Torres.

A partir del 1910 li encomanaren un suplement que fos una novel·la divertida. I sortiren "Les aventures extraordinàries d'en Massagran", signades per J. Marruixa. L'èxit va ser notable.

Dos anys després començà, al mateix "Patufet", la secció de les Pàgines viscudes, que hi persistí, cada setmana, per espai de més de vint anys. Aleshores la lectura per a nois i noies es tornava una mena d'exemplificació moral, que com ha dit Josep Miracle, —el minuciós i vehement biògraf— va ser com obrir a la joventut "una finestra alligadora només pel sol fet d'ésser oberta, una càtedra de civilitat, d'honradesa i de dignitat". Més de mil episodis: deu ser una de les sèries més llargues

que s'hagin escrit enlloc i més constants en el to, malgrat els alts i baixos inevitables. No hi ha dubte que influïa en un públic vastíssim, no sols d'infants i de joves, sinó dels pares i avis que convivia amb ells, perseverants en el costum setmanal adquirit de petits.

Folch i Torres també va ser atret pel teatre i al cap de poc temps cridat a fer-se autor principalment d'obres per a infants, començant pels Pastorets (1917) que encara es representen cada any, i continuà amb l'escenificació fantàstica de rondalles tradicionals, com La ventafocs, o les que ell creava, com La Rosabel de les trenes d'or, i àdhuc el divertit Massagran i els seus negrets pujaren a l'escenari.

Cap al 1930 emprengué la Biblioteca Gentil, dedicada a un públic femení que absorbia una novel·la cada mes, en grans tirades. Sofrí, és cert, èpoques d'esgotament: Però cal comptar que els lectors se li renovaven. I ell, tanmateix, servava el to, en una qualitat literària prou digna i una intenció grata al públic que ell mateix s'havia sabut crear.

Cosa que li valgué durs retrets per part d'altres intel·lectuals. Ell prosseguí la feina sense perdre els estrepis ni el coratge. El setmanari va ser "controlat" durant la guerra civil, però els seus escrits no canviaren la intenció. Dsprés de la guerra, acabà tota la seva obra: no la hi deixaren continuar.

El dolor de la situació nova, totalment adversa, feia endurir, encara, les penes que passà durant els tres darrers anys. Aquella popularitat es tornava no-res; la societat catalana i devota, per la qual lluità, es veia vexada com ell mateix.

Vell i malalt, morí l'any 1950.

Per això, trenta anys després, ara que més obertament commemorem el centenari de la seva naixença, ens fa goig d'evocar, tant com l'escriptor esforçat, la mateixa actitud de tenaç en la modestia i la fe que ell, i els educadors del seu temps, volien inclucir a llurs deixebles.

Osvald Cardona

AVUI 2.000

Campanya per la consolidació i rellançament del diari

Rbla. Catalunya, 15. T. 318 54 24

EL MÓN VIST DES D'UNA PERSPECTIVA CATALANA

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIO

Nom i Cognoms.....

Carrer.....N.º.....Pis.....

Telf.....Població.....

Els prego que em subscriuin al diari "AVUI" a partir del dia 1er. del mes vinent

Barcelona: (repartiment a domicili) Fora de Barcelona

Trimestral	2.229 ptes.	Trimestral	2.074 ptes.
Semestral	4.458 ptes.	Semestral	4.148 ptes.
Anual	8.916 ptes.	Anual	8.295 ptes.

DATA I SIGNATURA

Envieu aquest BUTLLETI a:

Campanya AVUI 2000 Rbla. Catalunya, 15 3er. 2a. Barcelona-7

Fent pinya

Quatre de nou i cinc de vuit descarregats a Valls

D'autèntica gesta, pròpia de legendaris titans, podem dir que fou l'extraordinària actuació de les dues colles vallenques (la Vella i la Joves dels Xiquets de Valls) a la plaça del Blat de la capital de l'Alt Camp, el dia 25 amb motiu de la diada de Santa Úrsula, que tradicionalment tanca la temporada de grans actuacions. Indiscutiblement fou la millor diada del segle. La jornada la podem, lacònicament, qualificar d'extraordinària i d'històrica, amb una plaça plena de gom a gom amb milers d'aficionats i amants popular que van quedar més que satisfets.

Volem dir, tot seguit, que ambdues colles van estar a l'altura de l'expectació que hi havia, i si diem que el castell "menys" important fou el Tres de vuit, ens adonarem que tota l'adjectivació fins ara escrita no són paraules vanes sinó grans realitats. Es va descarregar, per primer cop al segle, el mític Quatre de nou amb "forro" (per part de la Vella) —que a més era la primera vegada de l'intentava—, i el

Cinc de vuit (per part de la Jove).

Si hem de fer una valoració de l'actuació conjunta, hem de dir que va destacar la colla Vella, amb la millor individual que mai s'ha fet aquesta centúria, però la de la colla Joves va ésser, també, extraordinària i fora del normal.

Per tot el dit fins ara, podem dir que vam viure una històrica jornada, la qual s'inscriu amb lletres d'or a la història del fet casteller. La ciutat de Valls, bressol dels castells, està d'enhorabona, la gran família castellera plena de satisfacció, i la cultura popular (precisament a les vigílies del Congrés que ha convocat la Generalitat) ha recuperat quelcom que únicament era a la memòria històrica.

Pot estranyar una crònica d'aquest estil, tan elogiosa i amb expressions que poden semblar triomfalistes, però, sincerament, creiem que quedem curts ja que no hi paraules per descriure el que vam veure i viure a la plaça del Blat de Valls, el dia 25 d'octubre del 1981.

Els castells plantats per les colles foren:

Vella dels Xiquets de Valls.— Quatre de nou amb "forro", Tres de vuit, Dos de vuit amb "forro" i 2 Pilars de cinc (un al balcó i un per baix), tots ells carregats i descarregats.

Joves dels Xiquets de Valls.— Cinc de vuit, Tres de vuit i Pilar de cinc al balcó, carregats i descarregats, i intent de Dos de vuit "amb manilles" (intent fet per primer cop al segle i gairebé aconseguit).

Pròximes actuacions:

7 de novembre.— A Tarragona: Vella dels Xiquets de Valls (al Carrefour).

8 de novembre.— A Vilanova i la Geltrú: Xiquets de Tarragona, Minyons de Terrassa i Castellers de Vilanova-Colla de Mar (diada de la colla de Mar).

Jaume Casanova
"Crossa"

La sardana i la dansa

Premis obra del Ballet Popular.— L'Obra del Ballet Popular ha fet públic el nom dels guanyadors dels diferents premis i guardons instituïts per l'esmentada entitat i que foren convocats durant la darrera celebració de la Diada Universal de la Sardana, tot comptant amb el suport del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya.

Heus ací, doncs, les dades que ens ha facilitat l'O.B.P.: El premi a l'estudi històric s'atorga a Pere Lloberes, de la Bisbal d'Empordà; el premi a l'estudi social s'adjudica a Lluís Virgili i col·laboradors; el premi a l'estudi musical és per a Lluís Albert; el premi al guió radiofònic es desglossa en dos: un per a l'emissora Ràdio Manresa i l'altra per al guionista Francesc Soler i Mas; i el premi al jove músic de cobla s'atorga al tiple Francesc Benítez i Campos. El premi a l'estudi literari ha estat declarat desert, mentre que no s'adjudiquen els premis a la fotografia sardanista i al disc de música per a cobla.

D'altra banda, s'atorguen els següents guardons: la Medalla al Mèrit Sardanista a Joan Bertran i Gargallo; el Memorial d'Honor a l'Orfeó Lleidetà; el Roure d'Or, exaëquo, al Grup Sardanista del Club Esportiu Huracans, de Lleida, i a l'Agrupació Sardanista de Cornellà; l'Almorratxa d'Or a l'Esbart Joan Rigall, de Montbau; la Garlanda d'Or a l'Ajuntament de Manresa i la Garlanda d'Argent a la localitat de Fals, agregat al municipi de Fenollosa, de la comarca de Bages.

Notícies de les cobles.— Des de Mataró rebem la trista nova de la mort de Miquel Hernández i Sanjuan, representant i primer fiscorn de la Cobla Costa Daurada, conegut entre els sardanistes i els seus companys músics amb el nom de "En Mentres"; l'òbit es va produir a principis d'octubre, com a conseqüència d'una ràpida malaltia. Ramon Julià i Massaguer s'ha fet càrrec de la representació d'aquesta cobla mataronina fundada l'any 1967; l'adreça és Muralla de Sant Llorenç, número 16-bis, Mataró; Telèfon (93) 790 17 25.

Per altra part, també cal anotar la nova adreça del representant de la Cobla Badalona, en Germà Menal, el qual ha traslladat el seu domicili al Carrer Pujades números 273-275, tercer-primer, Barcelona-5; Telèfon (93) 307 84 41.

La sardana de l'any.— El proper cap de setmana s'iniciarà l'onzena edició de "La Sardana de l'Any", el conegut certamen radiofònic que, segons idea de Jordi Puerto, promou Ràdio Joventut de Barcelona amb la col·laboració d'una àmplia xarxa d'emissores.

Com cada any, les sardanes estrenades en els darrers mesos seran posades a consideració dels oients de l'esmentat espai per tal que, amb els seus vots, proclamïn la més popular; les diferents eliminatòries que ara s'inicien, conduiran a la celebració de la final d'aquest certamen que tindrà lloc al Vendrell, el mes de maig vinent.

Josep Ventura

YOGHOURT DANONE

amb la gent sana

Per encetar el dia amb un somriure, avui, més que mai, ens cal una alimentació equilibrada i sana.

I per fer-la més rica i variada, Yoghourt DANONE, l'aliment natural, sa, nutritiu i lleuger que agrada a tothom, a totes hores.

Avui, com sempre, DANONE està amb la gent sana.

Aliments frescos i naturals

Costums i tradicions

Suposades aparicions
d'ànimes
del Purgatori

L'any passat, per aquests dies, parlàvem de les tradicions i creences sobre les aparicions de les ànimes del Purgatori. Arran d'aquell article, un lector va preguntar-me si a banda de les llegendes, de les contalles "de la vora del foc" —deia— podia explicar casos històrics i concrets. Vaig contestar-li, particularment, però em quedà una mena de recança de no haver-ho fet públicament per si algun altre lector es trobava en el mateix cas.

Ara, doncs, ja que tornem a començar el mes de les ànimes, reproduiré dos casos. Un d'ells, publicat en un full solter, a l'estil dels Goigs, i que propagava els "Dolorosos Sentiments de les santes ànimes del Purgatori", editat a Manresa l'any 1845, "segons la Crònica cistercenca":

Que —i abreujo la narració— un home molt viciós, devot però, de les ànimes del Purgatori, fugia d'uns enemics quan passà per davant d'una alzina on hi havia el cadàver escortat d'un sentencià. Es detingué a resar-li un Parenostre i una Avemaria i mentre ho resava els trossos s'uniren formant un cos que muntà el cavall, dient: Espera'm.

Així que emprengué el camí, els enemics l'encalçaren i li dispararen uns trets que el tiraren a terra. Prenent-lo per aquell a qui perseguïen i pensant haver-lo mort. No

obstant, el sentencià s'aixecà, tornà el cavall a l'atemorit viatger, dient-li que era l'ànima d'aquell pel qual havia pregat, deslliurant-lo així de les penes del Purgatori i, potser, de les de l'Infern. Veient això els agressors, es postraren als peus de l'enemic demanant-li perdó, mentre el mort tornava a dividir-se en quarts. Acaba la relació dient que aquells foren molt devots de les ànimes i deixaren llurs hirsendes per sufragis.

El segon cas es troba en el "Diari de Jeroni Pujades" i diu, amb

data del primer d'agost del 1607:

"... rebí en Castelló carta de la senyora Petronil la Roig, masogra, avisant-me com en la mia casa dels Banys Nous (es refereix a un carrer de Barcelona), s'havia sentit alguns dies remor. I après en la cambreta furtada que és sobre la cuina, havia aparegut dues vegades l'ànima de la senyora Elisabet Pujades, ma mare, amb hàbit de viuda, a una dona de soldada de la senyora Mir, viuda de micer Mir de l'Audiència, la qual dona es diu madó Mariana, que estava pentinant lli. I la primera vegada la sentí gemegar i li demanà que volia, que li parlés, i l'ànima li respongué: "No puc Mariana" i que li desaparegué en forma de colom..."

Abreugem la narració. Es tornà a presentar el dissabte següent per a dir que estava purgant la falta d'haver acusat a un mosso de la casa, del furt d'una camisa que després havia trobat i no li havia donat satisfacció. Demanava unes misses i tres dies de dejuni, cosa que s'acomplí. El dia 10 de setembre es tornà a aparèixer a l'esmentada senyora donant-li les gràcies i dient-li que se n'anava a gaudir del cel. Sigui com sigui és un deure de l'Església militant pregar per la purgant, o sigui per les ànimes que no poden fer mèrits, només expiar.

Esteve Busquets i Molas

Racó del llenguatge

Lletres Mudes (i3)

Reprenent el fil de les erres finals mudes, observeu que les tals lletres tornen a pronunciar-se en allargar-se el mot per obtenir-ne el femení, el diminutiu o qualsevol altre derivat: clar, carreró, poruc, sabatera, claueret, pescadora, espolsadorets, etc.

Molts, en llegir el títol d'aquestes tres darreres col·laboracions, hauran pensat en la h, com la més muda de totes les lletres. No obstant això, no ho és de manera absoluta. És una lletra amb possibilitat de sonar aspiradament, com ho feia sempre antigament i com ho fa encara en l'anglès, en l'alemany i en altres llengües. Quan parlem en català i pronunciem mots d'origen estranger com handicap, Helsinki, hoquei, handbol, fem sonar la hac com una jota castellana, aproximadament. Per tant, sense que vulgui pontificar, m'aventuro a dir que jo no apostrofaria davant d'aquests mots començats amb hac de valor consonàntic, malgrat que ho he vist així a la Gran Enciclopèdia Catalana, la qual es contradiu en aquesta qüestió perquè apostrofa l'handbol i deixa de fer-ho amb el hoquei.

En el català modern tampoc no podem dir que la hac sigui del tot muda. La fem sonar en algunes expressions com són l'onomatopeia de l'estossec: ehem, ehem!, l'exclamació de satisfacció i aprovació: ahà! i la representació escrita de la rialla: ha, ha, ha! he, he he!, etc., ja que segons la intenció de la riallada i el tarannà personal hom pot riure de cinc maneres diferents, tantes com vocals.

Altres lletres mudes són la p i la b precedides de m: temps, comptar, Assumpció, camp, tomb, ambdós. La d i la t precedides de l o n: molt, profund, evidentment, sovint. La s quan fa el plural dels mots acabats ig: disigs, safareigs, raigs. La t i la d precedides de r i seguides de s final: dimarts, perds, torts, complets.

També és muda la i en les combinacions ix i ig, la segona només a final de paraula. Encara que, en aquests casos, més que una lletra cal considerar-la un senyal modificador del so de la x i de la g, igual com en castellà posen la ratlleta sobre la ena-per convertir-la en la enya.

Encara, per acabar, assenyalo que la s de aquest, que ha vam veure que no es pronunciava quan el mot següent començava amb consonant (aquetgos), roman muda sempre en el plural aquests, tant si enllaça amb un mot començat amb vocal o amb consonant.

Perles Ortogràfiques

He rebut una carta d'uns serveis editorials de Catalunya, en la qual se'm comunica la nova adreça, amb lletres molt grosses, sense pensar que aquest mot, adreça, s'escriu amb ç.

Albert Pera

Cuina

Mª Gloria Muntañola

Tarrina de peix
al xampany

800 gr. de rap
450 ó 500 gr. d'escòrpora
200 gr. de llagostins
3 ous
1 llauna petita de trufa
125 grs. de mantega
125 grs. de farina
100 cm3 de xampany sec

Herbes del brou, 1 fulla de llorer, pebre i nou moscada

Prepareu un brou curt, posant a coure 1 litre d'aigua amb les herbes tallades petites, la fulla de llorer i una mica de sal. Deixeu-ho coure una mitja hora; després afegiu-hi el peix net i tallat a trossos, s'ha de coure de 5 a 6 minuts; als dos últims minuts, afegiu-hi els llagostins.

Quan sigui llest, poseu el peix en una escorredora i coleu el brou (gardeu-lo). Mediu-ne 1/2 litre i poseu-lo en un pot, altre 1/4 de litre poseu-lo al turmix juntament amb els caps i les closques dels llagostins i tritureu-ho fins que sigui molt fi, després passeu-ho per un colador de tela metàl·lica i afegiu-ho a 1/2 litre que heu deixat al pot. Prepareu una beixamel amb 100 gr. de mantega i 125 de farina, trebal·leu-ho damunt del foc suau, força estona, perquè la farina tingui temps de coure's sense cremar-se; afegiu-hi el suc preparat: 3/4 de litre, afegiu-lo a poc a poc i treballant-ho sempre; després afegiu-hi els 100 cm3 de xampany sec, rectifiqueu de sal i pebre i una mica de nou moscada; també hi podeu posar una o dues gotes de colorant vermell (comestible) perquè resti una mica rosat.

Fora del foc, deixeu-ho refredar una estona i afegiu-hi dos rovells d'ou i les dues clares batudes a punt de neu forta. Barrejeu-ho bé. Unteu un motlle llarg (o rodó) amb força mantega, poseu-hi una capa de beixamel al fons (no massa gruixuda) al damunt, la meitat del peix tallat a trossos i un parell de llagostins tallats a trossos, després altra vegada beixamel, etc., 2 capes de peix i 3 de beixamel; orneu-ho amb 5 ó 6 llagostins i rodanxes petites de trufa, pinteu-ho tot amb rovell d'ou amb una miqueta d'aigua. Fiqueu-ho uns 40 minuts al forn de baix; si és necessari, poseu-lo uns minuts al forn de dalt, perquè es rosteixi lleugerament. Es menja fred acompanyat d'enciam.

La partitura setmanal

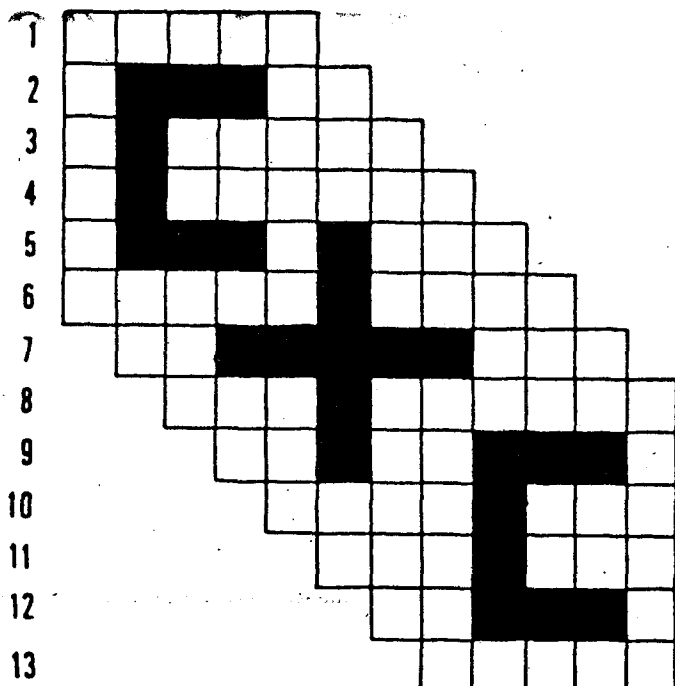
Fa la la

Canon (3.v.)

Jens Rohwer (1949)

ENCREUAT

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Horizontals

- 1.- Pregar.
- 2.- Vocal. Al revés, extremitat.
- 3.- Mil. Advocació de Maria.
- 4.- Punt cardinal. Consumeixin al foc.
- 5.- Punt cardinal. Sofre. Part del dia sense sol.
- 6.- Xarxa per a descansar i dormir. Vent suau.
- 7.- Metall. Nom de lletra.
- 8.- Pollí. La que és de vosaltres.
- 9.- Adverbi de lloc. Prefixe negatiu. Punt cardinal.
- 10.- Ni ahir ni demà. Nombre
- 11.- Consonant repetida. Germana.
- 12.- Interjecció. Vocal.
- 13.- Nom d'home.

Verticals

- 1.- Barreja, mescla.
- 2.- Punt cardinal. Símbol del Molibdè.
- 3.- Punt cardinal. Dos-cents. Adverbi de temps.
- 4.- Vocal. Acabament verbal. Carboni. Soroll agradable.
- 5.- Qualitat de rar. Nom de lletra.
- 6.- Tres mil. Abreujament de tractament.
- 7.- Instrument de treball. Tenir vida.
- 8.- "Casa" dels ocells. Relatiu als somnis.
- 9.- Nombre. Vocal.
- 10.- El contrari de baix. Lletre consonant repetida. Mil.
- 11.- Acabament verbal. Prefixe. Un.
- 12.- Relatiu als astres.

Sopa de lletres

—Buscar el nom de nou sants i santes, el nom dels quals comenci per la lletra M. Amb les lletres restants trobareu un verset de l'Evangeli, amb la cita on és troba.

L	M	A	I	D	I	U	C	L	T	A
D	O	O	D	N	A	R	S	A	E	Q
U	N	E	H	I	A	A	R	D	A	E
V	I	E	N	M	R	R	I	R	I	E
L	C	M	E	S	E	A	S	I	R	A
S	A	Q	U	S	A	N	G	E	A	L
L	V	A	T	I	N	E	D	R	M	R
A	E	N	T	N	S	Ç	H	M	A	O
R	O	E	V	R	E	R	L	A	A	M
M	R	A	T	O	A	E	T	G	J	O
I	V	R	I	D	E	M	X	I	X	V

D

A

JEROGLÍFIC

—Com ho tallà?

Solucions del número anterior

Encreuat

Horizontals:

- 1.- Ramon. 2.- E. al. 3.- F. Catre.
- 4.- L. Carals. 5.- E. A. loB. 6.- Xafar. Alba. 7.- Sa. Bla. 8.- Roc.
- Mobles. 9.- So. oB. A. 10.- Surt. Mal. 11.- Roe. Mas. 12.- Sn. E.
- 13.- Solcs.

Verticals:

- 1.- Reflex. 2.- A. As. 3.- M. CC.
- Far. 4.- O. AA. A. Os. 5.- Nitrrar.
- Cos. 6.- Ara. Ur. 7.- Ella. Moros.
- 8.- Sol. Obtens. 9.- BBBB. O.
- 10.- All. MM. L. 11.- Ae. AA. C.
- 12.- Salses.

Sopa de lletres

—Els noms: Francesc, Ferran, Frederic, Fidel, Feliu, Florenci, Fabià, Faustí, Felicià.

—El verset: Vosaltres m'ano-meneu Mestre i Senyor, i feu bé de dir-ho perquè ho sóc. (Jo XIII, XIII).

Jeroglífic

El Cavall F or T = El Cavall Fort

Butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm/renovar la meua subscripció a CATALUNYA CRISTIANA

Nom i cognoms.....

Adreça..... Població.....

D.P.....

☐ Trameto les 2.000 ptes. per gir postal.

☐ Incloc un taló barrat per aquest import.

☐ Prego al Banc/Caixa.....

Agència.....

que se serveixi domiciliat aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibreta/compte n.º.....

Lloc..... Data..... Signatura.....

Envieu aquesta butlleta a:
CATALUNYA CRISTIANA. València 244. Barna-7.

La gent gran interessada en una política gerontològica (VI) Per Carles G. Roca

Si per a la gent jove —en sentit general, car hi ha moltes persones que no reaccionen així—, la vida és un autopia, un bell panorama de colors que té un futur assolible i per tant ajornable, per a moltes persones grans, a la fi de llur vida aquesta ha estat una ucronia. És a dir, allò que podia ésser i no succeir.

Per què és així? Sembla probable que és degut al fet que la persona en envellir, exalta el passat; el seus records omplen més la ment que no pas la il·lusió de futur. Aquesta manca d'il·lusió de futur és deguda a un procés físic; la senectut provoca unes dificultats de projectar-se a l'exterior:

- Pèrdua de força i agilitat.
- Pèrdua de reflexos.
- Pèrdua de moviments.
- Fatiga fàcil.
- Minva d'ideació i d'expressió.

Molts altres aspectes, endemés, causen distorsions del caràcter com, per exemple, desconfiança i consegüent aïllament; egoisme exacerbats; por i recel, etc., etc., que són producte d'efectes psi-

quics, morals, espirituals, produïts per la por a la vellesa. Hom diria que prové d'una manca d'actitud crítica prèvia a la ancianitat. És a dir, d'un coneixement bàsic del procés d'envelliment.

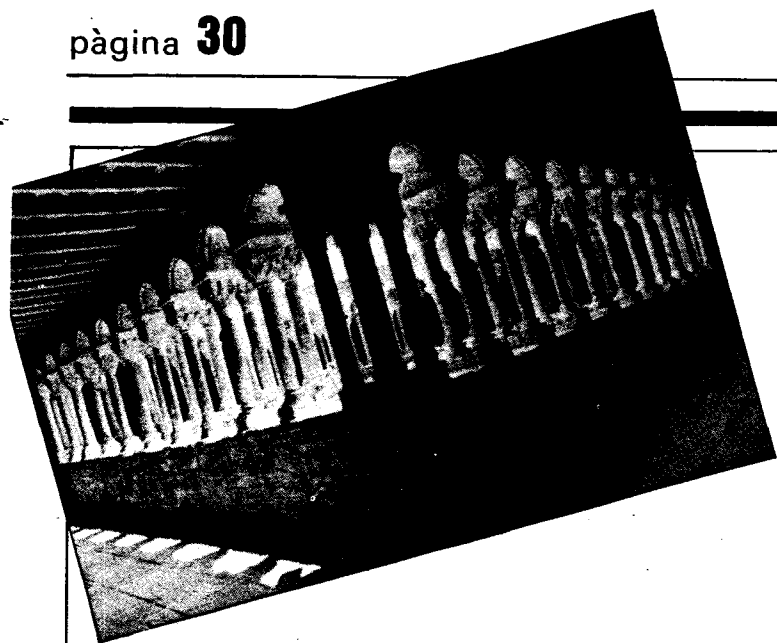
Per dir-ho amb unes altres paraules: cal tenir consciència del pas del temps. Però no d'adonar-nos en quan palem la minva d'energies físiques car llavors ja és massa tard, sinó quan encara les energies hi són plenes, puix que ens permet d'assolir una actitud dinàmica, de voluntat, per tal d'estructurar la ment i, lògicament els costums, vers una preparació psíquico-física per poder gaudir d'aquesta etapa de la vida.

És allisonador de veure com nombroses persones d'arreu del món arriben a la vellesa portadors d'una preparació que els permet gaudir intensament i extensament d'una ancianitat creadora. Per aquestes persones llur vida no ha estat una ucronia sinó que ha signi-

ficat la successió d'un encadenament de fets vitals, de vivències, que han cristal·litzat en una vida plena i veritablement humana. Ara, quan són ja a prop de la vellesa, no contempen la vida amb ira i recel, ans al contrari, amb orgull i gratitud, el fet meravellós del viure.

Aquestes persones estan preparades per fer front a la nova situació i saben treure'n el major profit. Fixem-nos, si més no, com organitza la vellesa:

Els anglesos. Crean el "hobby". No és altra cosa que una possibilitat d'omplenar l'oci. Oci que lògicament, esdevé tant ample i llarg com llarga serà l'ancianitat. El "hobby", a vegades, —hom diria que sempre—, és gratificador, enriquidor i plaent. Mitjançant la pràctica del "hobby" hi ha persones que arriben a assolir veritable realitzacions; al llarg de la seva vida activa no han disposat de temps i és ara quan poden dedicar-se a atènyer el seu somni.

II VIATGE CULTURAL

**15 de novembre de 1981
L'ESTANY - MOIÀ - ARTÉS**

Aquesta visita ens permetrà admirar a l'Estany l'església romànica del segle XII i el seu magnífic claustre; a Moià, dos museus: el comarcal, de caràcter arqueològic, i l'altre, instal·lat a la casa pairal del patriota Rafael Casanova. Finalment, a Artés, on dinarem d'arribada, visitarem unes caves on s'elaboren vins escumosos de primera qualitat.

RECORDEU:

- Pelegrinatge a TERRA SANTA
- Pelegrinatge a CZESTOCHOWA (1-17 d'agost de 1982)
- En setmanes successives donarem més detalls.
- Oberts a tots els amics de CATALUNYA CRISTIANA.

CONCURS-SORTEIG

Amb els premis següents:

- Dues places gratuïtes pel pelegrinatge a TERRA SANTA.
- Dues places gratuïtes pel pelegrinatge a CZESTOCHOWA.
- Dues places gratuïtes per a cada Viatge Curt.
- Segons i tercers premis importants.
- Premis de consolació.

HI PARTICIPARAN:

- Tots els actuals subscriptors amb el seu número de subscripció que figura en la faixa de tramesa.
- Tots els NOUS SUBSCRIPTORS que formalitzin llur subscripció abans del dia 19 de desembre.
- TOTA PERSONA que ens enviï subscripcions per a altres, tant si són d'obsequi com si no, rebrà tants números per participar al sorteig com subscripcions obtingudes.
- TOTS ELS LECTORS, tant si són subscriptors com si no ho són, rebran un número per al sorteig per cada MOT CLAU encertat i enviat.

Per a trobar el MOT CLAU caldrà retallar, a partir del n.º 105, el cupó que anirà apareixent en pàgines diferents de CATALUNYA CRISTIANA i que caldrà enganxar correctament en un full blanc i quan tinguéu el mot complet, envieu-nos-el a la nostra Redacció, amb les senyes del trametent abans del 19 de desembre.

El sorteig es farà, davant Notari, el dia 22 de desembre.

IMPORTANT:

CADA SETMANA

**Cupó amb
la lletra pel**

**"MOT
CLAU"**

A.T.: AG. VIAT.G.A. T. 55

ANY III:

"A CADA CASA":

**"CATALUNYA
CRISTIANA"**

CADECA, cap a la temporada 1981-1982

CADECA és un col·lectiu d'inspiració cristiana, al servei de l'esport i de la cultura popular, sobre la idea del qual, (foment, desenvolupament i abast), ja s'ha referit en diverses ocasions CATALUNYA CRISTIANA; CADECA realitza aquesta temporada, la seva total activitat esportiva i cultural, apart de Barcelona Ciutat, les comarques del Vallès, Baix Llobregat i Maresme, i prepara el seu desenvolupament a les del Segrià, Tarragonès, Baix Camp, Gironès, La Selva i La Noguera.

A més del futbol, on sempre ha actuat CADECA, ara estendrem el nostre radi d'acció als esports i l'atletisme, sobre els quals farem referència de tot allò que sigui noticiable durant el proper mes de desembre, en aquestes mateixes pàgines amigues de CATALUNYA CRISTIANA.

CADECA, en aquest nou curs esportiu 1981-1982, ha muntat diversos grups distribuïnt-los en: afeccionats, alevins, juvenils i benjamins. Com sempre, les nostres preferències operatives van cap als sectors obrers de la perifèria de Barcelona, on malauradament els nois estan mancats de la necessària atenció i encara que a petita escala, CADECA intenta d'atendre les ànsies esportives de la joventut.

CADECA, com ja és sabut, té cura, des de fa un any i mig, dels aspectes culturals-esportius del jovent i, d'aquesta manera, als últims mesos, s'han creat quatre biblioteques rotatives, o aules de cultura, i ara mitjançant la col·laboració de la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat (CAIXA DE BARCELONA), se'n podran obrir durant aquest hivern, altres sis, algunes dins la nostra ciutat i a d'altres comarques.

Així, CADECA va cobrint els seus objectius, a poc a poc però eficaçment, donant preferència a un jovent que pot educar-se i formar-se, a través, precisament, de la seva afecció preferida: l'esport, a la qual cosa CADECA hi afegeix la cultura.

Anem a comarques:

Actualment: Baix Llobregat, Maresme, Vallès.

En curs de gestió: Baix Camp, Gironès, Noguera, La Selva, Tarragonès, Segrià.

CADECA juga en les categories: Afeccionats, Juvenils, Infantils, Alevins, Benjamins.

Inscripcions: 18 anys, 180 jugadors. 15/18, 210 jugadors. 13/15, 180 jugadors. 11/13, 225 jugadors. 9/11, 900 jugadors.

TENIS DE TAULA

1.ª Categoria

A.P.S.I.-S.E.L.E.Z.
T.T. Metropol-P. Horta
T.T. Miniwatt-Esparreguera
Descansa: Foment Martinenc.

Susp.
5-3
5-1

Classificació

Miniwatt
S.E.L.E.Z.
Esparreguera
Metropolitano
Foment
C.P.
A.P.S.I.

Mart.
Horta

2 2 0 4
1 1 0 2
2 1 1 2
2 1 1 2
1 0 1 0
2 0 2 0
0 0 0 0

1.ª Jornada 24-10-81

JUVENIL

T.T. Esparreguera-S.M. Provenç 2-3
Foment Martinenc-Canigó
Descansa: C.P. Horta.

Classificació

Foment Mart.
S.M. Provenç
Esparreguera
Canigó
C.P. Horta

1 1 0 2
1 1 0 2
1 0 1 0
1 0 1 0
0 0 0 0

Resultats basquetbol

3.ª Cat. Senior masculí

Jesús M.ª Josep-Sant Jordi 83-56
C.B. Masnou "B"-Ant. Gaudi 91-37
Col·lcerola-Congrés 30-44
Badalona N.L.L.-Sta. Eulalia 58-61
Basket Aunos-Badalona "B" 58-52
Jac-Sants-Montseny 70-60
S.E.S.E.-Olesa Nerva 87-60

Classificació: C.B. Masnou, S.E.S.E., Jac Sants i Sta. Eulalia, 4; J.M.ª J., Badalona N.L.L., Montseny "B", Aunos, Congrés i Sant Antoni, 2; Col·lcerola, Badalona "B", Olesa Nerva i Antoni Gaudi, 0 punts.

1.ª Categoria Femenina

At. Terrassa-Sant Jordi 46-21
Sgrda. Família-C.B. J.M.ª J. 34-40
Fabra i Coats-C. Moorea 27-44
L. Dr. Esteve-Inmaco 47-47
Tecla Sala-Acis "B" 29-67

Classificació: Jesús M.ª Josep, At. Terrassa, Acis "B" i C. Moorea, 4 punts; Inmaco, 3 punts; Aab. Dr. Esteve, 1 punt; Sgrda. Família, Fabra i Coats, Tecla Sala i Sant Jordi, 0 punts.

2.ª Categoria Femenina

Acis "A"-Sant Josep C.P. 44-40
Adedi-Provençals 18-53
Sant Pancrac-S.J. de Mata 36-40

Classificació: Provençals, S.J. de Mata, 4; Sant Pancrac, Acis "A", 2; Sant Josep C.P. Lampara Z, Adedi i Liceu Egara, 0.

Categoria Juvenil Femeni

B.A.M.-S.J. Montseny 23-42
Adedi-Bon Pastor 32-28
Esc. Pías 80-Fabra i Coats 29-42
Soletat-Inmaco 38-31

Classificació: Montseny, Fabra i Coats, Adedi i Soletat, 2; Bon Pastor, Esc. Pías 80, B.A.M., Inmaco, 0 punts.

Categoria Infantil Femeni

Mas Guinardó-S.J. Montseny 15-25
Adedi-C.N. Ant. Gaudi 17-27
Esc. Pías 81-Sant Pancrac susp.
Soletat-Jesús M.ª Josep 23-48

Classificació: J.M.ª J., Montseny i Ant. Gaudi 2, punts; Adedi, Mas Guinardó, Soletat, Sant Pancrac i Esc. Pías 81, 0 punts.

3.ª-B Categoria

Aguas Barna-Dinamic 1-5
Bancobao-T.T. Vallvidrera 5-0
S.A. 104-A.P.S.I. 5-0
C.E.C.-T.T. Miniwatt 3-5
Descansa: Foment Martinenc.

Classificació

Bancobao
Dinamic
S.A. 104
C.E.C.
Miniwatt
Vallvidrera
Foment Mart.
A.P.S.I.
Aguas Barna

2 2 0 4
2 2 0 4
2 2 0 4
2 1 1 2
2 1 1 2
2 0 2 0
1 0 1 0
2 0 2 0
1 0 1 0

DIUMENGE 8

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

10.00 PARLEM
10.30 EL DIA DEL SENYOR. Retransmissió de la santa Missa
11.30 GENT JOVE
12.30 TEMPS I MARCA
14.00 INFORMATIU
15.35 SPORT BILLY
16.05 ESTIU BLAU
17.05 EL BIOLEG
17.30 PRENGUI LA PARAULA
18.00 ANEM A VEURE
18.30 EL DETECTIU NERO WOLFE
19.20 AVANÇAMENT ESPORTIU
19.30 ERA UNA VEGADA L'ESPAI
20.00 VEUS SENSE VEU
21.00 NOTICIES
21.15 A TERRES LLUNYANES
22.15 ESPORTIU
23.45 ENREDO
00.15 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 MIRAMAR
14.10 CLAR I CATALÀ
15.00 D'ACI I D'ALLÀ

CIRCUIT ESTATAL

15.30 L'INCREDIBLE HULK
16.20 FLASH GORDON
17.00 LOU GRANT
18.00 MUSICAL EXPRESS
19.00 REALITZAT PER...
20.00 FUTBOL
21.00 MEMORIES DEL CINE ESPANYOL
22.00 LLARGMETRATGE: "La esposa comprada" 1974
24.00 COMIAT

DILLUNS 9

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 MIRAMAR ESPORTIU
14.25 MIRAMAR
17.00 AVUI TARDA, TEATRE:

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA 3
16.05 CONTRA EL VENT
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU

18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 POPEYE
19.30 MATT I JENNY
20.00 INFORMATIU JUVENIL
20.25 LA BOSSA I LA VIDA
21.00 TELEDIARI
21.35 LES TRIBULACIONS DEL JUTGE FRANKLIN
22.05 BLANC I NEGRE
22.35 MUSICA PER A SOBREVIVRE
23.35 MA A MA
24.00 AL CIERRE

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

18.35 L'HABITACIO DEL FONS
19.00 XERRADA
19.15 MUSICA EN VIU

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.00 AVENTURES DE SUPER-RATON
20.30 "ALCORES" (Cultural obert).
21.30 ELS MEUS TERRORS PREFERITS
23.30 FLAMENC
24.00 NOTICIES-2
24.15 COMIAT

DIMARTS 10

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 PARLAMENT
14.25 MIRAMAR
17.00 EL CLAU DE LA QUESTIÓ
17.30 ENTRE QUATRE CADIRES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA 3
16.05 CONTRA EL VENT
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 VIDA D'ESTUDIANT
20.00 NOMS D'AHIR I D'AVUI
20.25 UN MÓN PER A ELLS
21.00 TELEDIARI
21.35 300 MILIONS
22.35 DALLAS
23.35 VIURE CADA DIA
24.00 AL CIERRE

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

18.30 DIBUIXOS ANIMATS
18.40 LA CUCAFERA

19.15 OBRIR DEBAT

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.00 EL CARRO DE LA FARSA
20.35 RETRAT EN VIU
21.35 AMUNT I AVALL
22.30 LA VIGILIA DEL NOSTRE TEMPS
23.45 NOTICIES-2
24.00 COMIAT

DIMECRES 11

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 TERCENCI A LA FRESCA
14.25 MIRAMAR
17.00 AMOR MEU... QUE N'ETS DE TOSSUT

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA-3
16.05 CONTRA EL VENT
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 ELS SET DE BLAKE
20.00 UN MÓN FELIÇ?
20.25 ARRELS
21.00 TELEDIARI
21.35 SESSIÓ DE NIT: "Tempestad sobre Washington" 1962
00.10 AL CIERRE

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

18.30 DIBUIXOS ANIMATS
19.00 ESPORT INFANTIL
19.15 PINTORS ARA

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.00 PROGRAMA INFANTIL
20.30 ENTRE DOS CLARORS
21.00 BENNY HILL
21.30 EL TESTIMONI
22.30 ELS MITES
23.45 NOTICIES-2
24.00 COMIAT

DIJOUS 12

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 NYIGO-NYIGO
14.25 MIRAMAR
17.00 OPINIÓ

17.30 VOSTRE PREGUNTA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA-3
16.05 CONTRA EL VENT
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.00 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.02 MICKY DONALD
19.30 TERRES I PROFUNDITATS
20.00 PANTALLA OBERTA
21.00 TELEDIARI
21.35 AQUESTA NIT
22.35 FICCIONS
23.35 OBJECTIU
24.00 AL CIERRE

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

18.30 DIBUIXOS ANIMATS
18.40 XOCOLATA DESFETA
19.15 JUSTA LA FUSTA

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.00 ELS NOIS DEL 47 A
20.30 BASQUET: Barcelona-Villeurbanne
22.00 ZARABANDA
22.45 LA CAIGUDA DE LES ALIGUES
23.45 NOTICIES-2
24.00 COMIAT

DIVENDRES 13

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 ART FLASH
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA-3
16.05 CONTRA EL VENT
17.05 BLA, BLA, BLA
17.45 ESPANYA HI ERA
18.35 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.38 L'ESTEL BLANC
19.03 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.05 SPIDERMAN
19.30 ALTRES COSES
20.25 MÉS VAL PREVENIR
21.00 TELEDIARI
21.35 TEATRE: "Los japoneses no esperan", de Ricardo Talesnik
23.35 MUSICA, MAESTRO
24.00 AL CIERRE

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

19.15 NOTICIES-2
19.30 LA CLAVE
23.45 NOTICIES-2
24.00 COMIAT

DISSABTE 14

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.00 LA CUCAFERA
10.30 DIBUIXOS ANIMATS

CIRCUIT ESTATAL

11.00 SABADABADA
13.00 CONCERT
14.00 INFORMATIU
15.35 ELS PICAPIEDRA
16.05 PRIMERA SESSIÓ: "Gloria incierta" 1944
17.45 DIBUIXOS ANIMATS
18.00 APLAUSO

19.05 LLAPIS I PAPER

20.00 NOTICIES

20.25 FUTBOL: Espanyol C.F. Sporting de Gijón

22.30 INFORME SETMANAL

23.30 LLARGMETRATGE: "Cotter"

01.00 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 MIRAMAR
14.10 EL CASTELL DELS TRES DRAGONS
15.00 BARCELONA TVE

CIRCUIT ESTATAL

15.30 PRENGUI LA PARAULA
16.00 VIDA A LA TERRA
17.00 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA Rugby
18.45 POLIESPORTIU
19.45 CINE CLUB: "Cenizas de amor" (1941)
22.00 TEATRE REIAL. Orquestra de RTVE
24.00 COMIAT

VIATGES COSMOS

Enric Granados, 19 - Gran Via, 654 - Passeig Valldaura, 266

EXCURSIONS PER A LA TERCERA EDAT

Novembre 1981. Sortides amb autocar cada dijous

Dia 19. El Cabrerès amb el seu mantell de tardor. Panoràmiques de cromatisme i bellesa úniques. Dinar típic català a Cantonigròs. L'altiva Taveret amb les afaus i la gorga de Sau. Tot inclòs 1.000 Ptes.
Dia 26. El Capcir i la Cerdanya. De Puigcerdà a Bourg Madame i Montlluís. Pujada fins el Llac de Bulloes. La capella de Planès. El bosc de Matamala i Formiguères. (sense passaport, només amb el D.N.I. en vigor) 1.800 Ptes.

Reserves exclusives: VIATGES COSMOS

Enric Granados, 19 - Pg. Valldaura, 266 - Gran Via, 654

EDITORIAL REGINA

Edicions Litúrgiques

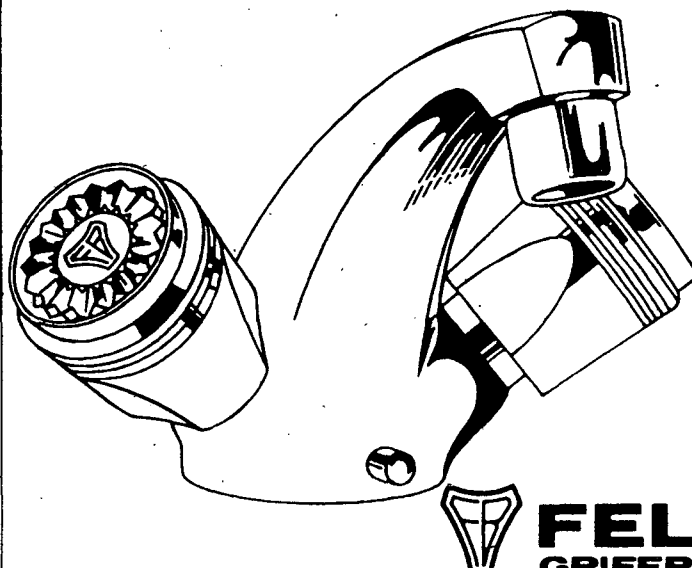
Agendes, dietaris i articles de pell.

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

Triación N

UNA GRIFERIA DE ALTA CALIDAD Y GRAN LUJO QUE SE SUMA A LOS YA ACREDITADOS MODELOS MARBO, CRISTALIA Y BLUE-STAR

Sr. Instalador:
Solicitenos
cuanta información
precise.

De venta
en almacenistas
de saneamiento.

FELIU BOET S.A.
GRIFERIA NOBLE

Avda. de Roma, 137. Tel. 253 83 20 BARCELONA 11

**para la higiene del
cuerpo y del hogar.**

